

Montreālas Latviešu
Biedrības

ZINOTĀJS

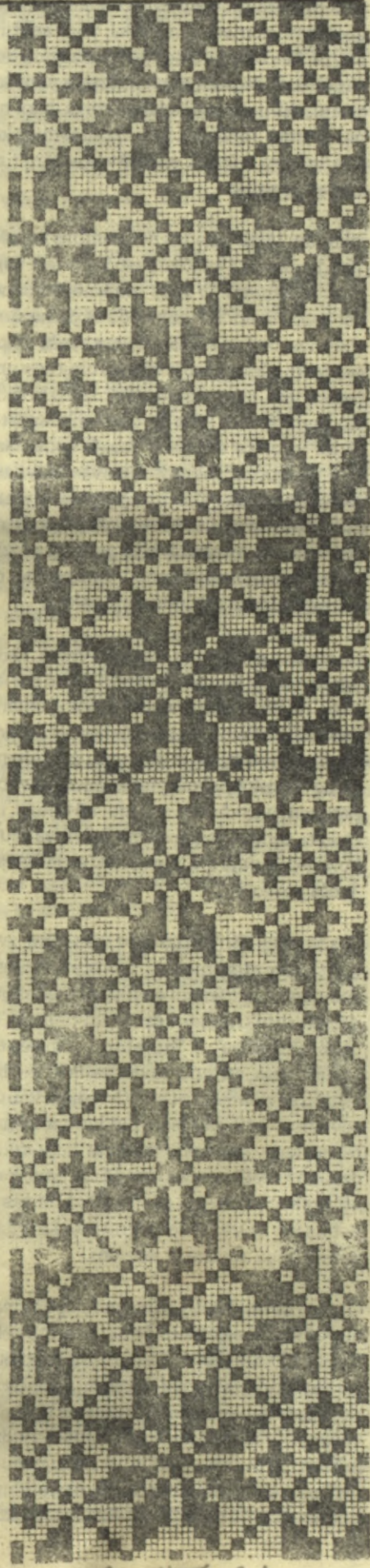
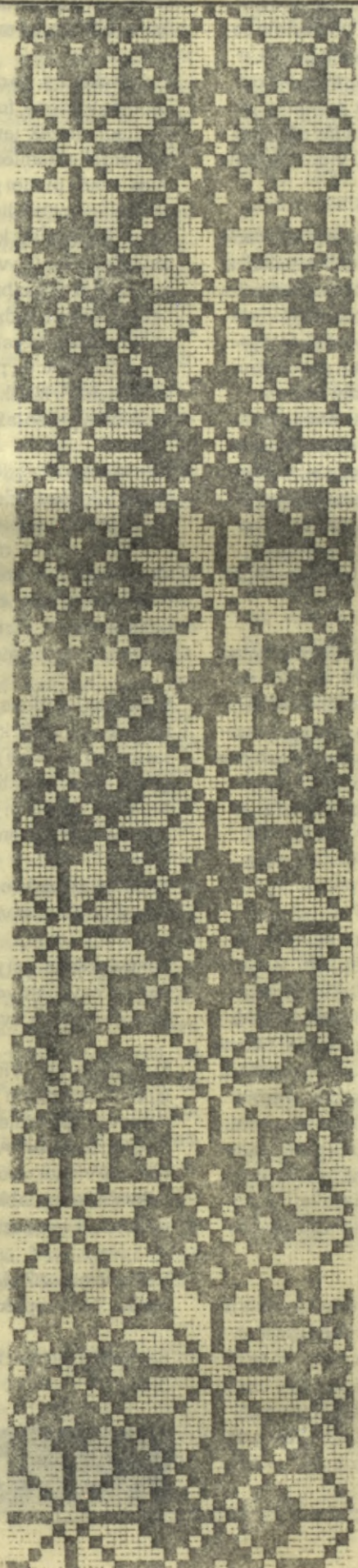
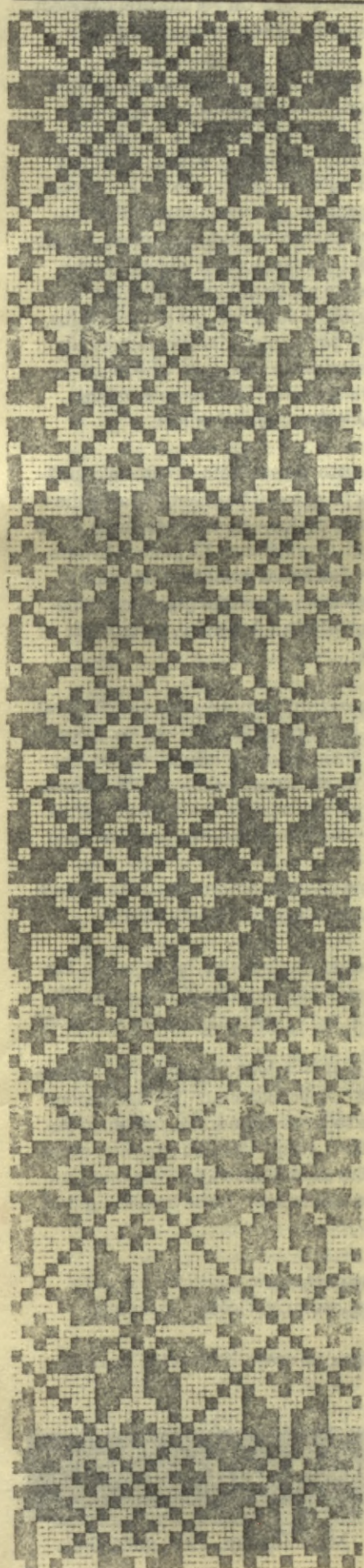
ISSN 0227 - 2423

1993. GADA JŪNIJS

MONTREALA, KVEBEKĀ

45. GADA GĀJUMS

Nr. 6. (531.)

P. Vitols

Tiecamies uz mājām

Amerikāņu autors Tomass Vulfs saka: *Tu nekad nevari atgriezties mājās.* Pat ja senas saites aicina un paveras ceļš, tās ir vēlmju ilūzija, vide un cilvēki atmiņā, vienreizēji romantisks jaunības laiks—arvien attālāks, patīkamāk iekrāsots—un tādas 'mājas' nevar uzburt no jauna. Aizskrien gadi. Mainās vide. Pagriežas apstākļi. Ierodas, zūd cilvēki. Un, neizbēgami, lēnām maināmies mēs.

Netrūks to, kas grib Latviju atcerēties 'tādu, kā bija', kā drošu psihisku enkuru paturēt atmiņā 'labos laikus', reizēm pat atsakoties braukt ciemos—jo skaidrs, ka sastopamais atmiņā saglabāto normainis, nojauks. Tāds sentiments, lielākoties paaudzē, kas bija spiesta visu pamest un doties bēgļu gaitās, ir saprotams: ieguldījumam vērtība nedrīkst mainīties, lai kas starplaikā noticis. Piedzīvotam gribam piešķirt paliekošu jēgu, nozīmi. Tāpēc tik ļoti uztraucamies kad parādās pētījumi, kas 'labiem laikiem' iezīmē vienu otru tumšāku vietu. Ideālais necieš revīzijas.

Izklidām tālāk smagas netaisnības nomākti, bet atmiņas turējām drošā vietā kā kompasu kuru reiz vajadzēs ceļā atpakaļ uz pirmsākumiem. Trimdā izkrānējām papes koferus, sākām veidot jaunu dzīvi. Kā jauna āda tā pamazām kļuvusi 'istā' visos sīkumos: citāda ritma ikdiena svešā valodā, savādākas izvēles, riski, rūgta pastāvēšanas ciņa sev un jaunām paaudzēm, tad karjera, jauni 'labie laiki', slikti brīži... tā esam teicami 'normalizējušies'. Aiz 50 gadiem pamestais, izārdītais, nolauptais—varbūt ar dīpišu 'mazās bohēmas' izņēmumu—liekas kā murgojums. Tas aizklāj brīvās Latvijas laikus, visu to, kas varēja būt, sadega un izputēja. Nevēlamies pēkšņi noplēst tādu kreveli un sataustīt rezultātu—šodienas Latviju, trimdas metamorfozi diasporā. Mēs neesam sadzījuši un, iespējams, nekad pilnīgi nesadzīsim. Viens otrs arī drīzāk kavēsies sāpēs un reiz zaudēto izdziedās līdz galam.

Un tomēr: pastāv tas, kas pārvēršas. Nevaram pilnīgi aizmirst, gēnas nespēj pavisam atteikties no savienojuma, lai kāds tas būtu, lai kā to saprotam un esam spējuši nodot tālāk nākošām paaudzēm. Pat ja kropļojam latviešu valodu, to cenšamies noliegt, nonivelēt, arī ja lepnumu pārceļam tīri materiālā plāksnē un no latviskā palicis pāri noputējis svečturis plauktā, noslīpēts senču uzvārds—valoda, kā ūdens, nebeidz mūs uzrunāt. Čuksti, zemteksti, protesti, brīvības saucieni—pēdējos pat kurlmēmie saprata: tie tik ļoti atgādināja stāvokli kaut kur 'trešā pasaulē'...

Sākām meklēt. Vispirms ar vēstulēm, zvanišanu cauri Mockbas trulām starpniecēm, tad braucieniem. Abonējām, lasījām. Aicinājām, uzņēmām ciemiņus. Debatējām! (Tagad, protams, pārrakstām trimdas vēsturi un tiepjam, ka visi esam vienādi gaiši 'cinījušies'...) Sapratām: te mājas celtas no jauna, tālu no tēvu mājām, atmiņu 'māju' vairs nav—bet tik un tā meklējām uz tām savienojuma ceļu. Gribējām kaut ko atjaunot: varbūt sevi visvairāk, savu īsto piederības sajūtu. Ar kult. sak. komitejas glumi piedāvāto 'glābiņu' nepietika—sauca patiesākas, dziļākas vērtības; tas trimdā radītais, kas neieslīga nostalgijā, arī atsaucās. Un tad pēkšņi nāca tautas atmoda, neatkarīga bet ne vēl brīva un demokrātiska Latvija; uzreiz 'atgriešanās' vairs nebija abstrakts jēdziens.

Garām izlūku laiki. Liels radu apdāvinošais turisma vilnis ir aizvēlies, noplakusi sajūsma, iztērēts nekritisks entuziasms. Kas būs? Kam jābūt? Kā varam ietekmēt to, kas nāk? Ko tālāk? Ko darīsim? Vai tagad, kā zināma fonda lapa sauc, 'visu uzmanību Latvijai'—un ko tāds gājiens nozīmētu diasporas pastāvēšanai? Vai tāda diaspora vispār vajadzīga? Kam? Vai apdomājam: 'brauciet atpakaļ' vecākai paaudzei nozīmētu—trešo reizi pamest visu? Vai atkal šķelsim ģimenes?

Šodien uz Latviju braucam nopietnāk, mērķtiecīgāk: strādāt, mācīt, visādi palīdzēt, skoloties, piedalīties svētkos, nometnēs, kongresos. Atpasām nolaupītos īpašumus, atjaunojam kapu un piemiņas vietas. Kandidējam un balsojam. Jaunos pasākumos ieguldām naudu un zināšanas. Rūpes par vidi, mantojumu, vēsturi un tās bāreņiem pārnesam projektos un pasākumos. Šis is talcinieku laiks.

Ko tas nozīmē?

Vispirms jau—lielā mērā skaidrs, ka izkūp vēlmes. 'Tāda, kā bija' Latvija nav, nav bijusi pusgadsimteni, un vairs nebūs. Pieņemam to 'tādu, kā ir', kā reālu vietu ar sataustāmām izredzēm un problēmām, kuru risināšanā gribam piedalīties. Ja esam reģistrējušies kā pilsoņi, tad arī piesakām savu līdzatbildību. Darbs un izpriece veido jaunas, vai alternatīvas 'mājas', it īpaši jaunām paaudzēm. Tām, kā saka, var būt 'saknes' i vienā ceļa galā, 1 otrā. Dažs labs brauc tieši tādas saknes uziet—ar reti sastopamu nopietnību, steigu. Un vēl cits brauc noslēgt dzīves apli un, kā min dzejnieks, 'apsegties ar puteni'.

Tikpat skaidrs, no otras puses, ka prioritātes šeit pārtēmējas Latvijas virzienā, fokuss asi koncentrējas uz turienes notikumiem; mazāk ievērojam vietējas vajadzības. Turieni par labu organizējamies, ziedojam, piešķiram, pakojam, dvīņojamies—taču pilnīgi pareizi, uz brīvu Latviju visu laiku 'gatavojamies'!—un, bez lielas apdomas, šeit viens no otra attālināmies. Sāk aprūkt kompetentu sabiedrisku darbinieku, redaktoru, skolotāju (ne vienmēr Latvijas ļaudis ir labākie palīgi); apsīkst līdzekļi sabiedriskiem pasākumiem, īpašumiem. Uz Latviju aizies daudz materiālas palīdzības, bet ļoti iespējams, ka tur nenonāks vairums to garīgo materiālu, kas stāsta par mūsu dzīvi šeit un pierāda, ka esam sapņojuši, dziedājuši un velnu dzinuši kā tikai latvieši to prot. Mēs šejienes 'mājas' izputinām pirms laika, inventāru nepierakstījuši.

Tiecamies šo trimdā saglabāto, piesavināto—materiālo, zināšanas, vērtības—dot tālāk tautas vairākumam. Ja tai tas liekas vajadzīgs, nepieciešams, derīgs—ne vienmēr jūtām, ka tā ir! Filozofs teiktu: meklējam turpinājumu. Kā ģimene to dara, kā viena paaudze nākošā—bet šoreiz jāsniedz pāri jūrām, politisku sistēmu iedragājumiem, pagātnes grēkiem (vēl nenolidzinātiem), pāri divām dažādām ikdienām, kurās valda gluži atšķirīgas gaisotnes...

Vienīgais loģiskais, dabīgais trimdas noslēgums var būt brīvā Latvijā—ne tādā, kā bija; tādā, kā varētu būt!—jo tie, kas sevi tai pilnīgi nenodos paliks ārzemēs kā latviešu izcelsmes emigranti ar saviem klubiem un etniskiem hobijiem, līdz izplēnēšanai. Ar atmiņām par to kā 'reiz bija', bet neko daudz vairāk. Tas nav slikti. Vienīgais—tas drīz vairs nebūs pārāk latviski...

Kāpēc jārikojas? Jo neviens cits to nedarīs mūsu vietā. Citiem vienalga. Tiem savs vezums velkams—uz citām mājām.

Bet balss saka: esi pietiekami daudz darījis, lai iet jaunie. Latvija vēl nav 'gatava', lai izārstējas vispirms. Ko steigies? Kāpēc pēkšņi tāda izvēle? Vai tad tu viens pats varēsi ko mainīt?

Kur tad novilkst svītru un saukt—cilvēkam pietiks! Ar 'labiem laikiem' starpkaru Latvijā? Dīpišu bohēmu? Trimdas ziedoni? Ap sevi? Ap bērniem? Pie šejienes sabiedrības iziršanas? Pie kā gribi turēties? Atcerēties Latviju 'tādu, kā bija', atcerēties trimdas vienu, otru spožāku posmu 'tādu kā bija', palikt... un nekustēties no labklājīgas vietas; vai—iet uz priekšu, uz it kā pazīstamo, bet nezināmo?

Vai nav kuriozi? Mēs tiecamies, tiecamies katru dienu. Uz bijušo. Vai—topošo. Uz palikšanu, vai iešanu. Uz abiem.

Bet nekad (un nav iespējams) uz esošo. Uz šo brīdi. Tas ir jau prom.

Juris Mazutis

PAR VISU JĀMAKSĀ

Jebkur skatāties, visā pasaulē ir grūti laiki

Mēdz teikt, ka nekas nenākot par velti, par visu esot jāmaksā, bet tas nenozīmē, ka cilvēks necenšas dažkārt kautko iegūt par it neko. Ja ne citādi, tad vismaz par lētāku samaksu, kā iepriekš bijis paredzēts izdot. Priečajamies, ja mums tas ir izdevies. Samaksas ir dažādas. Ne visu varam iegādāties par naudu, kas visiem vajadzīga, bet daudziem ir pievilcīgāka par itin visu citu viņu dzīvēs. Daudz varam iemantot ar centību, izglītību un darbu - ar īpašībām, kas daudziem svešas, bet latvietim tuvas. Komunistiskā sistēma šis cildenās īpašības centās iznīdēt kā nezāles savu savtīgo mērķu dēļ, lai pakļautu tautu verdzībai vienlīdzības vārdā. Laimīgā kārtā šī imperija sabrukusi, bet tās vietā veidot jaunās valsts iekārtas izrādās sarežģīts uzdevums. Un tas nav pārsteigums. Tikai pēkšņā pārsteiguma un sajūsmas brīdī, imperijai sabrūkot gandrīz vai acumirkli, likās, ka brīvība un demokrātija atnākusi it kā par velti. It kā aizmirsām, ka par to dārgi maksājuši daudzi un ka par to būs jāmaksā nākotnē. Citādi to varēsīm tikpat ātri pazaudēt.

Un zīmes rāda, ka pārmaiņas Latvijā pamazām un droši nes panākumus. Varbūt ne vienmēr tādus, kādus iedomājamies vai paredzam, bet tomēr brīvās saimniecības un valsts neatkarības virzienā. Un tas ir ceļš, kādu Latvijai visus šos gadus esam vēlējušies un vēlamies tagad. Ja gadu desmitus no Latvijas un latviešu tautas attālinājamies, tagad tuvojamiem. Tuvojamiem strauji un lielā skaitā. Pret dažāda veida samaksām. Un ne vienmēr iegūstam gaidītos panākumus. Bet to jau mēs zinājām, ka tā būs. Mūsu devums ir Latvijas nākotnei, un nekad tas nebūs par lielu un arī ne par mazu. Kāds tas būs bijis un būs, par to spriedis citi. Cerēsīm, ka spriedums būs labvēlīgs.

Daudz kādreiz runājām par to, kā pārmaiņas Latvijā varētu notikt. Mūsu spriedumos, dažkārt, dzirdējām atziņu, ka to noteiks tauta Latvijā. Protams, mēs sapņojām pielikt roku iespēju robežās, jutām, ka tas ir mūsu pienākums. Šobrīd to darām, katrs savā veidā un katrs pēc savas labākas atziņas un arī intereses. Ir cilvēki, kas reģistrējuši savu dubultpavalstniecību, tikai kāda desmitā daļa ārzemēs. Citi brauc ciemos un atbalsta savus tuviniekus nokļūt uz brīvās saimniecības ceļa. Citi dodas turp ar savu padomu, ar savu darbu. Vislielāko atsaucību šejienes sabiedrībā ieguvusi vienkāršā palīdzība - ļaudis sūta dažādus palīdzības saiņus - pārtiku, drēbes, apavus, darba rīkus un medicīnu, lai Latvijā būtu vieglāk izdzīvot. Tas saprotami, bet ne vienmēr viegli, sevišķi pensionāriem. Un netrūkst to, kas veido dažādus uzņēmumus, lai rastu iespējas veicināt saimniecības attīstību un iegūtu peļņu sev. Nebūt zemē metama lieta, brīvās saimniecības pamats. Un arvien vēl ir ļaudis, kas runā un spriež, bet citādi nedod nekā, un ir citi, kas meklē vainas un trūkumus, lai aizbildinātos, ka nav jādara itin nekas. Arī tas nav nekas jauns. To redzam ik valstī, ik sabiedrībā un daudzās ģimenēs. Tā saucamajās, cilvēciskajās attiecībās saskatāmas visas šīs iespējas un daudzas citas, kuņas visas uzskaitīt nav iespējams. Par tām rakstīts daudz un rakstīs vēl. Un pa vidam kāds vai kāda ģimene pārceļas uz dzīvi Latvijā. Maksājam Latvijai dažādi. Vai pirkums un samaksa bijusi vietā vai nevietā? - Atbilde te nu jānodod katram pašam.

Šobrīd uztraucamies, ka Saeimas vēlēšanās piedalās 23 dažādas partijas, vienības un koalīcijas, ka ārzemju latvieši nekandidē savā sarakstā, bet dažādos citos un tā joprojam. Bet kā tad ir citās it kā brīvību atguvušajās valstīs? Gluži tāpat. Atliek tikai paskatīties Apvienoto Nā-

ciju pārraudzītajās vēlēšanās Kambodijā. Tur vēlēšanās piedalās 20 partijas, starp kuņām ļaudis nespēj saskatīt lielāku atšķirību. Un vēlētāji sūdzas par to, ka Apvienotās Nācijās it kā ieņemtu dažādas puses. Nu gandrīz gluži tāpat kā ar mums. Cilvēku radītās politiskās sistēmas ir dažādas, parasti viena otru apkaņo un cenšas pēc varas, kas dod tām iespēju izvest dzīvē savus mērķus un centienus, kas, viņuprāt, kalpo tautas interesēm. Vēlētāji izšķiras par to, kas šo varu saņems. Cīņa ir neizbēgama un to mēs piedzīvojam šobrīd. Izjutam tās efektus. Tas rāda, ka esam, neskatoties uz daudzajiem atšķirtības gadiem, tautas dzīvā daļa, ne tikai trimdinieki vien. Šai apziņai ir milzu svars mums pašiem, mazāks tautai Latvijā, kas pati grib tikt galā ar saviem uzdevumiem, pati grib risināt savu nākotni, meklē savas brīvības atslēgas. Un neviens nešaubās par to, ka šis ir grūts un dārgs ceļš, par ko būs jāmaksā ar dažādiem līdzekļiem, ne tikai ar naudu vien.

Jaunā Saeima būs. Kāds būs tās sastāvs, to uzzināsim itin drīz. Kādu valdību tā veidos, to mums sola ziņot ap jūliju. Kādu ceļu tā spraudis Latvijas nākotnei, tas būs to cilvēku ziņā, kas būs nākotnes ceļa veidotāji jaunajā sistēmā. Jācer, ka šis ceļš būs demokratisks, kas ievēros latviešu tautas un valsts intereses. Latvija un latvieši ir to pelnījuši, jo līdzšinējā maksa bijusi pārāk liela. Ja tā būs, būsīm gandarīti un varēsīm celt skaistu un brīvu Latviju, kas prasis ikviena latvieša nedalītu atbalstu. Iespēju tad būs tik daudz, ka katrs varēs atrast savu vietu un lomu, un nebūs jāuztraucās par tiem, kas to nespēs.

Katrā vietā un laikā būs ļaudis, kas nespēj tikt savam laikmetam līdz vai kuņu intereses atšķiras no kādas tautas un valsts kopības interesēm. Latvijas nākotni noteiks tie, kas nesavtīgi piedalīsies valsts veidošanas darbā visdažādākajos veidos un kas neprasis, ko tas man maksā, bet meklēs visizdevīgāko samaksas veidu. Tie apzināsies, ka ir jāmaksā par visu - it sevišķi, par valsts un tautas pastāvēšanu, jo pasaulē netrūkst un netrūks spēku, kas vēlas visu to mums atņemt. Tā tas ir bijis līdz šim un tā tas būs nākotnē. Tikai mēs paši varam sev nākotni kalt. Tas no mums prasis daudz vairāk kā līdz šim. Un tas nenozīmē, ka visam darbam un līdzekļiem jāiet tikai uz Latviju.

Sava veida latviešu vienības vēl kādu laiku pastāvēs dažādajās brīvās pasaules valstīs un pilsētās. Tāpēc savai daļai līdzekļu ir jāpaliek šeit, jo šie arvien būs īpatnas vajadzības vismaz vairākas paaudzes, no kuņām varētu nākt ievērojami darbinieki un atbalstītāji nākotnes Latvijai, kuņi, savkārt, varētu sagādāt jaunus palīgus Rietumu demokrātijās, kā mēs to darijām līdz šim.

Nākotnes darbs nebeidzas ar mums, tas turpinās pēc mums. Mums ir jādomā par visām iespējām un par tām jāmaksā visdažādākiem līdzekļiem. Par to nedrīkstētu būt ne mazāko šaubu. Mūsu loma šobrīd ir reti nozīmīga. Mums tā jāizmanto vispārības labā. Ja tā, būsīm ieguvuši daudz un maksājuši izdevīgi. Tas dos gandarījumu vairārumam, bet neapmierinās visus. Neapmierinātība jau ir sava veida alga, sabiedrības neatņemama daļa un sava veida dzinulis, kas neļauj iesūnot, bet liek darboties. Darbosimies tikpat čakli, kā līdz šim, un panākumi neizpaliks. Gandarījums būs visiem.

M. P.

**VĒLAM VISAI MLB ZIŅOTĀJA
LĪDZSTRĀDNIEKU UN LASĪTĀJU SAIMEI
LĪGSMUS LĪGO SVĒTKUS UN JĀŅUS!**

Redakcija

VĒTRĀ LAUZTO PIEMIŅAI

Mežs zaļo. Lēnam aizdzīst rētas.
Dievs junus kokus laužto vietā dēsta.
Bet celmi izlauztie vēl ilgi vēstīs,
Ka pāri gājusi ir viesuļvētra.

Kad jaunie stumbri sliesies tukšās vietās,
Dažs nezinās, ka viesuli mežs cietīs.
Viss šķītīs jauki: sūnas kārpis briedīs
Un pavasaros putni kokos dziedās.

Vien Māra skeptiski šo mieru vēros
Un jaunām audzēm skumjo stāstu paudīs,
Ik gadus pieminot, kas vētras rauti,
Ik gadus šajā sājū dienā sēros.

GUNĀRS FREIMANIS

* * *

Pārnāk putni, pārnāk laši
vai ir rīts, vai vakars vēls.
Un ja nepārnāk vairs paši,
pārnāk klaidā dzimis dēls.

Tam, kas sadzird asins balsi,
tam ar tēvu zemi būt!
Vai ir spodri, vai ir palsi,
vai pavisam gaisma zūd.

GUNĀRS FREIMANIS

LĒĢEĶA TRIOLETAS

Likums: taiga!

Te svārkus novelk roka naiga
Un savas skrandas preti dod.
Krievs saka: "Likums te ir taiga!"
Te svārkus novelk roka naiga.
Tā sākas verga dzīve baiga,
Un ir pie tās nu jāpierod:
Te svārkus novelk roka naiga
Un savas skrandas preti dod.

Utis

Ja utains krievs tev blakus gulsies,
Raus arī tevi viņa velns.
Kā nolādēts ar utīm kulsies,
Ja utains krievs tev blakus gulsies.
Vairs no šīs ķezas neizkulsies,
Ja nāci balts, tad iesi melns,
Ja utains krievs tev blakus gulsies.
Raus arī tevi viņa velns.

Grāmata

I

Bij grāmata šurp pienākusi,
To beidzot izsniedza man pasts.
Reiz, tā uz pavasara pusi,
Bij grāmata šurp ienākusi.
Kad lasīšu pēc darba klusi,
Miers manam prātam reiz būs rasts,
Jo grāmata šurp pienākusi,
To beidzot izsniedza man pasts.

II

Kad cerīgs pārnāku no darba,
No grāmatas vairs driskas vien.
Uz lāvas tukša mana tarba,
Kad cerīgs pārnāku no darba.
Pie lopiem īstenība skarba -
Tiem tikai smēķiem papīrs dien,
Kad cerīgs pārnāku no darba,
No grāmatas vairs driskas vien.

Prēmija

I

Par smagu darbu prēmēts tieku,
Man - tabaka, viens vesels grams.
Pat verga dzīve dāvā prieku,
Par smagu darbu prēmēts tieku.
"Pret maizi mainīšu šo nieku,"
Es lemju, mantu noslēpdams.
Par smagu darbu prēmēts tieku:
Man tabaka - viens vesels grams!

II

Kad vairs līdz durvīm tikai sprīdis,
No visām pusēm mani spiež.
Un vējā ir mans prieka brīdis,
Kad vairs līdz durvīm tikai sprīdis.
Jau kāds man iekškabatā lidis,
Cits oderi uz āru griež -
Kad vairs līdz durvīm tikai sprīdis,
No visām pusēm mani spiež.

III

Ir jābūt stipram savā garā
Un nedrīkst izmisumā grimt.
Ja jādzīvo ir zagļu barā,
Tad jābūt stipram savā garā.
Pat tam, kas nonāk ļaunā varā,
Ir atļauts tikai cīņā līmt, -
Ir jābūt stipram savā garā,
Un nedrīkst izmisumā grimt.

ARTURS EDGARS KUBULNIEKS

DZIMTENES JAUNCĒLSMEI

Nākat tautas - brauciet, steidziet
Klausīties, kā latvji savas dziesmas dzied.
Lielo tautu mātes, tēvi sirdīs savās
Klausīties, ko mūsu zemes tautas dzied!
Nav tais naida: tik darbs un tikums:
Mīlai, skaistumam un dzīves priekam
Dziesmās mūsu ieročkalves dzīves jēgai,
Ticība un spēka avots dzīves cīņai,
Cīņas sparam, darbam, brīvei, laimei -
Diezgan melu, asiņu un naida.
Lai vairs brālis nekauj brāli -
Sirdis, prātus cilvēcības augsmei.
Nepostīsim pārgudrībās zemes lodi
Dzīvīb's brīnums lai uz viņas mūžam zeļ.
Pāri ekvatoram, poliem mūžu trauksmē
Spožā saule savu gaismu lej!

Jūlijs Daugavietis

* Jūlijs Daugavietis, vīrs astoņdesmitos gados, dzīvo Smārdē, Tukuma rajonā, kur viņš vasarā zāgē malku apkurei un palīdz sievai apkopt sakņu un puķu dārzu. Ziemā lasa, spēlē vijoli un dzejo.

"MĒS GARĀ GAIDĀM UN CERAM UZ TICĪBAS PAMATA IEGŪT TAISNĪBU"

(Gal. 5:5)

Visasipaināko karu, revolūciju un tautu apspiešanas pamatā vienmēr ir bijis tas, ko cilvēki sapratuši ar jēdzienu "taisnība" vai "ciņa par taisnību".

Ari mūsu Latvijas valsts atjaunošanas laikā, ciņā par pilnīgu neatkarību un brīvību, jēdzieni "tiesiskums" un "taisnība" bieži ir kā lozungi tam, ko savās politiskajās rosmēs dara cilvēki. Bet lielākā daļa šo cilvēku nemāk pateikt, kas ir "taisnība". Vispār izplatīta, kaut nereti pat neapzināti, ir doma, ka pirms taisnības ieviešanas un nodrošināšanas, vispirms, esot jācinās par politiskās varas iegūšanu. Tikai tad, tā teikt, varēs dzīvot taisnīgi. Šī politiskā ciņa, kā redzams, bieži lieto neētiskus un netaisnus līdzekļus.

Jautājums - kā ar netaisnību var uzcelt taisnību - spiež atgriezties pie pamatjautājuma: "Kas tad ir taisnība?"

Vai taisnība būtu kāda visaptveroša "vienlīdzība, brālība un miers" (marksisms u. c.)? Sekulāra vienlīdzība, materiāla nodrošinātība? Diemžēl, šis "redzamo un taustāmo" lietu pasaules skatījums izskan jo daudzos cilvēkos, it sevišķi tur, kur ir materiālas grūtības un netaisnības. Izklūšanu no tā kavē atziņas trūkums par to, ka patreizējais stāvoklis ir tikai garīgu procesu un likumību redzamais rezultāts. Līdzīgi raugam, šie procesi ilgākā laika tecējumā lēnām, bet noteikti šo stāvokli izveidojuši. Trūkst jeb kādas atziņas par dievišķām likumbām un "labo" un "ļau-no" kā garīgām realitātēm. Trūkst garīgo likumu pieredzes, kā arī zināšanu par tiem. Ne velti Aristotelis teicis, ka politika esot kā ētikas turpinājums. Ētika, isi izsakoties, ir atziņu sistēma par labo un ļauno. Pasaulē nepārtraukti noris ciņa starp "labo" un "ļauno". Tā notiek gan katrā atsevišķā cilvēkā - sirdsapziņas jautājumos, un tāpat tā notiek sabiedrībā - "pareizā" un nepareizā" mērauklu meklējumos. Ja šajā ciņā starp "labo" un "ļauno" ļaunais kādā posmā gūst virsroku, arī politiku (t. i., sabiedrisko dzīvi) iekrāso dažādas "ļaunā" izpausmes, piemēram, ateisms, sociālistiskā domāšana un no tās izrietošā rīcība, makiavelisms, egocentrisms, elitārisms u. c. - Citiem vārdiem, **netaisnība**, kā skaidru mērauklu trūkums vai kā viltus mērauklas, stājas preti Absolūtajai Dieva Patiesībai, ētikai, morāles likumiem utt.

Angļu valodā vārds "taisnība" tulkojams divejādi - "justice" un "righteousness". Vārdu justice vairāk lieto laicīgā taisnīguma, izvērtēšanas un justīcijas nozīmē. Righteousness jēdzienu taisnība it kā padziļina, pievienojot arī "labas, pareizas taisnības", "tiesības došanas" un "pienākumu prasību" nozīmi un izpratni.

Svēto Rakstu vārds "taisnība" (gr. **Dikaiosune**; Gal. 5:5) sevi ietver abas nozīmes, tās pareizi sakārtojot un pakārtojot. Justīcijas taisnīguma izpratnei jābūt atvasinātai no Pareizās taisnības, t. i., no Absolūtās un universālās, garīgās taisnības Autoritātes.. To arī nozīmē bibliskais vārds **Dikaiosune** (gr.): taisnība - taisns; tiesīgs; tas, ka būtībā nāk no Augstākās taisnības autoritātes un atbilst tai. Svētie Raksti atklāj, ka pats Dievs ir gan taisnības Avots, gan Mērķis un līdz ar to visas esamības un dzīves kritērijs. Dieva Atklāsmes būtība Kristū ir to atklāt un darīt zināmu pasaulei. Pats Dievs Jēzū Kristū to saka šīs pasaules t. t. dabiskajai domāšanai un izglītībai (pasaules taisnības izpratnei): "Tāpēc es esmu dzimis un pasaulē nācis, lai apliecinātu patiesību." Jēzus teica Pilātam.

"Taisnība tautu paaugstina, bet grēks ir tautu negods (Sal. pam. 14:34).

Tāpat istenā taisnība nemaz nevar rasties tikai instinktivas gribēšanas līmenī. Mūžsenie saukļi - "Mēs pieprasām taisnību!"; "Mēs gribam taisnību!". Vispirms ir jāzina, kādu taisnību grib! Cilvēka (homo sapiens - bet, kā dzīvnieka suga - "saprātīgais cilvēks") taisnībā, kas izslēdz Dievu un garu kā substanci, un līdz ar to tieši vai netieši noliedz Kristus mācību un pašu Kristu (vai to apiet), patiesi kļūst dzīvnieciska (Dž. Orvels, "Dzīvnieku ferma"; "Mēs jaunu pasauli sev celsim", utt.). Likdams savu prātu par augstāko instanci (sekulārais humānisms, marksisms u. c.), cilvēks pravieša skatījumā kļūst par "bezprāta dzīvnieku", un apustulis Pēteris to apzīmē par "neprātīgu cilvēku nezināšanu" (1 Pēt. 2:15), kas savu "svabadību lieto kā ļaunuma apsegu" (1 Pēt. 2:16).

Tāpēc nav pareizi teikt, "ka komūnisms bija domāts labi", jo šodien ir pierādīts, ka Marksa un Ļeņina motīvi bijuši amorāli un netaisni; konsekvēnti arī viņu "priekā vēsts" - "Atņemiet bagātiem, izdaliet nabagiem!" - noveda pie nebijuša posta, proti - viltus profetija, kas sevi noliek Dieva vietā. Tā teikt - jāpadara viss un visi vienlīdzīgi un vienādi: "Noārdiet kalnus, piepildiet ielejas." Sekas tam vienmēr būs katastrofālas, jo šāda "taisnības" izpratne vienmēr būs pretēja Dieva Taisnībai. Tā runā preti visiem dabas (kā Dieva radības) likumiem. Tā ir netaisnība.. "Šādi cilvēki, dižodamies ar savu gudrību, kļuvuši nelgas" (Rom. 1:27). Tā ir netaisnība, kas veido viņu dzīvi, un kuņai viņi arī piemēro savu domāšanu. Šādi cilvēki "Dievišķo Patiesību apmaina pret meliem", tāpēc saka Svētie Raksti. Viņi sāk dievināt un pielūgt Radītāja vietā radību (Rom. 1:25). Apustulis Pāvils, citiem vārdiem, saka, ka cilvēks gan apzināti, gan neapzināti "savā netaisnībā apslāpē Patiesību" (Rom. 1:18), kā rezultātā viņš "nomaldās pats pie sevis" (Rom. 1:27).

Cilvēks kļūst apjucis, izteikti ļauns un apātisks. Kā taut saka - tādām "nekas nav svēts" - tāds netic "ne Dievam, ne velnam".

Bez Dieva, bez mīlestības uz Patiesību un bez ticības, trūkst atziņas par Realitāti un līdz ar to - pašam par sevi un sabiedrību. Vēsture pierāda, ka novājinātām sabiedrībām ir izteikta tieksme pakļauties autoritāriem līderiem un varām, jo tie šķiet vienīgā izeja no anarchijas un kārtības ieviešanas nodrošinātāji. Cilvēkos, kas par spīti ciešanām saglabā ticību Dievam, depresijas vietā rodas pacietība (kristietība pacietību uzlūko par vienu no dievišķiem tikumiem!). Pacietība rada izturību, lzturība - pastāvību, pastāvība - cerību, bet cerība nepamet kaunā, jo mūsu sirdis izlieta Dieva Mīlestība ar Svēto Garu, kas mums dots." (Rom. 5:4-5). Šī pieminētā secība cilvēku atgriež pie viņa isteni cilvēciskās būtības un jēgas - pie Dieva. Tāpēc Evāņģēlija vēsts aizvien aicina atgriezties (Mt. 4:17) - t. i., izšķirties par eksistenciālu pārmaiņu no "dzīvnieciskā cilvēka" (homo sapiens), kļūstot par dievišķo cilvēku. Talāk no šīs istenības, Reālītātes kļūst saprotams un skaidrs, ka "taisnība" nav laicīga un sociāla vienlīdzība, bet gan Ceļš, kas nekad nebūs līdz galam noiets. Taisnība ir vienlaicīgi garīgs stāvoklis un process, kuņa virzība un centieni ir cilvēciskas taisnības pārveidošana pēc Dieva Taisnības, cilvēka prāta pakārtošana Dieva prātam.

Tāpēc arī Dieva Vārds izlābo cilvēkam it kā dabisko prasību "mēs pieprasām un gribam taisnību", dodot tai pavisam citu jēgu un virzību: "Mēs **Garā** gaidām un ceram uz **ticības pamata** iegūt taisnību (Gal. 5:5)

Krimas tatāri izveidoja savu valsti 1443. gadā. Tad viņi izdalījās no Zelta Ordas. Kaut kādā veidā var teikt, ka Krimas haniste ir pat vecāka par Maskavas caristi, jo tajā laikā Maskavijas valdnieks bija tikai lielkņazs. Krimas tatāri mantoja agresīvu Zelta Ordas politiku. Bet arī krievi mantoja agresīvu politiku no iepriekšējiem austrumslavu valstiskiem veidojumiem. Šajā laikā Maskavas agresivitāte auga straujā tempā. Dzīve prasīja noslēgt koalīciju ar stipro kaimiņu - ar turkiem, radniecīgiem valodas un reliģijas ziņā. Militāri politiskā savienība ar Otomāņu imperiju palīdzēja Krimas valstij eksistēt gandrīz 330 gadu. Šo savienību noslēdza 1457. gadā. Centralizētās lielkrievu valsts izveidošanās, bet sākot ar XVIII gadsimta imperijas dibināšanu, faktiski Krimas hanistes liktenis bija izšķirts. Krima aizšķērsoja Krievijai ceļu uz Melno jūru, bet Krievija šajā gadsimtā bija visā savā vēsturē gandrīz vai visrijīgākā.

1771. gadā krievi ielauzās Krimā. Viņu kaņšpēks ģenerāļa Dolgurukija vadībā ieņēma Perekopu, Gezlevi un galvaspilsētu Bachčisaraju. Par iemeslu kaņšam krievi minēja Krimas pakļautību Otomāņu imperijai, jeb kā to sauca vēl - Portas politikai. 1771. gada novembrī liela turku delegācija devās uz Pēterburgu uz sarunām. Pēc dažiem mēnešiem tā atgriezās Krimā ar krievu priekšlikumiem, kas nozīmēja Krievijas protektorātu pār Krimu. 1772. g. Karasu Bazarā tādu līgumu parakstīja. 1774. g. miera līgums Kučukanardžijā starp Krieviju un Turciju to vēlreiz apstiprināja. Krievijas valdība gribēja darīt galu Krimas neatkarībai, bet vienlaicīgi centās izvairīties no tūlītējas okupācijas, jo tā nozīmētu kārtējo kaņš ar Turciju. Tādēļ Katrienes II favorīts kņazs Potjomkins, kas skaitījās dienviņu valdnieks, izstrādāja un realizēja hanistes grausšanas plānu no iekšpuses. Viņš plaši izmantoja kukulošanu, uzpirkšanu, sarīdīja hana tuviniekus vienu ar otru, pašu hana burtiski aplenca krievu spiegi. Dažus gadus vēlāk, nonācis līdz izmisumam, hans Šakin-Girejs bija spiests griezties pie Krievijas kā glābējas un atteicās no troņa par labu krievu ķeizarienei. Turklāt atteikšanās par iemeslu bija vairākas krievu kaņšpēka invāzijas Krimā. 1783. gadā Krima bija galīgi aneksēta. Šakin-Gireju pārceļa uz Krieviju, bet "tatāru dižciltīgie", kā raksta krievu vēsturnieks Solovjevs, "svinīgi paziņoja, ka iestājas mūžīgā draudzībā un nesaraujamā savienībā ar Krieviju zem augstākās imperatores protekcijas." Imperatores galvojums dārgi nemaksāja: Krimas valsts kļuva par vienu no Krievijas guberņām. Pašu vārdu "Krima" centās izskaust, aizvietojot to ar seniem grieķu nosaukumiem - Tavrija, Tavrida. Pašu pussalu arī sauca par Tavriju.

Katrine II sapņoja: "Lai svētīta tā stunda, kad Krima būs atbrīvota no šīs mežonīgās cilts un aizvietota cēlas dabas cilvēkiem." XVIII gadsimta patvaldniece sapņot jau sapņoja, bet neuzdrošinājās to izdarīt toreiz. Bija jāpaiet 160 gadiem, lai to realizētu komunistiskā diktatūra. Krimas tatāri to minēja savā uzsaukumā polibirojam bolševiku apvērsuma sešdesmitās gada dienas priekšvakarā.

Protams, tas nenozīmē, ka Krimas tatāru kultūra, valoda nebija apspiesta cariskā Krievijā, ka viņi neatrastos otrās šķiras cilvēku stāvoklī. Daži pētnieki raksta par izlaupītām tatāru bibliotēkām, par islama reliģijas nostādīšanu zemākā, salīdzinot ar iekārtojumu pareizticīgo baznīcu, stāvoklī. Tās ir vispār zināmas patiesības un neatiecas tikai uz Krimas tatāriem.

Krimas tatāri, to līderi spēlēja svarīgu lomu musulmāņu kustībā Krievijā. Tā Krimas tatāru līderis Gasprinskijs 1905. g. beigā kļuva par vienu no Viskrievijas musulmāņu I kongresa vadītājiem, kuņš dibināja pirmo

krievu musulmāņu apvienoto partiju. Tās nosaukums "Itifak", un par tās līderi ievēlēja Gasprinski.

1917. g. isu laiku Krima bija neatkarīga. Bija izveidota Krimas nacionālā rektorija, kuņš priekšgalā atradās Krimas muftijs - garīgais vadītājs - Čelebijevs. Tādējādi Krimas tatāri pievienojami tām tautām, kas, kaut uz isu laiku, pēc Krievijas imperijas krišanas 1917. g., ieguva valstiskumu.

Tuvredzīgā, šovīnistiskā balto politika deva komunistiem lielas priekšrocības propagandiskā ziņā. Bolševiki solīja visvisādas nacionālās brīvības. 1921. g. 18. oktobrī, dažus mēnešus pēc Vrangela padzišanas, bolševiki izveidoja Krimas autonomo padomju sociālistisko republiku Krievijas federācijas sastāvā. Oficiālā Krimas autonomija pastāvēja no 1921. līdz 1944. g. 18. maijam. Tajā dienā Krimas tatāru autonomija bija likvidēta un vienas diennakts laikā 422000 Krimas tatāru sadzina lopu vagonos un deportēja uz Vidusāziju absurdas apsūdzības - par dzimtenes nodevības - dēļ. Ne jau tikai Krievijas tatārus piemeklēja tāds liktenis. Bet viņi bija lielākā no totāli izsūtītām tautām. Pirmā gada laikā sevišķā režīma apstākļos bojā gāja 46,2 % no visu izsūtīto skaita. Tas ir, apmēram, 200000, no tiem 100000 bērnu.

Daudz vēsturnieku, gan tatāru, gan krievu, piemēram, Aleksandrs Nekričs, kas bija spiests emigrēt no brežņeviskās valstības, pierādīja, ka nevar būt nekādas runas par masveidīgu Krimas tatāru sadarbību ar hitleriešiem. Pat ja sāk skaitīt, izrādās, ka pilsētu galvās un policijā vācu okupācijas laikā bija vairāk krievu kā tatāru. Sen zināms, ka visās nelaimēs un zaudējumos gan cariskajā Krievijā, gan padomju imperijā grēkātus meklē starp "inorodciem", - nekrieviem.

Tiesa, okupācijas laikā vācu administrācija it kā vairāk favorizēja Krimas tatāriem nekā krieviem. Starp citu, Krimā ievērojamā skaitā jau senās kolonijās dzīvoja igauņi, bet tos Staļins paspēja iznīcināt un izsūtīt vēl pirms kaņš. Sevišķā politiskā attiecība uz Krimas tatāriem bija izskaidrojama tikai ar propagandiskiem nolūkiem. Vācijai ļoti gribējās ievilkt kaņš savā pusē Turciju. Savukārt, daži Krimas tatāru imigranti gribēja izmantot situāciju, lai iegūtu kaut kāda veida valstiskumu vai autonomiju, kaut zem Vācijas protektorāta. Starp diviem pasaules kaņšiem Krimas tatāru emigranti dzīvoja Polijā, Rumānijā un Turcijā. Daudzi no tiem uzturēja sakarus ar turku panturānistu kustību, kuņš mērķis bija vienotās turku imperijas radišana. Pat vairāk, tajā valstī būtu jāatrodas arī dažām somu ugru tautām. Saprotams, ka visvairāk Krimas tatāru dzīvoja Turcijā: tur to bija kāds pusmiljons. Par brīnumu turkiem, tie saglabāja savu valodu un kultūru un nemaz negribēja asimilēties. Bet tieši Turcijā atradās panturānistu vadītāji, ģenerāļi Erkilts un Erdens. Krimas tatāru vadītāji ārzemēs Seidahmets un Kirimals stājās ciešos kontaktos ar viņiem un pēc viņu rekomendācijas ar vācu okupācijas iestādēm Krimā. No cerētā nekas neiznāca. Turklāt jau 1942. gada jūlijā jautājumu par jebkāda veida pašvaldības piešķiršanu Krimas tatāriem vācu administrācija izlēma negatīvi.

Bet padomju vadībai nebija pa prātam objektīvi novērtēt situāciju. Tai vietā viņi stājās uz atklātas falsifikācijas un melu ceļa.

Pēc tatāru izsūtīšanas daudzas saimniecības nozares, vispirms vinogu audzēšana, sāka nikuļot, jo atbraukušie krievi un ukraiņi ar to nekad nebija nodarbojušies.

Kā jau tas parasti bija un vēl ir, sākās nekaunīga Krimas vēstures kropļošana. Bija pārdēvētas pilsētas, rajoni,

ielas. Līdz 1954. gadam padomju vēsturnieki skandināja par Krimas piederību Krievijai no senākiem laikiem, bet kad 1954. g. to atdeva Ukrainai, sāka rakstīt par tās piederību tai, kamēr Krimas tatāri paši tajā laikā nikuļoja Vidusāzija.

Sākot ar 1956. g., kad XX kompartijas kongress nosodīja tautu izsūtīšanas praksi, izsūtītie turpināja cīnīties par tiesībām atgriezties mājās un atjaunot kaut padomju pseudoautonomijas formas. Pirmās to panāca Ziemeļkaukāza tautas. Krimas tatārus oficiāli rehabilitēja ar Padomju Savienības Augstākās padomes dekrētu un lēmumu tikai 1967. g. septembrī. Pēc tā Krimas tatāriem bija atļauts dzīvot visas Padomju Savienības teritorijā, kaut autonomija Krimā nebija atjaunota. Loģiski, ka it kā varēja atgriezties Krimā, bet drīzumā atklājās, ka tādas tiesības bija fiktīvas. Padomju valdība ar vienu roku parakstīja lēmumu par tiesībām dzīvot visur, bet ar otru - slepenu instrukciju, ko nosūtīja Krimas administrācijai, - tatārus iekšā nelaist, bet tos, kas atbrauca, nepierakstīt. Tad sākās kustība par Krimas tatāru tiesībām, kas deva savus varoņus un savus mocekļus. Kustības priekšgalā nostājās Mustafa Džamiļevs, kas pavadīja cietumos, soda nometnēs un izsūtījumos divpadsmit gadu. Kustību atbalstīja arī cittautieši, tajā skaitā krievi. Sākot ar 1987. g. kustība kļuva tik plaša, ka tajā bija sava vieta katram tautas pārstāvim, pat ieskaitot augsti situētus komunistus Uzbekijā. Tomēr Maskavas valdība turpināja savu politiku nelaist tatārus Krimā, apgalvojot, ka, lūk, tie jau esot iedzīvojušies Vidusāzijā. Kad Krimas tatāri sāka demonstrēt visur, kur tie dzīvo, un arī Maskavā, Kremlijs bija spiests reaģēt. Radās divkosīgs TASS paziņojums, datēts ar 1987. g. 24. jūliju, ka it kā vajadzētu atjaunot vēsturisku taisnību, bet vienlaicīgi no jauna parādījās daži veci apmelojumi. Paziņojumā bija teikts, ka tiekot izveidota komisija ar Gromiko priekšgalā, kas izskatīs jautājumu. No tādas komisijas izveidošanas pagāja gandrīz seši gadi. Gromiko vairs nav starp dzīvajiem. Citi komisijas locekļi: Čebrikovs, Ūgačovs, Ščerbickis, Vorobjikovs ir politiskie miroņi. Jautājums nav atrisināts, un, kā redzams, neviens nav ieinteresēts vispār to kustināt. Lai iebrāucēji krievi paliek Krimā. Tagad parādījās vēl jauns šķērslis: robežas starp jaundzimušām valstīm, arī starp Ukrainu un Krieviju.

Trīs reiz savā vēsturē Krimas tatāriem bija savs valstiskums: no 1443. g. līdz 1783. g., tad neilgu laiku 1917. g., pseudoautonomija no 1921. g. līdz 1944. g. Ilgstoša Krimas tatāru valstiskuma vēsture pieprasa pēc tās atjaunošanas. Bet tas jau nepatīk ne Kremlim, ne dažiem bijušajiem komunistiem Kijevā, un, jāsaka, ne dažiem krievu emigrantiem Rietumos.

VIKTORS KALNIŅŠ

ZIŅU DRUMSLAS NO LIETUVAS

Inflācija, ražošanas samazināšanās un bezdarbs it sevišķi skāris Lietuvas saimniecību. Lietuvas prezidents A. Brazauskas sarunā ar New York Times korespondentu izteicies, ka pašreizējais Lietuvas ekonomiskais stāvoklis esot sliktākais šini gadu simteni. Jonas Kazlauskas laikrakstā Dirva raksturo pašreizējo Lietuvas ekonomisko stāvokli ar dažiem skaitļiem.

Nacionālā produkcija: 1992. gadā bija tikai 38 % no 1991. gada produkcijas, bet salīdzinot ar 1989. gadu - samazinājusies par 48 %. Naudas vērtība pēdējos 3 gados kritusies 65 kārtīgi. Izdevumi par apkuri un apgaismošanu palielinājušies 15-30 kārtīgi, pārtika - 14. Ja pieņemam, ka

viens amerikāņu strādnieks ir 10 reiz sekmīgāks nekā lietuviešu (kas ir apšaubāms) un saņemtu par darbu \$ 2000 mēnesī, strādniekam Lietuvā būtu jāsaņem \$ 200 mēnesī, bet viņam jāsamierinās ar \$ 20 mēnesī! Vēl mazāki ienākumi ir lauksaimniekam un pensionāram. Igaunijā un Latvijā strādājošo algas ir ap \$ 75 mēnesī, Polijā - \$ 200.

Oficiālais bezdarbnieku skaits Lietuvā ir 30.000, bet patiesībā tas ir ap 200.000 - 14.2 % no strādājošo skaita. 1992. gadā reģistrējās ap 125.000 bezdarbnieku, bet šogad šis skaitlis ir palielinājies.

Inflācija sevišķi smagi skārusi Lietuvas lauksaimniekus. Tie dolāru turētāji, kas mil riskēt, aizdod dolārus par 4-5 % mēnesī, tas ir, par 50 % gadā.

Igaunija un Latvija bijušas sekmīgākas ārzemju kapitāla pievilksnā, un tie devuši peļņu. Lietuvā jūtams gaļas produktu trūkums un gaļas cenas dubultojušās. Valsts iesākusi eksportēt gaļas produktus uz Vāciju.

Ja jautājam, vai jau sasniegts sliktākais ekonomiskais stāvoklis jeb vai tas vēl pasliktināsies, realists atbildēs - "Bīstos atbildēt", bet optimists teiks - "Ticēsim, ka būs labāk.

Ž. Z.

DAUGAVAS VANAGI, SASAUKSIMIES!

DV organizācija Ziemeļamerikas kontinentā meklē atrisinājumus sasāpējušiem jautājumiem savās delegātu sanāksmēs un atrod atbildes, kas sola izvest organizāciju no strupceļa un personīgām sadursmēm. Tālāk sniedzam ziņojumus par to, kā tas noticis ASV un Kanadā.

GAIDĪTĀ VANAGU SADARBĪBA

Trīs dienu ASV DV 43. delegātu sanāksme no 16.-18. aprīlim Indianapolē iezīmēja jaunu posmu vanagu attiecībās, kas pēkšņi ļauj cerēt uz jaunu kopēju saprašanas trimdas un abu Latvijas vanagu organizāciju starpā, ja nerodas citas idejas.

Delegātu sanāksmes atklāšanas akts 16. aprīļa vakarā iesākās ar runām, kuŗas varētu pielīdzināt divu smago lielgabalu kaujai, bet ne sagaidāmām trīs dienu draudzīgām un lietišķām pārrunām. Kā ASV, tā Kanadas DV valžu priekšsēži savas runas iesāka ar labiem vēlējumiem, bet drīz pēc tam abi pievērsās divu līdzīgu nosaukumu organizācijām Latvijā, kam dažādi ieskati. ASV DV priekšnieks A. Spārniņš palīdzību vēlējās dot Latvijas DV, bet Kanadas DV priekšnieks Dr. G. Šūbiņš aicināja domāt arī par Latviju, bijušiem ciņu biedriem Nacionālā DV, kam bija jāpārcieš okupantu varmācības.

ASV vanadžu priekšniece Rita Kaugure aicināja sadarboties ar abām bijušo leģionāru vienībām. Šis pretešķības piemirsās, kad Indianas vanadžu ansambļa dziedātājas klausītājus iepriecināja ar dziesmām, kas vēl sirsnīgāk atskanēja nākamā vakara ballē.

Kad par sapulces vadītāju ievēlēja J. Trubaču un noskaidroja, ka ieradusies pārstāvji ar 47 mandātiem, Revīzijas komisija paziņoja, ka vanadzies un vanagi darbojušies rosīgi, bet izteica izbrīnu par ASV DV valdes nostāju, atzīstot tikai Cābeļa vadīto organizāciju Latvijā.

Pārrunās par valdes darbību atklājās, ka DV Mēnešraksta š. g. 2. numura I. lappusē iespiests Valža Rūjas dzejolis "Lāčplēšu diena", kam skaistas un skanīgas rindas, bet pēc Latvijas PSR mazās enciklopēdijas ziņām autors kopš 1959. gada bijis Padomju Savienības komunistu partijas biedrs, Drāmas teātra, Operas un baleta teātra un dažu citu iestāžu direktors. Tāds darbs vanagu izdevumā nebūtu iespējams. Bez tam žurnālā iespiestajos darbos sliktā latviešu valoda un trūkst pieturas zīmju.

Kanadas viesis Dr. G. Šūbiņš nolasīja CV prezidija locekļa A. Lindena 1992. 16. rakstīto vēstuli DV CV loceklim A. Ziedaram: "...Tagad izejam par atbalsta atjaunošanu LDV un Kovtuņenko grupas noliegšanu/ignorēšanu. Tikai jāsaģatavo mūsu

biedri, ka pēc apvienošanas noraidīšanas atjaunojam atbalstu **tikai LDV** (Cābeļa vadītai organizācijai). Jau no 1992. g. janvāra "aizkulisēs" esmu organizējis "Daugavas Vanagu" vārda liegšanu Kovtūpenko grupējumam. Ceru, ka būs sekmes."

A. Spārniņš paskaidro, ka Kovtūpenko grupai nav bijis sadarbības mēģinājums ar CV vadību. Tagadējai Nacionālai DV nav sakari ar LDV un trimdas DV. Ja būtu sadarbība, nebūtu sprunguļu. Daži runātāji norādīja, ka DV CV noliegusi lasīt un izplatīt Nac. DV žurnālu. Latviešu presē parādās raksti par DV Latvijā, kas labvēlīgi Cābeļa vadītai organizācijai.

Deleģāts V. Antiņš norādīja, ka pirmo DV organizāciju Latvijā dibināja komunisti, bet otrajā esot 3000 cilvēku, kas esot lielākā organizācija Latvijā, bet CV astoņi cilvēki nolēmuši to izslēgt no organizācijas. Vanagu uzskats ir nešķelt, bet vienot. Ir lēmums neiejaukties abu Latvijas DV organizāciju darbā, bet CV iejaucās, pārkāpjot deleģātu sapulces lēmumus. Debatēs deleģātu vairākums aizstāvēja Nac. DV.

Kad V. Antiņš izteica savus iebildumus, ASV CV loceklis A. Puķīte pieprasīja nobalsot rezolūciju par uzticību DV organizācijas vadībai un Latvijas Daugavas Vanagiem, noraidot nepatiesos apvainojumus, kas vērsti pret DV priekšnieku J. Frišvaldu, DV CV prezidiju un centrālo valdi, apliecina uzticību saviem vadītājiem un viņu pūlēm saglabāt DV vienību. Ja deleģātu sapulce nobalsos pret šo rezolūciju, viņš solīja atteikties no ASV CV valdes locekļa pienākumiem. Aizklātā balsošanā bija 22 par, 15 pret, 10 atturas; rezolūcija nesapņēma 50 % no balsim. Tajā brīdī bija iespaids, ka valde nav meklējusi izlīdzinājumu, ka pāris cilvēku vairāk norūpējušies par savu amatu, ne par izlīdzināšanu vai vienotību. Rezultāts rāda, ka uzticība DV vadībai un LDV ir vāja. Radās neveikls klusums, tomēr atteikšanos nedzirdēja. Rezultātus neviens nevēlējās iztulkot, bet paziņoja pusdienu pārtraukumu.

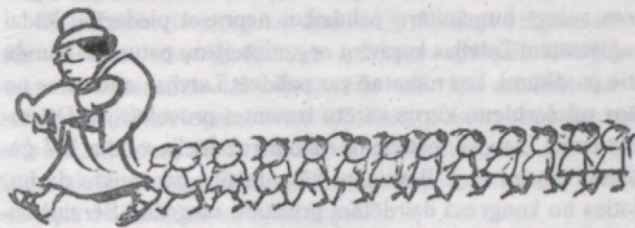
Pēcpusdienā apvienības ziņoja par savu darbību, bet deleģāts D. Ozoliņš no Latvijas ciema izteica nožēlu par CV rīcību, atbalstot DV mazākumu Latvijā, kur iekļuvuši komunisti, un ka nekas nav darīts, lai to novērstu, bet pie principiem jāturas. Ziņojumos bija pieminētas nosūtītās naudas summas vai dāvanu saipi. Latvijā ir daudz garīgu un fizisku invalidu.

ALA valdes priekšsēdis I. Rupners norādīja, ka daļai sabiedrības atslābst darba prieks un devība, tādēļ darba veids jāmaina. ALA valdi samazinās par 5 vicepriekšsēžu posteļiem. Sarežģīta ir līdzekļu apsaimniekošana. ASV reģistrēti gandrīz 9000 pilsoņi vēlēšanām Latvijā. Reģistrācijas numuri no Latvijas pienāk lēni. Latvijā tagad dažādas grupas veido koalīciju. V. Antiņš norādīja, ka viņš balsos par Latvijas Ceļa kandidātu sarakstu, bet svītros visus kandidātus. E. Elferts aizrādīja, ka PBLA locekļi brauc uz Latviju par Latvijas Brīvības fonda naudu, nodibinot jaunu politisku grupējumu. A. Spārniņš atgādināja, ka DV nenostājas aiz kādas grupas, bet atbalsta kandidātus, kam rūp Latvija, sevišķi atbalsta Rietumu kandidātus. Viņš uzsvēra, ka DV atzīst tikai vienu DV Latvijā, kaut nākamajā rītā stāvoklis mainījās un atzina abas vienības.

Tad notika neparedzēts un nebijis pārsteigums. Nominēja kandidātus DV priekšnieka amatam, izdalīja vēlēšanu zīmes aizklātām vēlēšanām. Balsu skaitītāji tās savāca, bet rezultātus nepaziņoja. Tos paziņoja tikai nākamā rīta sanāksmē, jo vakarā bijis jāatstāj telpas. Neviens nepaziņoja, kur zīmes glabājušās pa nakti. Pie kandidātu nominēšanas A. Puķīte ieteica, ka vajadzētu tikai vienu kandidātu, kas jau uzstādīts citās zemēs; nebūšot jāvēl, ietaupišot līdzekļus. Šim padomam deleģāti nesekoja; nominēja 3 kandidātus. J. Frišvalds sapņēma 25 balsis, A. Mundečiems - 14 un T. Kronbergs - 8. Nākamā gada nominācijas komitejā darbosies V. Antiņš no deleģātiem, J. Augusts no valdes, bet revīzijas komisija savu kandidātu paziņos vēlāk. Deleģāts uz ALA ir Z. Jirgens. Nākamā deleģātu sapulces vieta būs Bostona. Nākamā gada darbības plānā apstiprināja paredzētās summas.

Trešajā dienā sanāksmes dalībnieku un sevišķi ASV DV valdes noskaņojums bija krasi mainījies, kļuvis draudzīgs arī otrai Latvijas vanagu vienībai. Palīdzības un aprūpes darbs sniedzams bez izšķirības, to var saņemt abas DV vienības Latvijā, atcelts krustēvu aizliegums, tos vai izmainīt vai meklēt jaunus abas vienības, kas atspoguļojās arī rezolūcijās, ko, laikam, iespajdoja iepriekšējās dienas balsojumu rezultāti. Tikai A. Puķīte nav izpildījis solījumu atteikties no sava amata.

DZĪVES VIRPULĪ

Pareģi vēsti, ka Ķīnā sagaidāms 15 miljonu bērnu pieauguma rekords gadā. Cilvēks aug plašumā, prātiņš mazumā.

Jo vecāks vāģis, jo lēnāks, bet toties izturīgāks un lētāks. Citiem vārdiem: kā iebraucis dipītis jaunajā Fordiņā nobraucu 5 gadus, tagad 60 gadus vecajā Fordiņā es dragāju jau 40 gadus bez jeb kādiem defektiem.

- Še, pūt tālāk, tev tā lieta iet vieglāk.

Jānu nakts izdarības

Pieņēma 8 rezolūcijas, kurās prasa: izvest okupācijas ka-
rāspēku no Latvijas un noslēgt robežu; piedalīties Saeimas
vēlēšanās, lai latviešu vēlēšanu bloki dabūtu vairākumu; uzturēt
biroju Latvijā, sedzot savu daļu no izdevumiem; Latvijas leģio-
nāriem sniegt humānāro palīdzību, neprasot piederību kādai
no reģistrētām Latvijas karavīru organizācijām; paturami trimdā
radītie pasākumi, kas nākotnē var palīdzēt Latvijai; atturēties no
runām vai darbiem, kurus varētu izmantot provokācijai; DV sa-
darboties ar Latvijas iestādēm. Astotā rezolūcija veltīta DV ģe-
nerālsēkretāram A. J. Bērziņam kā pateicība par veikto darbu.
Vadoties no kongresā dzirdētām privātām sarunām, Bērziņš sa-
vā Latvijas apciemojumā redzējis vairāk nekā CV locekļi. Viņš
centies apvienot abas grupas Latvijā. Aizgājis sarūgtināts, ka CV
nav to spējusi. Viņš bija darba darītājs, kas pietrūks nākotnē.

V. IRBE

LATVIJAS STĀVOKLIS APVIENOTAJĀS NĀCIJĀS

Reti interesantu informāciju par Apvienoto Nāciju darbību
delegātu sanāksmē sniedza Latvijas pārstāvis, vēstnieks Aivars
Baumanis. Vēstniekam tur priekšā ir grūts darbs, īpaši pēc
PSRS sabrukuma. Mēs pēkšņi visiem esam sveši, negrib mūs
saprast un mums trūkst arī informācijas, ko sniegt neinformē-
tiem diplomātiem. PSRS imperialistiskie spēki apvairo lat-
viešus. Tas parādās arī starptautiskā presē. Šie spēki, kas ir vēl
tagad pret mums, nevar mums piedot, jo latvieši bija politiskie
detonatori PSRS sabrukumam. No Baltijas komunistiskās varas
sabrukums gāja līdz Vladivostokai.

Vēl Krievijā dzīvo ap 200,000 latviešu, kuriem nav tur ne
savu laikrakstu, ne skolu. No viņu puses nav sagaidāms, ka tur
kautko atļautu organizēt, piemēram, atgriešanos dzimtenē.

Lai latvieši varētu atgriezties no Rietumiem, priekšā vēl
daudz šķēršļu. Visapkārt Latvijai vēl ir imperialistiskie spēki,
kas uz to glūn kā vilki, lai to atkal dabūtu savās rokās. Tie ap-
vairo latviešus un igauņus cilvēku tiesību pārkāpumos, kādu
nav. Krievi melo un jauc pilsoņu tiesības ar cilvēku tiesībām, da-
ra visu, lai pasliktinātu mūsu valsts starptautisko stāvokli.

Krievijā šodien iznāk 36 fašistiskas avīzes, bet par tām ne-
viens neuztraucas. Naidīgā kampaņa pret mums turpinās, un ne-
viens mums palīgā nenāks. Un savādi, ka līdz ar PSRS sabru-
kumu, mums zudis amerikāņu preses iespējīgais atbalsts.

Vēstnieks ir mēģinājis panākt kontaktus ar TV redakcijām,
devis rakstus presei, bet līdz šim ar maziem panākumiem. Pēkš-
ņi esam kļuvuši sveši un tagad sākas iepazīšanās.

Latvijai bijusi izdevība kļūt par Drošības padomes locekli
AN, bet to vietu ieņēmusi Baltkrievija. Tā ir draudzīga Latvijai,
kas sadarbojas ar, t. s., Austrumu bloku, kurā ieiet bez Baltijas
valstīm Ukraina, Baltkrievija, Moldāvija, Armenija uc. Rietumu
bloks mūs nevēlas. Otrais pasaules karš vēl nav beidzies. Krie-
vijā palikuši visi agrākie imperialistiskie spēki. Mūsu galvenais
uzdevums panākt Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju. Jāpa-
nāk krievu karāspēka izvešana no Latvijas līdz ar atvaļinātiem
virsniekiem. Mūsu tagadējais parlaments - Augstākā padome to
negrib saprast. Mums jākrāj dati par bolševiku genocīdu pret
mūsu tautu. Baltā grāmata ir jau sagatavota, Tā iznāks pēc
Saeimas vēlēšanām.

Drīzumā 3 latviešiem zem 28 gadiem būs darbs AN, kur
strādā 8000 ierēdņi. Latvijai tagad ir pastāvīgs pārstāvis pie AN
Ženēvā.

OSVALDS AKMENTIŅŠ

IECIETĪBA UZVAR

"Daugavas Vanagi" Kanadā 43. delegātu sapulci, šī gada
1. maijā ievadīja māc. A. Celms ar svētbrīdi. Pēc svēto rakstu
lasījuma, savā svētbrīža norādē, viņš pakavējās pie DV orga-
nizācijas uzdevumiem un veicamo darbu nākotnē. Atsauca at-
miņā arī organizācijas dibināšanas laiku Cedelghemā, kad biju-
šie karavīri ticības un pārliecības pilni lika pamatus organi-
zācijai, kurai bija lemts augt un veidoties par visstiprāko un vie-
notāko trimdas latviešu organizāciju. Darāmais darbs mūs gaida
nākotnē. Tas veicams vienotībā un ticībā Dievam. Kopējai lūg-
šanai izskanēja Dievs, svēti Latviju!

Atklāšanas aktu vadīja DV KV priekšsēža vietnieks A. Ka-
lupnieks, kas isas uzrunas noslēgumā aicināja ar klusuma brīdi
godināt aizvadītajā darba posmā Aizsaules pulkiem piepul-

cinātos organizācijas biedrus, atsevišķi pieminot DV organi-
zācijas Goda biedru un Latviešu ev.-lut. baznīcas ārzemēs archi-
bīskapu Arnoldu Lūsi, bijušo DV KV priekšsēdi Robertu Epneri
un laikraksta "Latvija-Amerikā" atbildīgo redaktoru Aleksandru
Kundratu.

Savā delegātu sapulces atklāšanas uzrunā DV KV priekš-
sēdis Dr. G. Šūbiņš aicināja vienotības apgārotam darbam, kur
lemjam taisnīgi, nebaidoties un no pārliecības. Ejamais ceļš un
darāmais darbs no mums prasa vienam otru atbalstīt un palī-
dzēt, lai tik ļoti nepieciešamais darbs, kas virzāms uz Latviju,
būtu sekmīgs un panākumiem apveltīts. Lai mūsu pienākums
arvienu tiktu turēts svēts, jo to no mums sagaida mūsu tautas
mocekļi, kas izgājuši vergu nometnes, un to no mums sagaida
mūsu ciņu biedri, kas vairs nav mūsu vidū.

Sekoja apbalvojumu pasniegšana. DV CV Atzinības rakstu
saņēma DV teātris Kanadā (saņēma Kārlis Rēvalds) un DV KV
loc. Laimons Ozols, bet DV Kanadā zemes valdes atzinības
rakstu saņēma māc. Arvēds Celms. Plkv. V. Januma balvu (\$
750.00) saņēma Latviešu tautas deju kopa "Daugaviņa" - vad.
Edvins Kalviņš. DV KV vairogu saņēma Egons Pelēns un Aina
Selga.

Apsveikumu daļu ievadīja nolasot Latvijas Ģenerālkonsula
Kanadā Dr. G. Siliņa piesūtīto apsveikuma vēstuli, kurā viņš
novēlēja sekmīgu delegātu sapulces darbu. Klātesošo apsvei-
kumus ievadīja namatēvs - Toronto nodaļas valdes pr-dis Z.
Akots, norādot uz pašreizējiem apstākļiem Latvijā un izsakot
cerību, ka Saeimas vēlēšanas jūnijā tautā un valstī ievēdīs
nepieciešamās pārmaiņas pozitīvas dzīves un darba sākumam.
LNAK padomes prezidija pr-dis A. Budrevics pakavējās pie DV
organizācijas dibināšanas laika Cedelghemā, kurā notikumu lie-
cinieks būdams, varēja raksturot toreiz starp bijušiem karāvi-
riem valdošo noskaņojumu. Mudināja būt iecietīgiem, no savas
vides izslēdzot naidu, lai darbs latviešu tautas un Latvijas labā-
kas nākotnes labad varētu būt sekmīgs un panākumiem bagāts.
No LNAK valdes un tās priekšsēža V. Zariņa sveicienus nesa
viņa vietnieks un PBLA valdes loceklis T. Kronbergs, mudinot
visiem būt aktīviem Latvijas 5. Saeimas vēlēšanās, lai nodroši-
nātu latviešu tautas un Latvijas nākotni, ievēlot Saeimas locek-
ļus, kuri tiešām strādātu tautas un valsts interesēs. Tāpat jāpie-
liek visas pūles, lai DV saimes Latvijā apvienotos zem viena ka-
roga un zem viena saukļa. DV ASV vanadžu priekšniece Rita
Kaugure nesa sveicienus no savas zemes vanadžu un vanagu
saimes, mudinot arvienu turēt draudzību, kas kā ceļrāde
zvaigzne mūs vienmēr vedīs uz atkal satikšanos. DV Kanadā
vanadžu vadītāja Nora Pulciņa dalībniekus sveicināja ar Dr. K.
Ulmaņa vārdiem, kas aicināja uz vienotību kopējam darbam, kas
prasa būt stipriem un neatlaidīgiem pienākumus veicot un sa-
dzīvi veidojot.

Rakstiskus apsveikumus bija piesūtījuši: J. Frišvalds, DV
pr-ks, A. Hāznere, DV Vanadžu pr-ce, M. Keņģe, DV Vanadžu
Goda pr-ce, Virspulkv. A. Silgailis, Dr. L. Rumba, DVF Anglijā
valdes pr-dis, A. Spārniņš, DV ASV pr-ks, Prelāts Dr. K. Ručs,
DV Goda biedrs, Z. Dzelme, DV Zviedrijā valdes pr-dis, S. Lei-
manis, Latviešu skautu jendas Kanadā pr-ks, S. Ozola, Latviešu
gaidu jendas Kanadā pr-ce, J. Ronis, Latvju karavīrs CV pr-ks, V.
Dreifelds, Latviešu virsn. apv. Kanadā valdes pr-dis, L. Ozols,
Toronto latv. biedr. valdes pr-dis, E. Nāgelis, Latviešu Nams
Toronto valdes pr-dis, P. Polna, Latviešu kara invalidu apvie-
nības Kanadā valdes pr-dis, V. Šteinmillers, Edmontonas nod.
sekretārs, I. Purva, Latviešu Preses Biedrības Kanadas kopas
valdes pr-de, A. Liepiņa, DV bij. Vanadžu pr-ce, B. Niedra, TLB
Sestdienas skolas pārzine, I. Viksna, "Latvija-Amerikā" atb.
redaktrise, Ieva Martin, Latviešu centra Toronto valdes pr-de. No
uz atklāšanas aktu aicinātajiem 52 organizāciju pārstāvjiem tajā
bija ieradusies arī savus pārstāvjus deleģējuši 28, kas ir labākā
liecība labajai sadarbībai starp latviešu organizācijām. Atklā-
šanas aktu noslēdza ar Daugavas Vanagu dziesmu. Mūzikālo pa-
vadījumu deva Maija Vimbuļe no Hamiltonas.

Delegātu sapulces darba gaitas ievadā ziņojumu sniedza
Mandātu komisijas pr-dis A. Kalviņš, ziņojot, ka piedalās 22
apstiprināti delegāti, bet sapulcei jāizšķir 2 delegātu statuss, ko
noskaidroja vēlākā darba gaitā pēc vadības ievēlēšanas.

Ar vienbalsīgu nobalsojumu par sapulces vad. ievēlēja Jāni
Mežaku; par viņa vietnieku Pēteri Ratnieku; par I sekretāru Rol-
fu Alksni un par viņa vietnieku Tāivaldi Jurenovski. Ar akla-

mācību par balsu skaitītājiem ievēlēja Albertu Kalviņu, Karli Rēvaldu, Pēteri Vitolu un Hugo Miķelsonu, bet Rezolūciju komisijā Mārtiņu Štauveru (komisijas pr-dis), Varimantu Plūdoni, Jāni Galdiņu un Aleksandru Jomu.

Nodaļas un kopas pārstāvēja sekojoši delegāti: Albertas - V. Plūdons, Bramptonas - Dr. J. Lūsis, Britu Kolumbijas - E. Pelēns, Druvas - A. Kalniņš, Edmontonas - T. Kronbergs, Hamiltonas - V. Dāboliņš un A. Kalupnieks, Kesvikas - J. Melders, Kičineras - Dr. G. Šubiņš, Londonas - G. Brikmanis, Manitobas - P. Ratnieks, Montrealas - J. Norvels un M. Štauers, Otavas - J. Galdiņš, Sadberijas - R. Dumpis, St. Catherines - I. Laimite un P. Vitols, S. S. Marie - E. Krūmiņš, Toronto - A. Joma, V. Cinis, V. Turķis, Z. Akots un A. Kalviņš un DV KV biedru kopu - māc. A. Celms.

Darba kārtību papildināja, paredzot rezolūciju pieņemšanu, pārrunas par Saeimas vēlēšanām, pārrunas par DV centrālās valdes darbību un atsevišķu iesniegumu caurskatīti.

Iepriekšējās del. sap. protokolu pieņēma ar papildinājumiem: piešķirumu no Nacionālās darbības fonda \$ 2.500.- Latvijas misijas pie AN materiālu sagatavošanai, lai atspēkotu Krievijas apvainojumus cilvēktiesību jautājumā. Teksta pārveidojumu statūtu pārstrādāšanas ierosinājumā pieņēma pēc ienākušā pieteikuma.

Sekojošās pārrunās par aizvadītā gada darbības pārskatu bija papildinājumi pie Informācijas nozares, kuŗus sniedza E. Miniāte. Par Rev. kom. darbību ziņojumu sniedza tās sekretārs K. Rēvalds. Tas ietvēra DV KV nozaŗu un darbības kopu darbības revīziju un locekļu vispārējo darbību. Par Goda tiesas darbību ziņoja tās pr-dis J. Grodnis. Varēja spriest, ka tai bijis daudz darba. Divas sūdzību lietas izkārtotas, bet trīs vēl nav. Pārsteigumu sagādāja nenokārtoto sūdzību atklāšana, kā arī lielā steiga, kādā noturēta pēdējā sēde, kuŗa nav varējusi visus aicinātos lieciniekus izklausināt, jo daži atrodas ārpus Kanadas. Ziņojumus pieņēma zināšanai, bet palika iespaids, ka vairākas lietas, kā nenokārtotas, palika jaunievēlēto vēlreizējai caurskatīšanai un nokārtojumam.

Debates pie darbības pārskatiem atklāja ar pateicības izteikšanu Informācijas noz. vad. E. Miniātei. To ierosināja Br. Kolumbijas nod. v. pr-dis E. Pelēns, atzīmējot informācijas piesūtišanu nodaļām, kas palīdzējis darba izveidošanai uz vietām. DV KV darbību atzina par sekmīgu un visiem darbiniekiem izteica pateicību par paveikto. Atzinīgi novērtēja DV 7. Globālo dienu notikumus. Par DV CV darbību izraisītās pārrunās bija daudz jautājumu, sevišķi uz iepr. del. sapulcē pieņemtajām rezolūcijām, kas bija virzāmas uz centrālās valdes sēdi. Arī centrālās valdes pieņemtais lēmums par neiejaukšanos Latvijas DV strīdus jautājumos un pag. gada beigās noturētās rakstveida CV sēdes lietderību un izraisītajām sekām. Domas daudzos jautājumos dalījās. Konstatējumu, ka 1992. g. 12. janvārī dibinātās DV vienības vadība nav uzņēmusi tiešu sakarus ar Rietumu DV vadību apstrīdēja, jo paziņojumu, ko saņēma Toronto nod. valde, izplatīja tālāk Kanadā un ASV. Tālāk A. Kalvāns, pārstāvot Nac. DV Latvijas Apvienību, varēja paskaidrot, ka līdzīgi paziņojumi sūtīti Eiropā u. c. Lai nu kā, bet pirmie paziņojumi nebija adresēti DV CV priekšniekam, kas negatīvi ietekmējuši jebkādu pirmo sakaru uzņemšanu. G. Šubiņš atzīmēja, ka prezidija loc. A. Lindena sūtītā vēstule A. Ziedaram nav attiecības normalizējusi, bet gan negatīvi iespaidojusi. Negatīvi vērtēja arī apstākli, ka vairāki CV locekļi nav varējuši iekārtot laiku, lai Latvijā būtu notikusi satikšanās ar abām pusēm vienlīdzīgi. A. Kalvāns uzsvēra, ka apvienošanās tomēr ir iespējama un ka tikšot darīts viss iespējamais, lai tā arī notiktu. Lai Dievs palīdz! Par to priecāsies visi, it sevišķi Rietumu DV saime.

Amatpersonu vēlēšanas iesāka ar DV priekšnieka amata kandidāta izraudzīšanu, vienojoties izraudzīt tikai vienu kandidātu. Nobalsojumā izraudzīja Dr. G. Šubiņu, kuŗš saņēma 13 del. balsis. Otrais kandidāts J. Frišvalds saņēma 11 del. balsis.

Valdes amatpersonu vēlēšanās DV KV loc. amatos uz nākamajiem 3 gadiem ievēlēja Tāļivaldi Kronbergu (17 balsis), Laimonu Ozolu (14 balsis), Rolfu Alksni (11 balsis) un Bruno Loginu (11 balsis); kandidātos palika: Vilis Dāboliņš (8 balsis), Aina Selga (8 balsis) un Mārtiņš Štauers (7 balsis).

Revīzijas komisijā ievēlēja: Albertu Kalviņu (16 balsis), Kārli Rēvaldu (16 balsis) un Pēteri Vitolu (16 balsis); kandidātos Valdis Turķis (6 balsis).

Goda tiesā ievēlēja: Jāzepu Grodni (13 balsis), Juri Dreifeldu (11 balsis) un Imantu Laimīti (11 balsis); kandidātos - Edvins Kalviņš (9 b.), Jānis Kļaviņš (9 b.), Modris Lorbergs (8 b.) un Al. Kalniņš (7 b.).

Turpmākās darbības ietvaros T. Kronbergs sniedza izmeļošu pārskatu par partiju un koalīciju stāvokli Latvijas 5. Saeimas vēlēšanām. Izmeļoša bija arī viņa analīze, kā arī atstāsts par PBLA ieņemto viedokli. Šie paskaidrojumi aiztaupīja liekus jautājumus. Vēl izraisītās pārrunas saistījās ar DV organizācijas tiešo darbību, kas pa lielāku daļu izteiktas vēlāk pieņemtajās deklarācijās un rezolūcijās.

Pārrunās par Goda tiesas darbību V. Lejiņš cēla iebildumus, ka saņēmis 15. aprīlī rakstītu vēstuli ierasties uz iztaujāšanu jau 19. aprīlī, kas viņam, iepriekšēji plānotu apstākļu dēļ nav bijis iespējams izpildīt, kādēļ viņam ņemta iespēja savu viedokli izteikt. Nesaprotama un nepieņemama bija lielā steiga, un bez tam, pretēji noteikumiem, nepieņemama iepriekšēja publiska atklāšana. Goda tiesas pr-dis J. Grodnis iebilda, ka tiesas iespaidu ļoti traucē ierobežotās tiesības tās lēmumu iedzīvināšanā. Šajā virzienā ļoti vēlams spēkā esošos noteikumus papildināt. Z. Akots izteica viedokli, ka Goda tiesas funkcijas ierobežotas, nebaudot juridisku spēku, un labākā gadījumā pakalpo vienīgi kā "zibens novedējs". V. Plūdons ieteica lietas vēlreiz skatīt cauri jaunās Goda tiesas sastāvā. Tāds iespaids delegātos palika, ka tas tā tiks darīts.

Saimniecisko pasākumu apskate bija samērā ierobežota. Uz DV Grāmatnīcas darbības ietvaros uzstādītajiem jautājumiem atbildēja L. Ozols. Paredzētā inventūras kontrole, pielietojot datoru sistēmu, nav iedzīvināta pirmatnējās izmaksas dārdzības dēļ. Jaunas Ziemsvētku apsveikumu kartiņas nav izgatavotas, jo laikraksts "Latvija-Amerikā" pārtraucis to izplatīšanu papildus līdzekļu sagādei, jo tas vienkārši nav atmaksājies. Atzinīgus vārdus izteica M. Štauers par "Latvija-Amerikā" atb. red. jautājuma atrisinājumu. Pārmetums par foto uzņēmumu vājo reprodukciju laikrakstā ir vietā. Laikraksta un spiestuves vad. P. Ratnieks uzņēms šo lietu pētīt un ievest nepieciešamos uzlabojumus.

Delegāti vienbalsīgi pieņēma DV KV budžeta projektu 1993. gadam, kas balancēts uz \$ 100.000.-. Pārrunas izraisījās par DV CV budžetu 1994. gadam, kuŗā DV Kanadā dodamā daļa paredzēta DM 8,250.- apmērā. Pēc samērā ilgām pārrunām pieņēma T. Kronberga ierosinājumu, ka DV Kanadā uzņemas budžeta atbildību DM 8,000.- apmērā.

Pulkveža V. Januma balvai apstiprināja 2 kandidātus: Latviešu skautu kustību Kanadā un Latviešu gaidu kustību Kanadā, par to paredzot attiecīgus iesniegumus DV CV. PBLA Tautas balvai kā kandidāti ieteica bij. DV Vanadzū Goda pr-ci Mariju Ķepģi, kuŗas kandidatūras tālāvirzīšanu uzņēms DV KV loc. un PBLA v. loc. T. Kronbergs.

Pēc spraigām debatēm pieņēma sekojošās deklarācijas un rezolūcijas - lēmumus:

1. Deklarāciju:

"Latviešu tauta un Latvija stāv lielas izšķiršanās un valsts jaunūzņēmības priekšā, sakarā ar 5. Saeimas vēlēšanām šī gada jūnijā, lai to celtu un veidotu politiski un ekonomiski stipru, kā pilntiesīgu vispasaules saimes locekli.

Aicinām un mudinām visus DV saimes locekļus un visus latviešus Rietumos darīt arī savu pienākuma darbu, lai šis process ietu pozitīvā virzienā un novestu latviešu tautu un Latvijas valsti pie patiesas neatkarības un brīvības., ko veidotu demokrātiskā ceļā ievēlēta un pieņemama Saeima un valdība.

Līdzīgi aicinām ikvienu DV Kanadā saimes locekli atbalstīt demokrātiski ievēlēto vadību gan uz vietas, gan arī globāli, lai mūsu organizācijas vienotības spēks vēl vairāk pieaugtu un mūsu saime kļūtu pozitīvs spēks latviešu tautas un Latvijas augšanas procesā, no tautas ieredzēta un cienīta."

2. Rezolūciju:

"Daugavas Vanagu Kanadā organizācijas biedriem, bet it sevišķi ievēlētajiem zemes valdes un nodaļu/kopu valžu darbiniekiem, jāievēro Daugavas Vanagu organizācijas **Darbības noteikumi**, delegātu sapulces un zemes valdes lēmumi un rezolūcijas, kas regulē organizācijas darbību un nostāju."

3. Rezolūciju - atgādinājumu:

"Ar DV Kanadā delegātu sapulcēs agrākajos gados

pieņemtajiem lēmumiem pie DV Kanadā zemes valdes pastāv Nacionālās Darbības Fonds, Skolu Fonds un laikraksta "Latvija-Amerikā" Fonds. Šo fondu darbības financēšanai un darbībai nodaļām/kopām jāizdara iemaksas zemes valdes kasē, līdzekļus ņemot no sarīkojumu atlikuma sekojoši:

Nacionālās Darbības Fondam - 10 %, Skolu Fondam - 3 % un laikrakstam "Latv.-Am." Fondam - 5 %.

Deleģātu sapulce atgādina, ka iemaksas DV Kanadā zemes valdei aprēķināmas tekoši par visiem sarīkojumiem. Kuņos paredzētas ieejas maksas (noteiktas ieejas maksas vai ziedojumi) un kas devuši atlikumu. Aplēsē nav ieskaitāmi tie sarīkojumi, kuņos ieeja ir bez maksas, vai kas nesuši zaudējumus, resp., prasījuši piemaksas. Aprēķini izdarāmi tūlīt pēc sarīkojumu pārskatu noslēgšanas un nav atstājami līdz darbības gada noslēgumam."

4. Norāde:

"Deleģātu sapulce norāda nodaļām/kopām un DV Kanadā zemes valdei, ka Ziemassvētku ziedojumu vākšanas akcija (aprūpei) un 14. jūnija ziedojumu vākšanas akcija (nac. politiskajam darbam), ir DV Kanadā valdes ziedojumu vākšanas akcijas, ko nodaļas/kopas izved zemes valdes uzdevumā.

No Ziemassvētku ziedojumu vākšanas akcijā ienākušiem "bez norādījumu" ziedojumiem nodaļas/kopas ir tiesīgas paturēt 331/3 % palīdzības darbam uz vietām (37. del. sap. 1987. g. lēmums).

No 14. jūnija ziedojumu vākšanas akcijā ienākušiem "bez norādījumu" ziedojumiem nodaļas/kopas ir tiesīgas paturēt 10 % informācijas darbam uz vietām (42. del. sap. 1991. g. lēmums).

Atlikušie ziedojumi, ieskaitot "ar norādījumu" ziedojumus, iemaksājami DV Kanadā zemes valdes kasē izlietošanai ar zemes valdes lēmumiem un izkārtot "ar norādījumu" ziedoto līdzekļu izlietošanu vai nosūtīšanu, kā tas no ziedotājiem norādīts."

5. rezolūciju par DV CV pārstāvniecības izveidošanu Latvijā noraidīja.

6. Pamatojoties uz Hamiltonas nod. deleģātu iesniegumu, pieņēma sekojošu rezolūciju:

"DV Kanadā 43. deleģātu sapulces dalībnieki atgādina, ka arvienu spēkā ir , DV Kanadā saimei saistošs, 1992. g. 15./16. maija DV Kanadā 42. del. sapulces lēmums par neiejaukšanos Latvijas DV nesaskaņu jautājumos.

Deleģātu sapulce aicina DV CV atcelt 1992. gada 5. decembra (balsojuma termiņš 1993. g. 7. janv.) rakstveida sēdes lēmumu un vēlreiz izteikti aicināt Latvijas DV saimi pilnīgi apvienoties vienā saimē. Tas sevišķi vēlams aiz tā apstākļa, ka abos nogrupējumos sastāv bij. leģionāri un nacionālie partizāni - mūsu bijušie ciņu biedri."

7. Uzdeva DV CV loc. no Kanadas atkārtot pag. gada iesniegumu DV CV attiecinošu uz prezidija darbību.

8. Rezolūciju:

"DV Kanadā 43. del. sap. uzdod DV KV, vai tās izraudzītajai komisijai līdz nākamā gada del. sapulcei pārstrādāt Goda tiesas darbības noteikumus, paredzot sankcijas par Goda tiesas lēmumu nepildīšanu."

9. Rezolūciju:

"Ja DV CV atbalsta Latvijas DV org. ar 100 eks DV Mēnešrakstu, tad arī Nacionālo DV Latvijas apv. ir atbalstāma ar vismaz 100 eks. DV Mēnešrakstu."

10. Rezolūciju:

"DV Kanadā 43. del. sapulce uzdod DV KV līdz 1994. gada del. sapulcei pārstrādāt DV Kanadā Darbības noteikumus." Tas nozīmē atsevišķos punktos ievest noteiktāku valodas izteiksmi, lai nenotiktu pārpratumi par Noteikumu iztulkojumu, kā arī jāpārstrādā Goda tiesas darbības noteikumi.

Pārrunās par publicācijām izteica domu, ka šo projektu skaitā ieskaitāmas arī skaņu un video lenšu ierakstes, kas būtu iespējams izmantot neredzīgo bibliotēkās. Pārrunājot jaunu grāmatu izdošanas iespējas par vergu nometnēm un liecībām par mūsu tautas apspiedējiem, principā piekrita, ka būtu veicināma to izdošana, galīgo izlēmšanu atstājot DV Kanadā zemes valdes ziņā.

Uzklausot iesniegumus biedru izslēgšanas jautājumos un sadarbības jautājumos, atzina, ka jāievēro Darbības noteikumus noteiktā kārtība, kas dod pārsūdzēšanas tiesības un nosaka

pakāpenību. Līdz lietas galīgai izlēmšanai nav ierobežojamas biedru tiesības un līdzdalība organizācijas dzīvē un darbā. Deleģāti, uzklauso DV priekšnieka ieteikumus pārrunājamiem jautājumiem, atzina, ka daudzi no ieteiktajiem jautājumiem apskatīti darba gaitā, jeb daļu varētu apskatīt un attiecīgi lemt zemes valde.

Deleģātu sapulces noslēgumā DV KV pr-dis Dr. G. Šūbiņš izteica pateicību sapulces vadībai par lielo darbu, kas prasīja netikvien lielu prasmi, bet arī lielu iecietību. Deleģātus un visus DV Kanadā biedrus aicināja kopējam un vienotam darbam, lai kopīgi ar citām zemēm DV saime Rietumos paliktu stipra un vienota.

Sapulces vad. J. Mežaks izteica pateicību deleģātiem, rezolūciju komisijai par lietišķi paveikto darbu, pārrunājamo jautājumu labu izpratni un lielu iecietību darbu darot. Uz viņa uzaicinājumu visi vienojās kopēji dziedātā **Še kopā mēs biedri...**

Aizvadītās divas dienas bija debašu vētrā ievits darba cēliens, kas ne visiem sagādāja prieku. Dažu bridī likās, ka radušies nogrupējumi, kas par katru cenu grib panākt savu. Taču bija arī dzirdīgas ausis un saprāts, ka darbs tiek veikts DV organizācijas mērķu sekmēšanai, kuņū vidū kā cēlākais ir mūsu tautas un tēvzemes patiesas brīves rīta uzausana un labklājība. **Daugavas Vanagi, sasauksimies!**

A. Kalupnieks

VELTĪJUMS PARTIZĀNIEM

Tad rakstīt dzejas rindas nebij prātā:
uz dzīvību vai nāvi sauca ciņas lauks,
ik rīts pret ausmu modās savādbaigs
gan meža biežokni, gan pļavā sniegiem klātā.

Ar atelpu un kaujām mijās dienu ritums.
Bij spīts, un skarba romantika bij,
kad pārgājienos soļojām līdz pusnaktij,
vēl nezinot, kas sagaidāms būs rit mums.

Vai atkal ielēnkums, vai nodevība gļēva,
vai virus jaunai ciņai sauks
aiz meža māju vietā pelno kūpošs lauks
un bērni rūgti raudošie bez tēva.

Sist ienadnieku nepārstāja latvju zēni
no divīzijas deviņpadsmitās.

Gaišs slavas blāzmojums vēl staroja no tās
par partizānu aizstāvēto latvju zemi.

Pie tik daudz draugu kapiem tika stāvēts,
kad bērū mūziku vien egles apkārt šalc
un mežā paliek bērza krustiņš balts,
bet sirdis atmiņas, ko nevar atņemt nāve.

Alūksnē, 1992. gada augustā

ALFRĒDS ZARIŅŠ

LATVIEŠU NACIONĀLĀ APVIENĪBA KANADĀ

4 Credit Union Drive, Toronto, Ont.

M4A 2N8

Tel.: 416-755-2353, Fax: 416-7551244

LNAK LATVIAN RELIEF & DEVELOPMENT
FUND jaunievēlētā valde amatus sadalījusi šādi:

priekšsēdis - māc. Arveds Celms,

vicepriekšsēdis - Dr. Andris Rubenis,

vicepriekšsēdis - Imants Jente,

kasieris - Valdis Tikiņš,

sekretāre - Inga Zariņa,

valdes locekļi - Tālivaldis Kronbergs, Evija Golde un

Jānis Bārs.

Tālāk sniedzam LNAK saimniecības pārskatus par 1992 gadu. Tie atspoguļo apvienības dažādās darba jomas un patapināti no 1992. darbības pārskatu grāmatas.

**DARBĪBAS PĀRSKATS
PAR IEŅĒMUMIEM UN IZDEVUMIEM
31. decembrī 1992.gadā**

IEŅĀKUMI:	1992	1991
Biedru maksas	17.792	11.109
Ziedojumi		
Action Centre	-0-	4.667
Brīvības sardze	-0-	63.404
LNAK darbam	73.912	49.180
Polītiskam darbam	-0-	3.893
Organizāciju ziedojumi	5.250	27.500
Saimnieciskā nozare	-0-	375
Sarīkojumi	6.361	17.776
Testamentārie novēlējumi	12.000	34.912
Medicīniskā palīdzība	9.710	-0-
Ziedojumi reģistrācijai	5.200	-0-
Bankas noguldījumu %	28.966	20.855
Dažādi ieņēmumi	969	2.780
Kopā	160.160	236.451

IZDEVUMI:	1992	1991
Algas	33.096	24.995
Biroja izdevumi	15.701	13.698
Īre	6.930	5.200
Telefons	13.818	12.132
Action Centre izdevumi	-0-	12.838
Brīvības sardzes izdevumi	-0-	8.766
Polītiskās nozares izdevumi	4.998	10.184
Dalības maksa citās organizācijās	1.250	1.681
Baltiešu vakars	610	4.045
Ceļa izdevumi	11.614	8.187
Sarīkojumu izdevumi	4.486	8.654
Saimnieciskā nozare	30	496
LNAK sesijas izdevumi	5.619	5.366
Amortizācija	5.404	2.513
Sporta nozares izdevumi	518	1.928
Medicīniskā palīdzība	7.227	-0-
Padomes vēlēšanu izdevumi	91	-0-
Legālie izdevumi	426	-0-
Inkorporācijas izdevumi	3.798	-0-
Sludinājumi	737	-0-
Reģistrēšanas izdevumi	7.428	-0-
Ziedojums Kristus Dārzam	1.000	-0-
Dažādi izdevumi	546	1.389
Kopā	125.327	122.072
Ieņēmumi virs izdevumiem	34.833	114.379

**LATVIEŠU NACIONĀLĀ APVIENĪBA KANADĀ
FONDU DARBĪBAS PĀRSKATI
31. decembrī 1992.g.**

	Balance	Ieņemts	Izdots	Balance
Demografijas projekts	1,925.31	--	--	1,925.31
Izglītības un skolu nozare	6,817.49	25,340.00	21,882.05	10,275.44
Kultūras nozare	10,642.63	6,500.00	7,029.31	10,113.32
Tiesību aizstāvēšanas fonds	8,253.56	--	--	8,253.56
Dr.E.Pārūpa piemiņas fonds	6,645.52	326.30	--	7,071.82
R.Kronberga piemiņas fonda	6,727.01	330.30	--	6,971.82
PBLA Kultūras nozare	913.80	125.00	600.00	438.80
Nākotnes fonds	142,700.00	2,250.00	--	144,950.00
Kopā	184,625.32	34,871.60	29,511.36	189,985.56

	Balance	Ieņemts	Izdots	Balance
Parastie dalībnieki	93,000.00	750.00	--	93,950.00
Sudraba dalībnieki	19,500.00	500.00	--	20,000.00
Zelta dalībnieki	30,000.00	1,000.00	--	31,000.00
Visi kopā	142,700.00	2,250.00	--	144,950.00

Parastie dalībnieki	250.00
Sudraba dalībnieki	500.00
Zelta dalībnieki	1,000.00

**L N A K
BUDŽETA PROJEKTS 1993. GADAM**

IEŅĀKUMI:	1992 Plāns	1992 Ien./Izd	1993 Plāns
Biedru dalības maksas	10.000	17.792	17.000
LNAK darbam	44.000	73.912	60.000
Polītiskam darbam	10.000	-0-	2.000
Organizāciju zied.	-0-	5.250	10.000
Saimnieciskā nozare	1.000	-0-	-0-
Sarīkojumi	4.000	6.361	5.000
Testamentārie novēl.	-0-	12.000	10.000
Medicīniskā palīdzība	-0-	9.710	-0-
Ziedojumi reģistr.	-0-	5.200	-0-
Bankas noguld.%	14.000	28.966	15.000
Dažādi ieņēmumi	2.000	969	1.000
IEŅĀKUMI KOPĀ	85.000	160.160	120.000

IZDEVUMI:	1992 Plāns	1992 Ien./Izd	1993 Plāns
Algas	25.000	33.096	35.000
Biroja izdevumi	10.000	15.701	15.000
Īres maksas	7.000	6.930	7.000
Telefons	10.000	13.818	12.000
Polītiskās noz. izdv.	10.000	4.998	8.000
Dal. maksa citās org.	2.000	1.250	1.000
Baltiešu vakars	-0-	610	-0-
Ceļa izdevumi	8.000	11.614	12.000
Sarīkojumu izdevumi	1.000	4.486	4.000
Saimnieciskā nozare	1.000	30	-0-
Medicīniskā Palīdzība	-0-	7.227	-0-
LNAK sesija	6.000	5.619	6.000
Amortizācija	2.500	5.404	5.000
Sporta nozare	-0-	518	-0-
Sludinājumi	-0-	737	1.000
Inkorporācijas izd.	-0-	3.798	2.000
Legālie izdevumi	-0-	426	2.000
Reģistrācijas izd.	-0-	7.428	3.000
Vēlēšanu izdevumi	-0-	91	6.000
Dažādi izdevumi	2.500	1.546	1.000
IZDEVUMI KOPĀ	85.000	125.327	120.000
Ieņēmumi virs izdevumiem	-0-	34.833	-0-

**LNAK - DVKV
PĀRSKATS PAR HUMĀNO PALĪDZĪBU LATVIJAI
laikā no 13.janvāra līdz 31.decembrim 1992. gadā**

IEŅĀKUMI:	
Ziedojumi - vispārējai palīdzībai	\$26.044.00
Ieņemts par paku sūtīšanu	243.564.97
Kopā ieņemts	\$269.608.97

IZDEVUMI:	
Tilpnes, kuģa transports	83.422.14
Transports Toronto	7.556.01
Piegāde Rīgā, algas un noliktava	26.113.52
Pārtika palīdzībai un pārdošanai	85.072.02
Zābaki, drēbes palīdzībai un pārdošanai	4.274.85
Medikamenti palīdzībai	3.152.17
Strādnieki Toronto noliktavā	26.656.45
Biroja izdevumi un iepakojamie materiāli	15.848.88
Īres maksa, apkure un elektrība	3.824.19
Telefons.	2.834.16
Projekts Phoenix - palīdzībai	700.00
Izdevumi kopā	\$259.454.39

Ieņēmumi virs izdevumiem	\$10.154.58
--------------------------	--------------------

Rezerves līdzekļi	\$7.000.00
Atlikums	3.154.58
Nauda bankā	10.154.58

ARĪ SŪTŅA ROZES RAVĒJAMAS

Kas man lika tagad, 1992./93. gadā atcerēties notikumus un Latvijas diplomātiskos darbiniekus no 1945./46., pat 39. gada? Tas bija, vispirms, **Laikā** publicētais **Ingridas Viksnas** lieliskais romāns "**Māja kalna malā**", un tad mana dokumentos sameklējamā Latvijas republikas ārzemju pase, kas man nepieciešama pavalstniecības pierādīšanai.

Mums visiem trīm - manai mātei, dēlēnam un man 1945. gada pirmajā maijā ļāva pāriet Šveices robežu. Visu maija mēnesi bijām novietoti, internēti kādā Bernes pilsētas skolā. Sazinājos ar Latvijas ģenerālkonsulu Šveicē Jāni Kļaviņu - Elanski (Ellansky), (turpmāk - J. K. E.).

Konsulu pazinu no 1939. gada vasaras, ko pavadīju Šveicē. Toreiz viņš man izgatavoja tulkojumu Latv. Lauks. kameras priekšsēd. R. Dzērves un Mazpulku nod. vad. K. Ķirša izdotajai apliecībai, kas atvieglotu man Šveices mācību iestāžu un it īpaši jaunatnes (līdz 25 g.) turistu mitņu (Jugendherberge) apmeklēšanu un izpēti. Latvijā pirms kara visur bija izplatīts sauciens - "Apceļo dzimto zemi!" Bija nodoms, ka mazpulku dalībnieki lietderīgas jauniešu - turistu apmetnes varētu ierīkot savās mājās, savos novados.

Kara sākumā, apmēram, nedēļu pirms biju nodomājusi atgriezties mājās, skolotājas darbā Rīgā, saņēmu Cīrihes piepilsētā J. K. E. telegramu: "Ja gribat tikt vēl mājās, izbrauciet tūlīt!" Zvanu uz konsulātu. J. K. E. paskaidro: "Hitlers jau pie Varšavas. Varat vēl tikai tikt atpakaļ Latvijā pāri Dānijai, Zviedrijai un no ziemeļiem cauri Igaunijai, ja izbraucat jau citrīt no Cīrches 6:15 uz Bregencu (Austrijā). Par tālāko es negalvoju. Ja piekritat, es zvanišu uz Cīrihi ceļojuma birojam par biļetēm sovakaram." Mājās pa ģenerālkonsula minēto apkārceļu tiku.

Pēc ierašanās 45. gadā Šveicē, Tieslietu un Policijas dpt. pratināšanā mums atņēma mūsu parastās Latvijas republikas pases, ko atvietoja ar ārzemnieku "bēgļu apliecību" (Flüchtlingsausweis). To izceļošanas gadījumā papildināja ar internacionālu ceļošanas apliecību (Reiseausweis), kas man derēja 49. gadā izceļošanai uz Kanadu. Kad vēlāk, turpat Bernes bēgļu nometnē, apstiprinājās baigās baumas, ka mums savas Latvijas republikas iekšzemes pases nekad vairs neredzēt, izlūdzos Šveices iestādēm man tās uz brīdi "aizdot" Latvijas ģenerālkonsulam Bernē. Tā abas ar māmiņu J. K. E. izpalīdzībā tikām pie Latvijas republikas ārzemju pasēm, izdotām 1945. gada 7. jūlijā. Kad 49. gada pavasarī ar dēlenu aizbraucām uz Berni medicīniskai pārbaudei sakarā ar Kanadas vīzu, gribēju Kļaviņiem paziņot izceļošanas izredzes. Kad Kļaviņa kundze mūs pēcpusdienā ielaida efejām apaugušā, šaurajā divstāvu nama darba kabinetā, viņa pielika pirkstu pie lūpām: "Esiet klusu, konsuls vēl guļ. Viņš tagad ik nakti pa radio klausās krievu ziņu aģentūras TASS ziņojumus no Maskavas krieviski un to saturu tulko Šveices ziņu aģentūrai." Tanī brīdī parādījās arī pats konsuls un paskaidroja: "Sūtņim Feldmanim Žeņevā vēl maksāja algu līdz 47. gada sākumam. Man nogriezta tūlīt. Kaut kā bija jādzīvo. Labi vēl, ka tā varu ko jēdzīgu strādāt. Valodu zināšana vienmēr un visur noder, un pie otrādas gulēšanas ātri vien pierod." Konsuls un tāpat kundze pa šiem 4 neredzēšanās gadiem izskatījās stipri novecojuši, un konsuls arī savārdzis.

Tomēr iedrošinājos lūgt sev kaut ko ļoti būtisku. Biju jau 39. gada vasarā ieraudzījusi pie kabineta sienas divas sava tēva pastelgleznas. No Rīgas projām bēgot ar to, kas rokās panesams, bija neiespējami, pat prātā neienāca tādu piemīņu līdzī nest. Pošoties no Šveices uz Kanadu, stingrajā ceļā somā vienu gleznu varēja ērti ielikt. Lūdzos Kļaviņu pārim "Zvejnieku būdiņu vētrā, Asaru Jūrmalā". Otrā dabas skata temu pat neatceros. "Par velti negribu, nopirkšu. Zinu, kādi jums laiki, un man ir iekrāts." Abi Kļaviņi saskatījās, un konsuls vēligi noteica: "Mākslinieka meitai un mazdēlam noteikti dosim." Pēdējā Bernes braucienā pēc vīzas ieguvu šo, ilgu gadus vēl vienīgo sava tēva gleznu par pietiekami lielu atlīdzību gan gleznas atdošanai, gan iegūšanai.

Kad izlasīju Ingridas Viksnas romānā "Māja kalna malā" vietu, kur gleznotājs Jānis Tīdemanis tēlo Latvijas sūtņa Ženevā Jūlija Feldmaņa (turpmāk J. F.) dzīves biedres Mariannas saucienu vīram: "Žulji, Žulji...", atcerējos, ka arī es to vairākārt dzirdēju no Latvijas sūtniecības ēkas balkona. Nams atradās iepretim bij. Tautu Savienības korpusam. Tur staigāju iekšā un ārā sūtniecības bibliotēkā 1945. g. jūnijā un jūlijā.

Pēc 21 dienu karantīnes Bernē mūs visus trīs pārcilāja gan uz franču, gan itāļu Šveices internacionālajām bēgļu nometnēm. Jūnija un jūlija mēnešus vadījām Camp de refugies - Petit saconnex - Žeņevas pilsētas nomalē. Tur piekalnē, senlaicīgā milzu vasarnicā mitām no Vācijas izbēgušie - 14 tautības kopā: dažādi arābi, norvēģi, Brazīlijas vācieši, japāņu pāris, holandieši, albāņi, lietuviete, divas igauņu ģimenes utt. Gulējām uz grīdas, cietiem salmu maisiem, ko nedrīkstēja čubināt, putekļu mākoņu dēļ, jo dienu un nakti logi stāvēja atvērti; dienā arī durvis vajā - nepārtrauktais caurvējš, arī trokšņu nesējs...

Uz "Latviešu māju" mani aizveda un ar sūtņi Jūliju Feldmani iepazīstināja latviete Sonia Grote, kas jau tūlīt pēc I pasaules kara bija nokļuvusi Žeņevā un kā 5 valodu prateja strādājusi kā tulce Tautu Savienībā ilgu gadus. J. F. mani iztaujāja ilgi un siki. Kad stāstīju par ierobežoto kustības brīvību šeit: ap vasarnicu un nelielo, gan ēnaino dārzu bija divkārtš dzeloņstieple žogs, kur pāris metru starpspraugā dienu un nakti nepātraukti dežurēja divi Šveices sargkareivji, J. F. nosmējās - arī viņš nu jau kādu laiku esot sūtņis bez teritorijas, dažādi aizkavēts un dzīvojot no dienas dienā neskaidrā liktenī.

Kad žēlojos, ka mani visnelāgāk žņaudz bezdarbs, J. F. ielūdzā apmeklēt sūtniecības plašo bibliotēku un ņemt uz nometni grāmatas lasīšanai, cik gribot. Vairāk par grāmatām mani ziņkāroja žurnāli "Daugava" un "Piesaulē". No to daudzo gadu gājumiem izrakstīju sev ar koši lillā tinti iepatikušos dzejoļus, bieži pirmpublicējumus, kladē, kas man ir vēl tagad. Bēgļu mantību no Rīgas ārā nesot, varēju paķert tikai J. Jaunsudrabiņa Balto grāmatu, Arn. Lūša Augsim Latvijai un M. Kovaļevskas ilustrētās Latviešu tautas dziesmas dēlēnam.

Savus bibliotēkas apmeklējumus pieteikdama, iepazīnos arī ar sūtņa dzīves biedri Mariannu. Abi Feldmaņi ir ierakstījuši savus novēlējumuas manā autogrāfu grāmatā (tagad latv. Centrā, Minsterē).

Svelmainā jūlija dienā J. F. pastāstīja, ka esot atlaidis savu dārznieku un dārza mājiņas augšstāvā tagad dzīvojot diplomāts Dr. Miķelis Valters, bet lejā mitinoties atbēgušais gleznotājs Jānis Tīdemanis ar kundzi. Bēdas tikai, ka bez dārznieka sākot ieviesties piekalnes rožu dobē nezāles. Piedāvājos izravēt, atlidzinot mazliet par brīvo lasāmvielu. "Pti sakonē" nometni drīkstējām atstāt uz dažām ie-

LATVIJAS
LAUKSAIMNIECĪBAS
KAMERA

JELGAVĀ, VIESTRA PIEMĪŠAS PĪLĪ
TELEGRAMU ADRESĒ: "LAUKKAMERA"
TĀLRUNIS: JELG 1900

Jūsu indekss un datums

1945. g. VIII. 39.
Mūsu indekss un datums

*Leu ar. H 678
8/VIII 39.*

A p l i e c ī b a.

Šīs apliecības uzrādītāja Edīte Metuzalē ir LLK 1040. Rīgas Avotu mazpulka vadītāja.

Latvijas Lauksaimniecības kamera lūdz valsts un pašvaldības iestādes, organizācijas un privatpersonas neliegt E. Metuzalēi iespēju iepazīties ar Šveices skolu un jaunatnes organizāciju dzīvi un darbu.

P. V. V.
priekšsēdētājs.

K. K.
mazpulku un jaunatnes audzināšanas
nodaļas vadītājs.

*Eju tu laime pa priekšu,
Es tavās pēdijās!*

*Tas, bonheur, en avant.
J'irai dans tes pas!*

*Latviešu mājā Ēģēvā
7. jūnijā 1945. g.*

Harriana Feldman

*... Tik neapņemties,
Bet mīžam cerit, ticēt!*

*Leu ar. H 678
1945. g.*

Heldman

3 Personnes

La réfugiés estonniens *Aturala Anna* *Kalmiich Edith e sa fili* est autorisé à sortir du camp du *18 Juin 1945* à *1330* jusqu'au *18 Juin 1945* à *1800* pour se rendre à *Genève (affaires consulaires)*

La présente lui tient lieu de pièce de légitimation.

Le Cdt. du camp :
CAMP DE RÉFUGIÉS
P.O. PETIT-SACONNEX

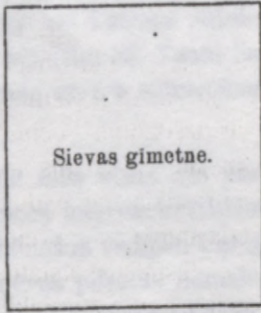
Aturala Anna
Ref. 21/1/45

N° 0140 *

APRAKSTS.
SIGNALEMENT.

Sievai — Femme

Nodarbošanās }
Profession }
Kur un kad }
dzimis } *26. III. 1890*
Lieu et date }
de naissance } *Riga*
Dzīves vieta }
Domicile } *Riga*
Gimis } *ovals*
Visage } *oral*
Acu krāsa } *zaļi - brūni*
Couleur des yeux } *brune - clair*
Matu krāsa } *siņa*
Couleur des cheveux } *grisounate*
Seviškas pazīmes }
Signes particuliers }
Gimenes stāvoklis } *precējusies*
Situation de famille } *marīe*

Pamats:

Latvijas Ģenerālkonsoles, X. ielā, 27. X. 27 g.
ar it. št. 016505 ip. Latv.
iešij. pases norasots

PASES IPAŠNIEKA PARAKSTS:
SIGNATURE DU TITULAIRE:

A. Aturala

SIEVAS PARAKSTS:
ET DE SA FEMME:

A. Klavins Klavins
LATVIJAS ĢENERĀLKONSULS ŠVEICĒ
CONSUL GÉNÉRAL DE LETTONIE
EN SUISSE

N° 0140 *

Apceļojamās zemes:
Pays pour lesquels ce passeport est valable:

Visas valstis
Pour tous les états

Šīs pases termiņš noteikts
Ce passeport expire le

1948. g. 7. jūlija -
le 7 juillet 1948.

ja netiek pagarināts.
à moins de renouvellement.

Par pases neapmaiņšanu vai nepagarināšanu laikā
pases īpašnieku sodīs.

Izdota } *Berne*
Détrivé à }

Kad } *1945 g. 7. jūlija -*
Date } *le 7 juillet 1945.*

pasē 16 lapas
puses.
Ce passeport contient
16 pages.

ĀRZEMJU PASE.
PASSEPORT.

LATVIJAS REPUBLIKA.
RÉPUBLIQUE DE LETTONIE.

Ārzemju pase } N° 0140 *
Passeport }

Pases īpašnieka vārds } *Anna*
Nom du porteur } *Aturala*
Celo ar savu sievu }
Accompagné de sa femme }

robežotām stundām pēcpusdienās tikai ar ikreizēju no-
metnes komandanta rakstisko atļauju caurlaidei. Un to
pašu tikai svarīgai vajadzībai. Vienmēr minēju došanos uz
sūtniecību, arī mums visiem trim, kad ciemojamies pie S.
Grotēs. Sūtniecībā māmiņa ar dēlu nav bijusi. Nevarēju
iedomāties ravēšanu mālainajā, zvīrgzdainā, cietā Šveices
zemē karstā jūlijā pēcpusdienā. Izlūdzos caurlaidi rita
pusei. Biju patikami pārsteigta, kad atradu rožu dobē
krietni salaistītu, mikstu irdni. Nezāļu tikai gar vienu
malu, ne cik. Galvenās - nezāļu saulītes - pienenes. J. F.
lika nezāļu kaudzīti atstāt turpat, un, pēc roku maz-
gāšanas pie ēkas ārpuses vada, sūtīja atvēsināties sūtnie-
cības veco, augsto koku ēnā, dārzā.

Aizstaigāju uz dārznieka mājiņas pusi. Nekāda nodo-
ma tur ciemoties nebija. Mans tēvs gan labi pazina Dr. M.
Valteru. Ar J. Tīdemanu viņš mani bija iepazīstinājis jau
Rīgā, kad aizgājām uz viņa lielo, apmēru košo, smagos
logatos darbu "brīvdabas" izstādi. Tas ir - gleznas bija pie-
kārtas Kr. Barona ielā, alejā pie Vērmanes parka sētas
dzelzs stabiem un pie ietves malās liepām, preti Benja-
miņu, tagad Rakstnieku sav. namam. "Redzi, Metuzāl, kā
var izstādīties, nemaksājot sālitās izstāžu telpu cenas,"
smējās Tīdemanis manam tētim. Tētes trauslie pastēļi
zem stikla gan tādu aizmuguri svaigā gaisā neizturētu,
uzliesmoja mani pretestība dotajam padomam.

Vēsinājos atstatu no dārza mājiņas, jo, ko gan ar
satiktajiem iemītniekiem būtu runājusi? Visiem mums rai-
žu pilnas galvas, bēdu pilnas sirdis...

Reiz man, žurnālus apmainot, sūtnis ieminējās: "Žēl,
ka jums neļauj atstāt nometni vakaros, kad ir tumšs. Jūs
varētu pievienoties mums pie laba nomierinātāja", un J. F.
norādīja uz mazu teleskopu, kas nama ieejas nojumes
stūrī stāvēja pārsegti. "Raugoties zvaigžņu bezgalīgajā
bagatībā, cilvēks jūtas kā niecīgs puteklītis visuma priek-
šā. Tas padzen personīgās raizes un cilvēku jauki nomie-
rina."

Jūlijs un Marianna Feldmaņi izceļoja uz ASV. Par abu
Kļaviņu- Ellansky likteņiem man nekas nav zināms.

1993. g. 15. martā

EDĪTE ZŪZENA

TEV NEBŪS NOKAUT

Kā sapņi no pasaules dzimumi zūd,

Laiks balina vaigus drīz sārtos.

Un apakšā miroņi šausmīgi trūd -

Dzilš klusums mit mužības vērtos.

Eduards Veidenbaums

NO cittautu prātniekiem, ar kuņu darbiem man gadījies
kaut cik iepazīties, ļoti simpātisks man šķiet vācietis Kārlis du
Prels (Carl Freiherr du Prel, 1833-1899). Viņa mūža darbs gāja
divi virzienos: atklāt cilvēka dvēseli, pierādīt tās eksistenci; un
izdibināt, tā saukto, apslēpto, "okulto" zinātņu saknes. Jo īpaši
raksturīgs ir viņa līdzvainības un līdzatbildības apliecinājums vis-
sas cilvēces briesmu darbos. Grāmatā "Die Magie als Natur-
wissenschaft", Max Altman Verlag, Leipzig 1912 - "Maģija kā
dabzinātne" - viņš 2. lappusē saka: "Nav ko lepoties, ka piederī
dzimūmam, kas Kristu piesita krustā, kas Sokratam pasniedza
nāvēkļa kausu, kas Kameonam ļāva nomirt bada nāvē, kas Džor-
dano Bruno sadedzināja sārtā - isi sakot, dzimūmam, kas saviem
cildenākajiem dēliem allaž sagādājis mocekļa nāvi."

(Luiss de Kameons, 1525-1580, izcils portuģāļu dzejnieks,
nomiris tādā nabadzībā, ka nebijis pat palaga, ar ko apsegt viņa
līķi.)

Tikai pavisam nesen, pēdējos divdesmit - trīsdesmit gados,
mēs beidzot esam tikuši līdz atziņai, ka zināmos apstākļos cil-
vēkam drikst atņemt visu citu, tikai ne dzīvību. "Cilvēks ir visu
lietu mērs", tik trāpīgi ir pateicis grieķu prātnieks Protagors jau

pirms divarpus tūkstošiem gadu. Visu lietu mēram būtu jābūt
drošam un pasargātam, neaizkaņamam visur un visos laikos.
Diemžēl, tas tā nav. ASV pat šodien vēl dažās pavalstīs viens
vienīgs cilvēks, tiesnesis, pamatodamies uz žūrijas atzinumu -
vainīgs! spēj cilvēku nosēdināt uz elektriskā krēsla vai iesūtīt
gāzes kambarī, paskaidrojot, ka tas neesot "nežēlīgs un nepa-
rasts sods" - "not cruel and unusual punishment". Es saku - bet,
protams, nav svarīgi, ko es saku - ka atņemt drikst tikai to, ko
var atdot atpakaļ. Kas var atdot atpakaļ dzīvību?

"Pulveřmucā" Balkānos divi cēlas reliģijas cenšas viena
otru izdeldēt: kristietība spēkojas ar islāmu. Kroāti - vairumā
Romās katoļi; serbi - vairumā ortodoksie pareizticīgie; bosnieši -
vairumā islāmticīgie. Kroāti kaņo pret serbiem, kad vajadzīgs, un
abi sit bosniešus. Kā kristietībā, tā islāmā fiziskais cilvēks nav
svarīgs, dvēsele ir tā, kas jāglābj un jāzagatavo mūžīgai svēt-
laimei paradīzē. Miesas nomaitāšana atbrīvo dvēseli, tālab par
ķermeņa nāvi nav ko zūdities.

Jaunu reliģiju ieviešanās un iesakņošanās allaž prasījusi
upuņus. Pirmajos divos, trijos gadsimtos agrie kristieši sastapās
ar romiešu dievu salto ironiju. Vismaz divi tūkstoši pirm-
kristiešu savām asinīm slācīja jaunās reliģijas ēkšķaino ceļu.
Tad imperators Konstantīns Lielais pirms izšķirīgās kaujas ar
Maksentiju 312. gada pavasarī - pēc vienām ziņām, gaišā pus-
dienas laikā, pēc citām, naktsdusā sapnī - debesis redzējās lies-
mojošu krustu un vādus "In hoc signo vincēs" - "ar šo zīmi uzva-
rēsi". Viņš lika krusta zīmi uzlikt savu kaņavīru vairogiem un
karogiem, pretinieku sakāva un kristietību pieņēma par Romas
imperijas oficiālo ticību.

Ar to sākās kristīgās ticības uzvaras gājiens un iekšējie
kaņi. Kāds Aleksandrijas priesteris Ārijs (Arius, miris 336. g.)
apšaubīja Jēzus dievišķību. Viņš sprieda, ka Kristus neesot bijis
ne īsts Dievs, ne īsts cilvēks. Dievs esot absolūti nezināms,
nepazīstams un viens vienīgs, kamēr Kristus, jebšu gan eksis-
tējis jau pirms nākšanas pasaulē, esot radīta būtne un tādējādi
neesot nekāds Dievs. Savā šīs zemes iemiesojumā, būdams Jē-
zus, Dieva Dēls gan pieņēmis cilvēka ķermeni, bet ne cilvēka
dvēseli. Tādā kārtā viņš neesot ne īsts Dievs, ne īsts cilvēks.

Ārija novirzienam, ārianismam, radās ne mazums piekri-
tēju. Konstantīns nevarēja atļaut šķelšanos ne valsts politikā, ne
valsts reliģijā, un tālab 325. g. Nikejā sasauca konsiliju, kuņā
imperijas biskapi bija aicināti izspriest dažādus teoloģiskus jau-
tājumus, galvenokārt, ārianisma stāvokli. Konsilijā ieradās arī
Ārijs un aizstāvēja savu novirzienu. Pēc karstām debatēm radās
slavenais Nikejas ticības apliecinājums, kas noslēdzās vārdiem:
*Bet tos, kas saka, ka "reiz bijis laiks, kad Viņa nebija", un "iekām
Viņš bija iemiesots, Viņa nebija", vai apgalvo, ka Dieva Dēls ir
citādas esences, vai ir radīts un tālab pakļauts morālai pārmaiņai
vai pārgrozībai - par tādiem lai nāk Katoliskās un Apustuliskās
baznīcas nolādējums.*

Ārijam izdevās pazust un sadzīvot līdz dabiskam galam. Bet
savstarpējos kauņos krita savi trīs tūkstoši kristīgo, sitot vie-
nam otru, vairāk, nekā visā laikā bija krituši no romiešu vajātāju
rokas.

Interesanti atzīmēt, ka Konstantīns Lielais, pilnā vārdā
Flavius Valerius Aurelius Constantinus (288-337), piedzimis
27. februārī, Nišā, Serbijas pilsētā pašlaik ar 128,000 iedzīvotāju.
Viņš bija sava tēva imperatora Konstāncija (Constantius I) ār-
laulības dēls, gadījies ar viesnīcas turētāju Flāviju Helēnu.

Viduslaikos, par kuņu sākumu mēdz uzskatīt piekto gadu
simteni un beigas tūkstoš gadu vēlāk, ar renesanses ritablāzmu,
cilvēka dzīvībai nebija lielas vērtības. Viss laikmets bija tumšs
neradās nedz zinātniski, nedz tehniski atklājumi, pat arklis ze-
mes apstrādāšanai vēl nebija izgudrots, par kādu racionālu
lauksaimniecību nevarēja ne sapņot. Eiropa bija mežiem klāta,
zvēru daudz, ļaudis patērēja daudz gaļas un alus, ko bija iemā-
cījušies brūvēt. Galda parašas bija brutālas: viri pirmie apgrauza
kaulus, tad tos pasvieda sievietēm un bērniem, lai pabeidz; bieži
sita vai piekāva sievietes un bērnus, ja šie neparādīja pienācīgo
respektu un pieticību. Arī kaut cik labākā sabiedrībā ciemiņiem
pie galda aizrādīja, lai rokas un mutes neslauka, degunu ne-
šņauc galdautā, bet, degunu šņaucot, lai lieto roku, kas tur nazi,
nevis roku, ar kuņu ņem ēdienu. Mājas atkritumus, ieskaitot
naktspodus ar biezu vai šķidru saturu, izgāza tāpat uz ielas
durvju vai logu priekšā. Smirdoņa bija liela, to kaut cik apkaņot
mēdza ar smaržīgām zālītēm, vircēm un pipariem.

Šādos apstākļos cilvēks ilgi nedzīvoja, puse iedzīvotāju mira no sērgām un slimībām priekš trīsdesmitā dzīvības gada sasniegšanas, un sievietēm mūžs bija vēl īsāks. Nāve dzemdībās bija ikdienišķs notikums. Amerikāņu vēsturnieks Viljams Mančesters grāmatā "A World Lit Only By Fire" 55. lappusē piezīmē: "Jaunas meitenes mūža ilgums varēja sasniegt divdesmit četrus gadus. Tradicionāli laulību dienā viņa no mātes dabūja smalku audumu kāzu šķidrautam. Sešus vai septiņus gadus vēlāk tas kļuva par viņas liķautu." Un naktis pa Svētās Romas Impērijas pilsētu ielām čīkstēja liķu vedēju rati, laiku pa laikam izsaucoties: "Iznesiet savus miroņus!"

Kārlis Lielais - vācu Karl der Grosse, franču Charlemagne (768-814) - neapšaubāmi, bija dižākais no visiem Svētās Romas Impērijas ķeizariem. Viņa valstība sniedzās no Vidusjūras līdz Baltijas jūrai un no Francijas līdz Turcijai austrumos. Lasīt, rakstīt viņš neprata. Kaut ko zināt nebija modē, pat nebija ieteicams kaut ko sevišķu iemācīties: vai Ādams un Ieva nebija izdzīti no Ēdenes dārza taisni tādēļ, ka gribēja pārāk daudz zināt?

Lai cik varens karotājs Kārlis Lielais bija, viņam nepatīkšanas vēl darīja pagāni sakši valsts austrumu daļā. Ar tiem viņš bija izkāpies vairāki lāgi, līdz beidzot tos galīgi sakāva un pakļāva 804. gadā. Viņš tiem piedāvāja izvēli: kristīties vai mirt! Lai nebūtu šaubu par piedāvājuma nopietnību, viņš tai pašā dienā lika nocirst galvas 4500 gūstekņiem. To nostrādājis, viņš devās svinēt Kristus dzimšanas dienu, jādodomā, ar gandarijumu sirdi, ka atkal ko labu darījis kristīgās ticības labā.

Izpriecū, uzjautrinājumu ļaudīm vajadzēja toreiz tāpat kā šodien. Lieli un mazi Eiropas valdnieki - ķēniņi, prinči, hercogi, grāfi - to saprata un rikoja sacensības bruņiniekiem, kas spēkojās, sēdēdami zirga mugurā, vai tāpat, kājās stāvot, ar piķiem, zobeniem un vairogiem. Vienā tādā sarīkojumā 1240. g. Diseldorfā, Vācijā, palika guļam zemē un nepiecēlās 60 sāncensu. Tas bija ļoti labs rezultāts, sarīkojums labi izdevies. Lai skatītājus pievilktu no tālām vietām, piedevām vēl sadedzināja sārta kādu "ķecerī". Tad netrūka baudkāru skatītāju, kas tik tuvu sārta oglēm vai liesmām piebāza sejas, lai ieostu salkano lēnam gruzdošas cilvēka miesas smaku, ka pašiem apsvila mati un bārdas. - Tautai vajadzēja "panem et circenses", maizes un cirkus izrāžu, kā kādreiz teicis romiešu satiriskais dzejnieks Juvenāls (60-130. g.).

Rietumu civilizācija var lielā mērā pateikties vienam vienīgam vīram, kas to izveda no viduslaiku tumsas. Tas bija vācu mūks un Vitenbergas universitātes profesors Mārtiņš Luters (Luther, 1483-1546), kristīgās ticības reformators un līdz ar to reformācijas laikmeta iezvanītājs. Par viņa nesalīdzināmo drosmi, enerģiju, neparasto personību un darbiem kādreiz citreiz.

Par reformācijas laikmetu uzskata 16. g. s., kas sākās ar protestantisma atšķelšanos no Romas katolicisma. Viduseiropas, visnotāj daļādās Vācijas provinces katoļticībai jau bija pagriezušas muguru 1520-tos gados, bet Anglija vēl pieturējās pie tās līdz 1533. gadam. Atkrišana no katolicisma Anglijā notika gaužam neparasta iemesla dēļ.

Karalis Indriķis VIII (Henry VIII, 1491-1547) par pirmo sievu bija apņēmis Aragonas Katrīnu, Spānijas karaļa Ferdinanda un Izabellas meitu (1485.-1536), kas 1516. g. 18. februārī viņam atnesa meitu Mariju (Mary). Indriķis nebija apmierināts, jo gaidīja dēlu, troņmantnieku. Viņa ievēribu sāka saistīt Katrīnas galma dāma Anna Boleina (1507-1536), kāda viskonta meita, labi audzināta un jautra rakstura. Indriķis sāka ievadīt sarunas ar lietpratējiem, kā legāli tikt vaļā no Katrīnas, lai varētu apprecēt Annu. Laulību šķirt vai anulēt varēja tikai pāvests Klements VII. Cerēdams, ka pāvests to darīs bez kavēšanās, Indriķis jau 1533. g. 25. janvārī bija ar Annu nosvētījis kāzas; bet Klements diplomātiski vilcinājās. Pa tam katrs varēja redzēt, ka Anna jau ir grūta. Indriķis nevarēja ilgāk gaidīt.

Viņš pasludināja nacionālas angļu baznīcas nodibināšanu - "Ecclesia Anglicana"; par tās augstāko pavēlnieku iecēla Anglijas karali, t. i., pats sevi, kā "Defensor Fidei", mūsdienās "Defender of Faith", konfiscēja Romas baznīcas īpašumus Anglijā, pārņēma klosterus un apturēja visus maksājumus Romai. Laulības anulēšanu ar Katrīnu viņš uzdeva Kanterberijas arhibīskapam Tomasam Kranmeram (Cranmer, 1489-1556). Tas Indriķa un Katrīnas laulību pasludināja par spēkā neesošu 1533. g. 23. maijā, piecas dienas vēlāk slepeno 25. jaunvāra laulību par

spēkā esošu, 1. jūlijā Annu Boleinu kronēja kā Anglijas karalieni un 10. septembrī stāvēja kūmās pie viņas meitas, nākamās Elizabetes I šūpuļa.

Cerētā dēla vietā Indriķis atkal bija dabūjis meiteni.

Jau drīz pēc tam viņam sāka nākt ausis baumas, ka Anna ir mīlnieki, viens no tiem pat viņas pašas brālis lords Rošfords. Vēl vairākus citus uzzīmēja un visus ieslodzīja Tornī. 1536. g. 2. maijā viņiem sekoja arī pati Anna. 15. maijā viņai piesprieda nāvi. Galvas nociršanai no Kalē, Francijā, ataicināja ciršanas speciālistu, kas bija tālu pazīstams kā izcilis cirtējs. Kopā ar savu brāli tuvodamās ešafotam, 19. maijā Anna bendem apvaicājās, vai šis varēšot galvu nocirst ar vienu cirtieņu: viņa esot dzirdējusi, ka šis esot ļoti labs cirtējs, un "man ir tik tievs kakliņš", viņa to apņēma abām rokām un iesmējās. Stāvēdama uz ešafota, viņa sapulcinātos skatītājus aicināja lūgt Dievu par karali: "Nekad nav dzīvojis kāds cits tik maigs un žēlīgs princis; un man viņš allaž bijis labs, maigs un gādīgs kungs."

Kā jau dāmai, Annai bija priekšroka. Tūliņ pēc viņas noriņojoja lorda Rošfordagalva.

Pārdomājot Annas Boleinas likteni, uzmācas jautājums - kāds velns viņu didīja, kālab viņa iekāroja pēc karalienes kroņa? Tas viņu pazudināja. Bez tā viņa varbūt būtu sadzīvojuši ilgu mūžu. Bet viņas vārds nebūtu palicis vēsturē. Itāliešu komponists Gaetano Doniceti nebūtu uzrakstījis skaistu operu "Anna Boleina".

Indriķa lords kanclers sērs Tomas Mors (Thomas More, 1478-1535) jau no sākta gala bija pretojies viņa un Annas precībām. Būdams sirdi dziļi pārliecināts katolis, viņš atteicās pievienoties jaunradītajai anglikāņu baznīcai. Par to viņu ieslodzīja Tornī jau 1534. g. 17. aprīlī un par valsts nodevību tiesāja 1535. g. 1. jūlijā. Tiesā viņš pastāvēja pie sava principa, ka "parlaments nevar karali padarīt par baznīcas galvu". Ar to pietika, lai viņu atzītu par vainīgu. Spriedums: pakārts, sacirst četrus gabalos, izlikt Londonas ostmalā putniem un žurkām par barību. Kā bijušo valstsvīru un draugu Indriķis viņu apžēloja un pakāršanu aizstāja ar galvas nociršanu. Galvu tad izstādīja pie Londonas tilta - "London Bridge".

Liktenis gribēja, lai savam sodam neizbēgtu arī trešais Annas un Indriķa drāmas aktieris - Kanterberijas arhibīskaps Tomass Kranmers.

Indriķa trešā sieva bija Džēna Simora (Jane Seymour), no kuņas viņš beidzot dabūja dēlu, nākamo karali Edvardu VI, kas mantoja kroni tūliņ pēc Indriķa nāves 1547. g. Bet puika bija slimīgs un nomira tikai 16 gadus vecs jau 1553. g. Tā Indriķa pirmās sievas Katrīnas meita Marija, jeb Mērija, nu jau 37 gadus veca, visu laiku dzīvojusi apspiestībā, atstumtībā un pat bailēs par savu dzīvību, negaidot kļuva par Anglijas karalieni Mariju I (Mary I). Viņa nebija aizmirsusi savu grūto mūžu un cilvēkus, kas viņai tādu sagādājuši, viņu nicinājuši un tramdījuši. Viņa arī nebija pieņēmusi jauno nacionālo anglikāņu ticību un palikusi uzticīga katoļiete. Viens no pirmajiem viņas atriebes upuriem bija arhibīskaps Tomass Kranmers, kas izšķīra viņas mātes laulību un Annu Boleinu kronēja par karalieni. 1553. g. 14. septembrī Kranmeru ieslodzīja Tornī. Bet viņš bija augsta stāvokļa garīdznieks, ko tūliņ nevarēja tiesāt. Tikai 1556. g. 14. februārī pazemojošā procedūrā viņam atņēma visas garīdznieka tiesības, arhibīskapa titulu un varu; 21. martā viņu sāka lēnam sadedzināt sārta, sākot vispirms ar labo roku, kas bija parakstījusi liktenīgos dokumentus. Turēdams liesmu apņemto roku paceltu, Kranmers divreiz izsaucās: "Ak nelietīgā roka! Ak nelietīgā roka!" Tie bija viņa pēdējie vārdi.

Marija I arī bija slimīga un ilgi nedzīvoja, bet savā piecu gadu valdīšanas laikā paguva sadedzināt ap 300 bijušo un jauno pretinieku. Tālab viņa iesaukta par "Asinaino Mariju" - "Bloody Mary".

Te nebūs nokaut. Piektais bauslis.

Bauslis ir pavēle. Ja pavēlei nav aizmugures, aktīva spēka, kas gādā, lai pavēle top piepildīta, to neviens neklausā. Bibeļe gan apgalvo, ka pats Dievs (Jāve) ar savu pirkstu ierakstījis bausļus Mozus sagatavotās akmens plāksnēs; taču pavēlei "tev nebūs nokaut" nav sankcijas: nav teikts, kas notiks, ko tu vari sagaidīt, ja pavēli nepildīsi. Visiem bausļiem atļauti brīvi tulkojumi, brīvas izpratnes. Mēs nonākam pie pazīstama stāvokļa - cik jauzu, tik prātu.

Diemžēl, nākotnes izredzes nav labas. Nupat pasauli aplido ziņa, ka divi desmitgadīgi puisēji Anglijā no veikala izveduši aiz rociņas vienu divgadīgu, kaut kur nosītuši un liķi nolikuši uz dzelzceļa slieķēm. Droši vien, saskatījušies "Nintendo" vai "Bugs Bunny Road Runner Show", kur neviens nekad nepaliek guļam, bet visi ceļas augšā un dzīvo tālāk.

Neapšaubāmi, slepkavība, nogalināšana slepkavam sagādā lielu iekšēju pārdzīvojumu, baudu. Aizliegta bauda ir divkārša bauda. Jau no visagrākās bērna kājas viņam jāiemāca, jāiepotē respekts pret otru cilvēku, viņa mantu un viņa tiesībām. Tas notiks, ja arī vecāki respektēs savu bērnu kā "otru cilvēku", ar viņa mantu un tiesībām. Viņam ir jāzaug ar atbildības sajūtu par saviem darbiem.

OSĀNU KĀRLIS

SEPTIŅU GADU DESMITI

Pārdomas

Diena kā visas pārējās. Tikai, pēc tradīcijām viens dzīves posms nomaina otru. Solīja saulīti, bet viegla migla klāj Dorvalas debesis. Dabas klusums, kuŗu pa laikam pārtrauc putniņu rita čalas. Dorvala ir mūsu dzīves vieta jau kopš 1976. g. Te esam, kopā ar Helēnu, pavadījuši daudz skaistu un patīkamu dzīves brīžu. Laurenča upe, savienojoties ar Otavas, izteic dabas varenību un skaistumu reizē. Lielāku tiesu ūdeņi ir klusi un mierīgi. Bet te nu neganti vēji un vētrā cilvēka spēkiem nesavaldāma. Tā pat kā cilvēka dzīve - te viss kluss un mierīgs, te atkal lielākas vai mazākas vētras. Tā septiņdesmi gadu pavadīti un iets cauri klusiem saules aplaistītiem stariem, debesis pildītas burvīgām mākoņu laivām vai atkal zibeņu gaismas pārtrauc to tumsu un skaņu trokšņi pavada uguns žuburu šķēpus, satricinot visus zemes pamatus. Varenības un baigums saiet kopā, tāpat kā Laurenča un Otavas upes. Vai nav vienreizēji skaista un neizdibināma Dieva pasaule? Pēc visa šī dzīves mūža, ilgas pēc visa pazišanas, visa saprašanas un bezgalīgas baudīšanas vēl nav apstājušās un liekas, ka tikai vakar pēc tā sāks tiekties un sāks kaut mazumiņu saprast. Ilgu pilna ir vienmēr mana sirds pēc vairāk un dziļāk un tuvāk pietikt Dieva noslēpumu avotiem. Ak, nekad neapmierinātā cilvēka sirds!

Pēc ilgā mūža daļas, pavadītas dzīves viļņu bangās, skolā un darbā, tagad varu klusībā un pēc patikas pavadīt dienas sava paša gara mierinājumam un piepildījumam. Helēnas saprotošā un mīlestības pilnā sirds ir bijis un ir lielākā Dieva dāvana, kas dota dzīves kopējā ceļa iešanai. Cik viss burvīgi atskan dvēselē, to jūtot, to dzīvojot un par to domājot. Te man pretī pie sienas stāv trīs sarkanās rozes, viņas sirds dāvana šodien. Augstāk pie sienas stāv rudzu lauki, debess vēl negaisa mākoņu pilna. Maza pirtiņa dambīša krastā, atgādina ir skaisto dabu, ir dzimtās mājas stūrīti, kuŗu redzējis neesmu vairs kopš 1944. g. jūlija mēneša. Garā vecās pēdas izstaigāju un, liekas, pat sēdu uz mājas sliekšņa, tikko pārnācis no skolas. Cik saldas atmiņas! Atmiņas, laikam, arī paliks, lai arī pa reizēm vēlētos tur pastaigāt ar savām vārgājām kājām, kas mani ir izvedušas cauri dzīvei, neskatoties visāda veida grūtībām. Par to visu esmu no sirds pateicīgs visa Radītājam. Un šodien, kad kājas šķietami sāk pagurt un ne visai labprāt grib paklausīt sirds un prāta kvēlēm, lūdzu vienīgi, lai vēl spētu kaut pa Dorvalas ūdens krastiem klusībā pastaigāt, kaut vai uz pārs īsiem dzīves mirkliem! Pieļauj, Dievs, sāpes un ciešanas, lūdzu, bet dod spēku, lai spētu visu cienīgi panest! Helēna zina un visam jūt līdzī, to pats izjūtu manas sirds dziļumos. Un tas nes tik daudz atvieglinājuma un stiprinājuma, kā fiziskā, tā garīgā. Viņa vienīgā to zina. Kāpēc gan pasaulei viss jāzina? Tā ir mana, nē, mūsu dzīve, un paldies Dievam par visu. Lūdzu un ceru, ka Tu ļausi vēl laiciņu būt kopā mums abiem šeit virs zemes!

Visus šos garos gadus atceroties, šīnī klusajā rita stundā sirds ir pārpilna pateicības un pateicības lūgšanas par visu, ko esmu saņēmis, un, ja kaut mazu nieciņu būtu devis citiem, sirds būtu pārpilna prieka. Pats sev esmu gribējis vienīgi garīgi augt, tuvojties vairāk pilnības patiesībai! Pārējais lai paliek līdz cilvēkiem. Bez skaļuma, spožuma ir aizgājušās dienas, paliekot pats, arvienam esmu gribējis palikt tāds, kāds esmu un kādu Visuvarenais ir atļāvis man veidoties. Zinu vienu, viss, kas man ir, ir vienīgi Viņa vadības gaismā un Žēlastībā.

Vēl ir daudz iecerēts un gribēts, bet viss tas ir Viņa ziņā, Viņa aizgādībā un Viņa plāniem, paredzētiem priekš manis. Neziņa mani nebaida, jo cerība ir stiprākais neziņas apkaŗšanas ierocis. Tikai acumirkli aug gars un veidojās dvēsele, griba stiprinās un nākotnei pārdotā, kas tūliņ paliek par dzīvotu acumirkli. Un tas tā kopš mūžības vārtu atvēršanai.

Varbūt mani fiziskie spēki sāk just jau dzīves nastas smaguma pagurumu, bet gars ir vēl moŗs joprojām un garīgā dzīve dara katru dienu burvīgi skaistu un tās enerģijai, liekas, nav nekādas slinkuma iezīmes. Tikai miesa noveco, gars paliek vienmēr spēka gados.

Vienmēr esmu priecīgs un pateicīgs, ka Likteņu Lēmējs ir izrāvis no greizsirdības un iekāres sāpēm. Vienmēr, gribot tikai labu, mana ikdiena ir apmierinātības pilna, cik cilvēciski tas vien ir iespējams. Smaidis un labestība ir mani lielākie draugi, katru dienas soli staigājot. Esmu priecīgs, ka esmu panācis tādu garīgo gatavību, ka spēju redzēt lietu būtību, neatkarīgi kā es pats to vēlētos un gribētu. Sevis pazišanai ir milzīgs spēks sevis paša un citu pazišanai, līdz ar to saprašanās ir vieglāka, lai arī dažreiz ir jāpaliek nesaprastam.

Tā putna spārniem skrienot pa aizvadītu dzīves posmu, atmiņa skrien kā baltas mākoņu laiviņas. Ir baltas, ir pelēki brūnas, kā buru laiviņas, visas bagātas daudziem pārdzīvojumiem un atmiņām. Godīgi sakot, tur nav nevienas tādas, kas izsauktu naidu pret dzīvi, pret cilvēkiem vai pret visu radību. Katrai ir sava piekrāsa, katra atstājusi savu zīmi sirdī, kas visas šodien uzpeld kā derīgs spēks visai manas personības veidošanai. Pat vissāpīgākās dotajā brīdī šodien spīd kā kāds dārgakmens. Brīnīšķīga ir pasaule! Ja kāda pārestība ir manāma, nāk no pašas radības, no ļaudīm, kas, domāti, visu vest laimei un pilnībai pretī, to padara drūmu pa laikam un pat baidošu. Bet tās nav radītāja vainas, gan radītājs visu ļaunumu spēj griezt par labu, ja vien cilvēks atzīstās un grib laboties. Viss labais ir paliekošs un ilgstošs, tikai ļaunais ir padots iznīcībai un aizmirstībai! Dažreiz pat sāpīgākās atmiņas parādās kā kaut kas, kas ir nesis kaut ko personības augšanai un vedis sev tuvāk. Viss, kas labi domāts un labi gribēts, paliek kā spoŗa saulīte starp mākoņu grēdām. Tāds ir pakritušās cilvēka dabas nenovēršams liktenis, kur katrs maizes kumoss jāiegūst ar sviedriem vaigā un visādu grūtību pavadītiem. Kas to nepazīst, tas nepazīst isto dzīvi, ceļu uz laimību!

Pakavēšanās atmiņās ieilga un gribas pie tām vēl šorīt apstāties. Kaut kāda zemaziņas apziņa liek man domāt, ka Dievs ir piesūtījis man ļoti uzticamus, draudzīgus un vienmēr palīdzīgus sargeņģeļus. To klātbūtni visās dzīves situācijās esmu vienmēr dzīvi izjutis. Nav manā raksturā būt ietiepīgam, bet bija vismaz divas reizes manā dzīvē, kad notika gluŗi pretēji tam, kā to biju iedomājies, gribējis un kā visu organizēju savai nākotnei. Notika pavisam pretēji. Pirmajā sākumā, kad tas notika, jutos neapmierināts un vīlies. Pēc tam, kad viss bija jau pagātne, ieraudzīju, ka bija labāk tā, kā notika, nekā ja viss būtu piepildījies, kā pats organizēju. Paldies visiem sargeņģeļiem.

Tāpat viņu labā roka vienmēr bija klāt, lai pasargātu un dotu izzurību dzīves sareŗģīgumu pārvarēšanai un palīkšanai uz taisna ceļa, vismaz palīdzot noturēties garīgi stipram uz švakajām kājām. Visa dzīves drūzma deva visādas iespējas garīgā spēka salaušanai. Tomēr beigās visam spēju iziet cauri puslīdz sveiks un vesels - garīgi un fiziski.

Manas lielākās cerības ir, ka arī uz priekšu maniem pavaŗoņiem nepietrūks intereses un vajadzīgā spēka, lai vadītu pretī tikpat labai rīdīnai. Protams, pats no savas puses gribu darīt visu manas spēkos, lai paliktu cienīgs viņu palīdzībai un gādībai. Var visam ticēt vai neticēt, notikums apstiprina ticības īstenību, neticība nes vilšanos un sāpes. Tāda ir neredzamā realitāte, kuŗā piepildījumu rezultātā parādās pilnā spēkā un varenībā. Bez ticības to visu mēs pazaudējam un neredzam. Bieŗi vien mēs zemapziņā bēgdami no šīs mūŗīgās realitātes, izejam ciņā pret visu to, lai tikai sevi attaisnotu negribā ticēt un atzīt, ka esam no tā atkarīgi no Tā visās mūsu dzīves gaitās, un solītā atmaksa nāks, neatkarīgi no visiem mūsu sapņojumiem, no sevis dievināšanas. Viss tas ir vairāk vai mazāk maskēta izvairīšanās, kaut kā pārāka par pašiem atzišanu. Bieŗi mēs ieraugam visu, kad personīgā pieredze parāda pārliecības objektīvu realitāti, bet tad, varbūt, jau par vēlu, lai atgūtu visu nokavēto.

Palikt modram, būt redzīgam un dzirdīgam, ko mūžīgā patiesība māca un uz ko aicina, paliek vienmēr drošākais veids taisnā ceļā uzturēšanai. Kas gan paliek no cilvēka, kad ir pazaudējis no sevis labāko daļu?

1992. gada 2. un 3. jūnijs

Dr. Pēteris Casno

* **Savu** 71. dzimšanas dienu pārdomu autors nepiedzīvoja. Mira šā gada 30. aprīlī (Lasiet viņa dzīves aprakstu iepriekšējā MLB Ziņotāja numurā!). Paldies viņam un viņa dzīves biedrei Helēnai Casno par laipno atvēlējumu šo npublicēto manuskriptu publicēt.

Redakcija

LASĪTAJU VĒSTULES

Drusku par vēsturi

Latvijas pēdējo 800 gadu vēsture ir, patiešām, sarežģīta. Tomēr to nedrīkst sarežģīt vēl vairāk, lietojot tikai aptuvenas patiesības, vai ko izlaižot, vai pieliekot. Tā, tomēr, gadās. Vienā no MLB Ziņotāja 1992. gada beigu numuriem ir iespiesta prof. Dr. St. Jerumaņa runa. Tā atkal atkārtoti iespiesta laikrakstā Latvija - Amerikā 1993. gada 20. februāra numurā.

Citēšu dažas nepilnības, vai nepareizības:

Jerumanis: "Tagadējā latviešu tauta izveidojās no kuršiem, zemgaļiem, sēļiem un latgaļiem." Aizmirst pieminēt libiešus, kaut tie nebija baltu izcelsmes. Runājot par Senlatvijas iekarošanu Jerumanis atkal nemin libiešus. "Vispirms tika pieveikti latgaļi, tad kurši un visbeidzot zemgaļi." Libieši gan bija pirmie, kuņus vācu iebrucēji pakļāva.

Jerumanis: "Pēc zaudētās pēdējās kaujas pret Teutoņu ordeni daudzi zemgaļi kopā ar savu vadoni Viesturu aizgāja pie kaimiņiem lietuviešiem". Vēstures grāmatas gan piemin, ka uz Lietavu aizgāja zemgaļu ķēniņš Namejs, ne Viesturs. Abu ķēniņu darbošanās laiks ir ar vismaz 50 gadu atstarpi.

Jerumanis: "Pateicoties strēlnieku varonīgajām cīņām, no Latvijas teritorijas tika izdzīti sarkanās armijas pulki un arī vācu armijas divīzijas." Ja nu minam strēlnieku vārdu, tad nekur tie nekādu ienaidnieku neizdzina, kaut, ārkārtīgi varonīgi cīnoties un esot Krievijas armijas sastāvā, divus gadus noturēja Rīgu.

Jerumanis: "1990. gada 19. augustā Augstākās padomes priekšsēdis Anatolijs Gorbunosvs deklarēja Latviju par neatkarīgu valsti. "Tas gan notika 1991. gada 21. augustā.

I. Zilāns

Novērotājs nav kļūdījies

Atbilde A. Kalvānam DV lietā

Ir patīkami uzklaustīt Al. Kalvāna domas, it sevišķi tāpēc, ka viņš, viesojoties Toronto pie saviem radiem un draugiem, apskata pat tādas lietas DV Toronto nodaļā, ko paši šīs nodaļas biedri nezina. Al. Kalvānam savus domu graudus vajadzēja izdomāt Rīgā, savā dzīves vietā, bet ne tos apvienot ar torontiešu ieteikumiem. A. Kalvānam ir vairāk faktu zināmi par otro DV rašanos Latvijā nekā man, tas taisnība, jo viņš ir šīs jaunradītās vienības pamatlicējs. No A. K. raksta redzu, ka viņam nav istas skaidrības par valsts uzbūvi un kārtību tajā. Tas ir piedodami, jo viņš ir skolots komunistu partijā un tur noteicēja ir partija, ne valsts.

Neesmu savā vēstulē runājis par to, ka vairākārt pārveidotai un tagad pēc trešās vārdu maiņas atzītai "Nacionālai Daugavas vanagu Latvijas apvienībai" nebūtu

tiesības kļūt par organizāciju, bet teicu gan, ka vienā valstī nevar būt divas vienveida nosaukuma un vienveida organizācijas savā darbībā. A. Kalvāns sajauc reģistrācijas būtu un runā par citu biedrību, kuņa nav brīvās pasaules DV sastāvdaļa. Brīvās pasaules DV organizācija atzīst un atbalsta pirmo LDV saimi, dibinātu 1990. g. 12. maijā, Rīgā, Latvijā, kuņas dibināšanā piedalījās 8 DV vienības ar 272 biedriem un šajā sastāvā bija arī Al. Kalvāns, bet vēlāk par neatļautu darbību viņu izslēdza no DV organizācijas Latvijā. Lai apslēptu A. K. izdarības, viņam palīgā steidzās torontieši ar Kanadas dolāriem, un ar šo dolāru atbalstu radās otrā DV organizācija. Reizē ar to A. Kalvāns atrada ceļu atpakaļ uz DV saimi un jaundibinātā grupa atguva savas zaudētās tiesības reizē arī aizejot prom no atzītās DV organizācijas.

Brīvās pasaules DV organizāciju nodibināja latviešu kaņavīri - gūstekņi Beļģijā, ap desmit tūkstoši viri un tā veidojās kā viena no lielākajām organizācijām trimdas latviešos.

Savā domu izpratnē A. K. saka, ka LDV CV un brīvās pasaules DV CV, kā arī J. Treijs daudz asaru lējuši... tas taisnība. Spēcīgākā DV kopība latviešiem pasaulē tiek ārdīta. Kaņavīru krātie naudas līdzekļi un palīdzības saiņi ceļo prom no DV saimes, bet paši cīnītāji un viņu dzīves biedrenes tiek izskaitītas no DV Toronto nodaļas, kuņa bija lielākā un bagātākā pasaulē. Tagad biedru skaits tiek samazināts.

Al. Kalvāns cenšas iepīt savus domu graudus 1992. g. 12. janvārī LDV CV norisēs Rīgā, kuņām nav nekā kopēja ar isto DV organizāciju. Savā iztulkojumā viņš cenšas rast atbildi manam jautājumam - "Kas ir otrā DV..." Un te nu viņš liek pamatojumu pats pret sevi, deklarējot, ka pamatā otrai DV esot debolešvizācija. Tagadējā "Nacionālā DV Latvijas apvienība" nepieļaujot iestāties nevienam, kuņš bijis komunistu partijas biedrs vai partijas biedrs kandidāts, bet neminot ne vārda, kas viņš pats bijis un kā ticis nacionālistu vidū.

A. Lindena vēstule nav slepena. Tā skaidri pasaka, ka mums, brīvās pasaules, DV darbiniekiem nav pa ceļam ar tiem, kas nav mūsu sabiedrotie. Iesaku visiem, kas nav samierināti ar mūsu DV darbības noteikumiem un statutiem, atstāt DV rindas, bet nemēģināt skaldīt un valdīt par latviešu kaņavīriem. Reiz par šiem noteikumiem spriedis Latvijas tautas un kaņavīru vēsture, tamdēļ nedomāju ar A. Kalvānu tālākās sarunās ieiet.

Novērotājs

VĒSTULES NO LATVIJAS

Jāņkalna vairs nav...

Nu, patiešām, nezinu ko rakstīt. Visos savos priekā un bēdu brīžos jau domās esmu sīki ar Tevi dalījiesies.

Aprīļa sākumā zvans no laukiem: "Kaut kas nav kārtībā ar Jūsu Jāņkalna māju." Virs dodas naktī turp. Jā Jāņkalna vairs nav. Vēl kūp un gruzd apdegušie pēdējie baļķi. Noziedzniekus vietējie saķēruši, galīgi pārdzērušos. Gandrīz paši tur sadeguši. Esot vairākkārt laupījuši, pārdevuši, bijis ko dzert. Lai slēptu pēdas, dedzināts. Viņiem ir jau prasība par 15 lietām, 3 dedzināšanas, 2 veikalu laupīšanas. Vasarās mēs tur dzīvojām kā pasakainā miera salā, un nu uzklidušie (no tālienes) svešinieki (krievi) to pastrādāja.

Man pašai bija neizprotami, cik maz par to es skumu, jo ezers, zeme, bērzi, svētozoli, birtālas paliek. To man neviens nespēs atņemt. Kāda divaina spīts radās, kāda iekšēja pārtapšana.

Želums par meitu, kuŗai ŗi vieta bija viŗas nākotnes ulubele. Œēl vīra, kuŗš ŗeit daudz spēka atdeva. Pietrūkst neskaitāmu praktisku lietu (lāpstu, cirvja, izkaps utt), bet nekas nav bez kā nevarētu iztikt. Man vairāk būtu ŗēl mūsu vecās, tuvās meŗa baznīcīpas.

Ŗis jau nu nav nekādas bēdas vai nelaime. Bēdas ir slimība vai tamlīdzīgi. Īstas sāpes ir, daŗkārt, cilvēku savstarpējo attiecību radītas. Mēs ar vīru divainā kārtā vēl ciešāk garīgi satuvinājamies, par daudz ko spējam arī pasmieties, un savā ziņā joprojām esam laimīgi, ja vien nesāpētu mūsu valstiskās lietas un tās sāpes, kas tagad jāizjūt visai mūsu tautas inteligencei.

...Pašlaik esam Cēsis. Jūtamies labi un priecīgi. Par trakiem notikumiem Krievijā nebēdājam. Paļaujamies uz ticību gaišajam. Bēdas cenšos nebēdāties uz priekšu. Uz turam sevi cerības labajam. Tas arī dzīvi dara bijīgāku. Latvijā joprojām pilnā spēkā sauklis "Tik un tā". Naīvi. Nē, nav naīvi. Stipru cilvēku domas ir stipras un stāv pāri sadzīvošanas rūpēm. Nevaram taču dzīvot tikai tādā ikdienas saērcinātībā, aizvainotībā, pazemojumā, neziņā. Tas viss ir. Tam jātiek pāri. Cilvēkiem, tiešām, jāklūst tikumīgākiem, godīgākiem nekā tas ir šodien parlamentā. Cilvēka miera pamats esot tikumība. Svētdien bijām Cēsu baznīcā. Cilvēki lūdz, tā tad tic. Labo domu un labo darbu spēks ir enerģija, kuŗa nezūd.

... Klūst pavasarīgi gaišāks. Vakaros patiek iedegt svecēs.

Es svecēs degšu.

Tās ir sīkas saules

Ar savām pašu patstāvīgām liesmām.

Tās visu, visu sevi pārvērš gaismā

Un iedveš savu lielo pārlicību,

Ka gaisma mūŗīga par spīti tumsai.

Ik svece izdeg. Gaisma tomēr paliek

Kaut kur pavisam dziļi, dziļi mūsos,

Lai tumsā labāk ceļu saskatām.

Es svecēs degšu.

Klusu.

Nešaubīgi.

Vēlam Jums siltu, saulainu pavasari!

Draudzene Latvijā

Šodien Rīgā

...Tā afēra ar krāsainiem metalliem vēl nav beigusies, kaut gan oficiāli krāsaino metālu izveŗšana uz ārzemēm ir apturēta. Zog tāpat kā zaguŗi. Gan kapos, gan citur. Īpaŗi daudz zog telefona līnijās un uz dzelzceļiem. Jābrīnās, kā viņi to mantu dabū pāri robeţai.

Nupat tie kapu zagļi pārcēlušies uz Brāļu kapiem un Lielajiem kapiem. Kāds no zagļiem aizturēts, plēŗot nost metāla plāksnes no Brāļu kapu mūŗa sienas. Vācu kaŗavīru kapus tagad apsargājot diennakti. Viens zaglis nepaklausījis sarga brīdinājuma ŗāvienam gaisā, uzbrucis sargam un to savainojis. Sargs tad ŗo saŗāvis. Tas slimnicā esot miris. Sen jau vajadzēja uzsākt sardzi, tad zagŗana nebūtu tā izvērsusies. Varbūt tagad pierimsies. Mana vīra kapam ar lauŗni nolauŗti metāla rotājumi. Palikuŗas tikai tapu vietas. Brīnums, ka uzvārdam nav klāt ķēruŗies. Lai kam, kāds iztraucējis.

Tu, kā redzams, neesi sapratis manas baŗas par pārābedīŗšanu Brāļu un Meŗa kapos. Esmu ar Tevi vienis prāŗis, ka sveŗniekiem tur nav īstā vieta gulēt. Taču, kamēr vēl sveŗšais kaŗaspēks nav izvests no mūsu zemes, tāda akcija būtu nevien dārga, bet arī ļoti bīstama. Tad vienā jaukā ritā mēs varētu pamosties pie akmens gruveŗu kaudzes gan kapos, gan pie Brīvības pieminekļa. Cik ŗie ļaudis var būt fanātiski un atriebīgi, to jūŗ tur, projām

dzīvodami, pat apjaust nespējat. Mēs pa ŗiem gaŗajiem gadiem daudz ko esam pieredzējuŗi un piedzīvojuŗi. Un tāpēc esam kļuŗuŗi piesardzīgāki. Tiesa, varbūt esam pāŗāk daudz ko pacietuŗi klusēdami. Bet lielas izvēles jau mums te nebija - vai nu pacelt balsi un braukt projām pie baltajiem lāŗiem, vai klusēt un tomēr palikt savā tēvu zemē. Mirt jau negribas nevienam. Arī tiem ne, kas savu tēvu zemi atstāja un aizbrauca pāri okeānam. Suns jau arī reŗ skaļāk, kad viņŗ jūtas droŗībā.

Mums te neviens nekad nejautāja, ko darīt un kā darīt. Darītāji bija citi. Ēdnīcās un restorānos pavāri pat jaunu recepti bez Maskavas atļauŗas nevarēja ieviest. Tas pats esot bijis ar jaunu modeļu ievieŗšanu modes zālonos. Visu noteica Maskava. Lidz smiekligumam.

Pirmajos gados jau mums Brāļu kapus vēl lika mierā. Varbūt tādēļ, ka neviens īsts bolŗevīks vienkāŗi nevēlējās saviem ienaidniekiem blakus gulēt. Bet tad, kad ārzemnieki sāka bieŗāk ierasties Rīgā un apmeklēt kapus, tad LPSR valdības vīri bieŗi nonāca neērtā situācijā, kad viņiem nācās iebraucējiem skaidrot, kas tais kapos guļ, kādēļ viņiem tik grandiozi pieminekļi celti. Nevarēja taču visus strēlniekus no kapiem ārā rakt, lai gan daŗa laba leģionāra kapa vieta "pazuda". Acimredzot, tad kādam dzi ma galvā ideja - sabāzt visus tos miruŗos vienā maisā. Kāda gan tur liela starpība, kas pret ko kaŗojis un kuŗā kaŗā! Lai visi guļ mierīgi vienos kapos un beigta balle. Noplēŗa valsts ģērboni un sāka tur apbedīt arī savējos. Un ārzemniekiem tā "miglu bilde" tāda arī palika. Viņi domāja, ka visi kapos guloŗie ir savulaik cinījuŗies pret carismu un par padomju valsti. Kā pirmā, tā otrā kaŗā. Daugavmalā uzceltais piemineklis latvieŗu sarkanajiem strēlniekiem jau to arī it kā apliecina.

Kuŗš tad no mums toreiz būtu iedroŗinājies skaļā balsi protestēt? Toreiz tas notika tāpat kā Zvārdes poligonā rikoŗās komandieŗi. Vai tad mums te kādam iepriekŗ paziņoja, ka poligona mācības notiks tad un tad, tikos un tikos. Sak, nāciet skatīties! Par notikuŗajām nejēdzībām visi uzzināja tikai pēc tam. Pat valdības vīrus nelaida tuvumā (poligona terriŗorijā), kur nu vēl kaut kādus aviŗu reportieŗus! Tāpat par paŗa Pāvesta protestiem tie ļaudis tikai pasmaida.

Šodien rāda televīzijā armijas atstāto poligonu. Daŗs labs bijuŗšais zemes īpaŗnieks savas robeŗas ne ar uguni nevarētu sameklēt. Tur neesot vairs neviena ceļa. Ja kāds arī sazīmētu sava tēva zemi, tad viņam pagaidām nāktos nolaisties tikai ar helikopterī. Nu, varētu jau varbūt arī ar tanku iebraukt. Tāda maŗina iet pāri visiem grāvjiem. Tagad riko talku, lai daudz maz sakoptu Rīteļu kapus. Domāju, ka ne viens vien cilvēks tur vēl uzsprāgs gaisā, to zemiŗi sakopdams. Pat skatīties uz to lūŗpu ir baīgi. Ko cilvēki tur iesāks ar to izārdīto zemi? Un tās betona būves! Kas tās noplēŗis?

Tāds pat skats ir arī atstātajā Ādaŗu poligonā. Cik izmaksās zemes iekopŗana par jaunu? Vai kāds vispār domā par kādu atlīdzības maksu? Un prasa vēl, lai mēs viņiem uzceļam jaunas mītnes tur, Krievijā!

Vienam ir privilēģija ārdīt un plēŗt, ko otrs gadu simtiem kopis, citam atliek tik vien kā sūri plēŗties un celt visu no jauna. Ja domā taisīt lielu troksni un pretoties, var iznākt otra Karabaha un Bosnija. Bet tā būtu mūsu nācījas paŗnāvība. Tad nevarētu mūsējos skaitīt pat ne lidz 50 %. Un lielās zemes, lai arī klusībā mums varbūt lidzi jūt, noplāŗitu tikai rokas. Ŗo to jau mūsu aizsardzības vīri no citām zemēm ir saņēmuŗi, gluŗi plīkām rokām vairs neesam. Taču stāties pretim tādai kaŗa maŗinēŗijai būtu neprāts.

1993. g. 21. aprīli

E.

NEPARASTS TOTEMPOLS OTAVĀ

Svētdien, 2. maijā, Otavas Mākslas Skolas priekšā, Otavas pilsētas galva Holcmane atklāja totempolu, kurā iegriezti 15 dažādu Kanadas pilsoņu tautību rakstu simboli, to skaitā arī latviešu saulīte, kuņas metu zīmējis daiļamatnieks Visvaldis Ozols, Toronto.

Interesanto skolas ideju īstenoja speciāla darba grupa, ko vadīja Otavas Mierīgu dzimtas jaunākās paaudzes pārstāvis Džefs Mieriņš. Grupa aicināja projektā piedalīties visas etniskās grupas Kanadā. Vietu skaits bija ierobežots. Tādēļ tās piešķīra pieteikšanās kārtībā un tām vienībām, kas spēja un vēlējās projektā ieguldīt \$ 2,500.-. Pēc M. Štauvera ierosinājuma projektā piedalīties nolēma LNAK valde, atvēlot līdzekļus no Kultūras un izglītības fonda.

Pirms oficiālās atklāšanas skolas telpās īpašā pieņemšanā pulcējās skolas vadības un ierēģu grupu pārstāvji. Atklāšanas ceremonijā runāja skolas viceprezidents Pikersgills un pilsētas galva Holcmane. Oficiālajā delegācijā tautas tērpā bija arī Štauveru ģimenes mazmeita Šerila. Totempola atklāšana bija pulcinājusi vairākus simtus otaviešu, kas atzinīgi novērtēja šo neparasto jaunumu Otavas centrā, netālu no parlamenta celtnēm, kur parasti apgrozās daudz ļaužu, to vidū turisti.

Projekta vadītājiem vēl ir jāizgatavo īpaša plāksne, kas vēstīs par katra iegrēbuma devēju un skatāmo simbolu.

Cerēsīm, ka turpmākie gadi rādis, cik nozīmīga ir bijusi piedalīšanās šī projekta tapšanā, jo dienu no dienas tūkstošiem gaŗamgājēju ievēros, ka arī šeit ir latviešu vārds. Īpatnējais piemineklis un Otavas Mākslas Skola atrodas George ielā starp Sussex ielu un pilsētas tirgu.

Esat visi aicināti apmeklēt šo neparasto totempolu, kad jūs apciemojat Otavu.

Pēteris Brauns

LATVIEŠU "OPERMĪĻU" SAPULCE

Saulainā pavasara pēcpusdienā, 24. aprīlī, Longailends latviešu baznīcas telpās, Ņujorkas pievārtē, notika Latvijas Nacionālās Operas (turpmāk LNO) Ģildes ASV gada sapulce. Ap 30 operas draugu noklausījās pr-ža Induļa Lāča ziņojumu par 2 gados paveikto un iepazīnās ar Mirdzas Štrauchmanes kases pārskatu. Uzklaušīja adv. I. Bērziņa paskaidrojumus par bezpeļņas organizācijas statūtiem. Vienprātīgi, bez balsošanas, nākošam gadam ievēlēja visas līdzšinējās amatpersonas. Pr-dis I. Lācis pateicās visiem Ģildes darba darītājiem, daudzus īpaši minot vārdā un atgādinot, ka neviens valdes loceklis algu nesaņem, bet gan, gluži otrādi, no savas kabatas izvelk bencina naudu un citus izdevumus. Valdes sēdes un vēstuļu izsūtīšanas talkas notiekot viesmīlīgo valdes locekļu mājokļos.

Vispār ASV tautiešu - "opermiļu" atsaucība Ģildes darbībai bijusi necerēti dāsna. Līdz šim Ģildē iestājušies 600 biedru, no kuriem sagaida gadskārtējas biedru maksas. Kādi 200 tautieši atsūtījuši ziedojumus, Ģildē neiestājoties. Līdz šim saziēdoti vairāk kā \$ 60.000.- No šīs naudas ASV Ģilde saziē ar operas vadību Latvijā atvēl attiecīgas summas konkrētām LNO nama pārbūves vajadzībām un nosūta tās tieši piegādātājam, vai arī pati nopērk un nosūta uz Rīgu vajadzīgos materiālus un iekārtas. Lielākais maksājums līdz šim bijis par vairāk kā \$ 30.000.- Otis firmai Austrijā, kas operas namā iebūvēs celtnes. Nepilni \$ 6.000.- izdoti datora iegādei.

Protams, viss nav vērtējams dolāros un centos. Svarīgs solis noteikti bija LNO Draugu Ģildes Rīgā uzņemšana Starptautiskajā Operu Ģildē 1990. g. rudenī. To izkārtēja Ņujorkiete Ilga Upmane, ilggadīgā Metropolitēna

Operas Ģildes Ņujorkā locekle, kas arī pārstāvēja Rīgas Ģildi Starptautiskās Ģildes gadskārtējā kongresā. Latviešu operas atbalstītāji ASV sedz Ģildes biedru maksu, kas ir \$ 60.- gadā. Par to ridzinieki no Starptautiskās Ģildes saņem informatīvu biļetēnu, kurā vairākkārt parādījušies raksti un attēli arī par Rīgas operu, tās vēsturi, patreizējo pārbūvi, Draugu Ģildes darbību utt. Šīs ziņas sasniedz operas draugus visā pasaulē, bet ziņas par operu lietām visā pasaulē, savkārt, sasniedz ridziniekus. Minētais biļetēns publicē ieteikumus un padomus, kā katra Ģilde, vadoties no vietējiem apstākļiem, var paplašināt un uzlabot savu darbību. Turklāt ASV Ģilde priekš LNO pasūtina žurnālus "Dance" un "Opera News" ar vērtīgām mākslas notikumu ziņām no visas pasaules.

Interesanti atzīmēt, ka LNO Draugu Ģilde Rīgā bija pati pirmā Eiropas dalībiece Starptautiskajā Operu Ģildē, kurā tikai nesen iestājās arī Skotijas Operas Draugu Ģilde.

LNO Ģilde ASV nesen sagatavojuši lietpratīgi sakārtotu biļetēnu ar rakstiem par Ģildes iesākumiem, valdes darbu, finansiālo pārskatu, izziņām, mudinājumu piedalīties Ģildes darbībā un veicināšanā un LNO Draugu Ģildes sakariem ar Starptautisko Operas Ģildi.

LNO Ģilde ASV kā savu nākošo uzdevumu iecerējuši griezties pie dažādiem amerikāņu fondiem un privāto uzņēmumiem, lūdzot piešķirumus konkrētām Rīgas Operas nama pārbūves vajadzībām, kā, piemēram, apgaismošanas iekārtai. Paredzēts aicināt arī Kanadas un Venecuēlas tautiešus piedalīties LNO Ģildes ASV darbā. Labu veiksmi visnotāj!

Biruta Sūrmane

SPORTS

Latvija nākamajā Ziemas Olimpiādā

Vienībā pavisam kopā būs 59 Latvijas sportistu.

Nākošā Ziemas olimpiāda notiks Norvēģijas mazpilsētiņā Lillehammerā 1994. gada janvārī. kurā paredz 184 valstu piedalīšanos, to vidū arī Latvijas. Sacensības notiks 8 sporta veidos.

No Latvijas piedalīsies: bobslejā - 12 vīrieši; kamanjās - 3 vīrieši un 3 sievietes; kalnu slēpošanā - 2 vīr. un 2 siev.; akrobatiskā slēpošanā - 2 vīr.; slēpošanā - 2 vīr. un 2 siev.; biatlonā - 4 vīr. un 2 siev.; hokejā - 20 vīr.; daiļslidošanā - 2 vīr. un 2 siev.; ātrslidošanā - 1 siev.; kopā 47 vīrieši un 12 sievietes.

Braucot uz treniņdēļu Lillehammerā Krievijas sportistu somās atrada dažādus stimulātorus. "Si iemesla dēļ pamatīgu kontroli pieredzēja arī latvieši, kaut viņi teica, ka tiem neesot nekā kopēja ar krieviem. Protams, latviešiem nekādu stimulantu nebija.

Ž. Z.

NODIBINĀTA SIDRABENES SPORTA KOPA

Kādreizējā Latvijas desmiciņas meistara Paula Pliša ierosmē un vadībā š. g. 15. maijā nodibināta Sidrabenes sporta kopa. P. Plīsis paskaidro, ka tā dibināta saziē ar LSAK un Sv. Andrēja ev.-lut. draudzes un Sidrabenes pārvaldi. Jaunās sporta kopas galvenais nolūks ir veicināt latvisko sportu šādos populāros sporta veidos - futbolā, basketbolā, volejbolā, tenisā un vieglatletikā, sadarbojoties ar citām sporta organizācijām un palīdzot arī bērnu nometnēm, ja tās tādu palīdzību vēlēšies. Par kopas vadītājiem aicināti Auseklis Zaķis un Jānis Grīnbergs, abi bērnu vecāki un draudzes padomes locekļi. Sidrabenes sporta kopa visu savu vērību veltīs tieši visjaunākai paaudzei.

Pagaidām viss ir veidošanās stadijā. Vēlāk izziņos, kad iesāksies treniņi, kas notiks Sidrabēnē. Jau radīta futbola vienība, kuŗā vēlas piedalīties Vilnis, Māris un Kārlis Blūmi, Krišs un Kārlis Zaķis, Jānis, Pauls, Pēteris un Dāvids Raģis un 4 brāļi Grinbergi no Burlingtonas. Par treneri futbolā aicināts Juris Tērauds, lūdzot arī visu veco futbolistu palīdzību un atbalstu.

Basketbolā vadību uzņēmies Valdis Kauliņš un Žanis Zentiņš. Vieglatletikā - Kārlis Pavasars un Pauls Plisis. Tenisā - Andris Bergcalds.

Savā laikā P. Pliša ierosmē LSAK uzbūvēja Sidrabenes sporta laukumu un viņa ierosmē pacēlās arī Sidrabenes baznīca. Gribu ticēt, ka arī viņa iecere - ar Sidrabenes sporta kopas palīdzību radīt latviešu jaunatnē interesi būt aktīviem tieši latviskā sporta vidē - gūs atsauksmi. Labas sekmes!

Ž. Zentiņš

BRAUKSIM UZ GAPEZERU!

Divpadsmito reizi svešas zemes staigātāji dziedās paši savas dziesmas, runās savu valodiņu Gaņezērā. No 15.-22. augustam 3X3 nometņotāji pulcēsies vietā, kur pirmo reizi Līgas un Arnolda Rupertu ierosmē un izkārtotumā notika šī nometne. Divpadsmit gados 3X3 ideja pārstāigājusi pasaules kontinentus, beigās atradusi atsaucīgas mājvietas arī dzimtenē. Atgriezīties vietā, kur 3X3 ideja dzimusi un augusi, vēl joprojām daudziem simtiem visu paaudžu pārstāvjīem nozīmē daudz vairak kā tikai jauki pavadītu nedēļu savējo vidē.

Nometnes vadību šogad atkal uzņēmusies Ieva Džonsone (Johnson), par palīgiem pieaicinot Intu Gāli-Carpenter, Zigurdu Miezīti un Arnoldu Rupertu. Nometņotājiem būs iespēja pavadīt rosīgu nedēļu vairākās ievīzēs un dažādās nodarbībās. Gaņezērā sagaida arī vairākus lektoros no Latvījas un citām zemēm.

Kā jau vēlēšanu gadā, izcīla vieta ierādīta latviešu politikai Latvījā un ārzemēs. Mārtīņa Zvānera gādībā dalībnieki iepazīsies un pārrunās tagadējo Latvījas daudzpartīju sistēmas "politiku". Apskatīs ārzemju organizāciju darbu un to iespāidu latviešu politīsko uzskatu veidošanā. Piegriezīs vēribu citu zemju skatījumiem par Latvīju. Šajā ievīzē solījies piedalīties arī Latvījas Republikas vēstnieks Apvienoto Nāciju Organizācijā Aivars Baumanis.

Ievīrzi par garīgo dzīvi Latvījā trīs paaudžu skatījumā vadīs Dāvis Kaņeps. Pārrunās uzskatus par garīgo dzīvi Latvījā pēc 50 gadu komūnistu valdības sloga. Ievīrzes vadītājs pavadījis gadu Latvījā, strādājot kādā draudzē. Mēģinās atrast atbildes jautājumiem: Kāds ir baznīcas nākotnes ceļš? Kāda nozīme baznīcu apvienošanai? Kā ārzemju draudzes iespāido māsu draudzes Latvījā?

Austrīs Grasis, Bonnas Universitātes lektors baltu valodās, kā vienmēr, pieturēsies pie valodas jautājumiem. Ievīzē "Valoda kā sabiedrības spogulis" apskatīs mūsu valodu no dažādiem viedokļiem, gan vēsturiskā, gan mūsdienīu skatījumā. Vai ir "trimdas" un "padomju" latviešu valodas, ir tikai viens no jautājumiem, kam kopējās pārrunās mēģinās atrast atbildes.

Par latviešu folkloru un folkloras vākšanu varēs vairāk uzziņāt ievīzē, kuŗu vadīs Guntis Šmidchens. Dalībnieki mācīsies par folkloristu darbu Latvījā un ārzemēs, pārrunās dažādas pētīšanas metodes un teorijas. Ievīrzes vadītājs ilgāku laiku pavadījis Latvījā. Dalībniekiem būs iespējams klausīties skaņu ierakstus un skatīt diapozītvīsus no folkloras ekspedīcijām Latvījā.

Ievīrzi "Prese, televīzija un Latvīja" vadīs Andris Straumanis un Zigmunds Skujīņš, dzejnieks un Rīgā radio un televīzijas padomes priekšsēdētājs. Ievīrzes dalībnie-

kiem būs iespējams ieskatīties šodienas Latvījas masu informācijas līdzekļos. Lāsīsim Latvījas avīzes, skatīsimies Latvījas televīzijas programmas un pārrunāsim, kā pārveidojas dzimtenes informācijas sistēmas. Bet ar runāšanu vien šoreiz nepietīks. Būs pašiem jāveido 3X3 nometnes avīze.

Ievērojama vieta ierādīta citām ievīrēm. Koklēšanu mācīs Dace Veinberga (kokles jāņem pašiem līdz), par tautas tērbu gatavošanas jautājumiem jeb citiem pašu dalībnieku izvēlētiem rokdarbu projektiem rūpēsies Zīnta Enzeliņa, keramīkus apmācīs Gundega Penīķe, bet kokgriešanas mākslu ierādīs Marģers Caune. Vienmēr populārā rotkalšanā pieaicināti vairāki meistari: Līlīta Spure (vadītāja), Juris Kļaviņš, Alfons Mednis, Andris Rūtiņš un Jānis Mikāns no Latvījas, kas Rīgā vada studīju "Kalvis". Rotkaļa amatu varēs sākt mācīties sākot ar 13 gadu vecumu. Tenisa spēles vadīs Arvīds Štāls, sadalot dalībniekus vienībās pēc vecuma un spējam. Tīks noteikti laiki, kad grupas spēlēs, tādēļ dalībniekiem būs iespēja piedalīties vēl citās ievīrēs, lai, aizbraucot mājās, nebūtu jāsaaka, ka Gaņezērā bumbīņu vien dzenājīs.

Lielu vēribu nometnē piegriezīs bērnu programmām. 6 - 9 gadu vecuma grupu vadīs Elga Pone, 10 - 12 gadīgie atradīsies Daīgas Rūtiņas vadībā, bet par Mazlācīšiem (bērniem no 0 - 5 g. v.) gādās Ilze Bērziņa un Aģīta Granta.

3X3 nometnes ietvaros notīks kopējas vakara programmas, dziedāšana, tautas dejas un kopreferāti, bet tradicionālos nometnes "nicējus" atstājot pašdarbībai.

Nometnes dalībniekiem nav nedz vecuma, nedz ģīmenes lieluma ierobežojumi. Vienīgais noteikums: ja grib ietaupīt naudu, uz nometni jāpiesakās līdz 1. augustam pie nometnes vadītājas Ievas Johnson, 7980 Royal Ave., Zionsville, IN 46077, USA.

Dalības maksa katram dalībniekam \$ 70.-, bet piesakoties pēc 1. augusta - \$ 80.-. Dalības maksa kodolģīmenei - \$ 175.-, bet ģīmenēm, piesakoties pēc 1. augusta, cena noteikta uz \$ 195.-. Piesakoties jāpazīņo, vai apmetīsies Gaņezēra telpās un ēdīs Gaņezēra virtuvē. Gaņezērā apmēšanās un uztura maksa ir \$ 125.- no personas; ģīmenēm telpas - \$ 85.-, uzturs pieaugušiēm \$ 75.-, bērniem zem 13 gadīiem - \$ 35.-. Par apdrošināšanu jāmaksā \$ 5.65 no personas. Čeki rakstāmi uz ALA 3X3 vārda. Pīeteikuma veīdīlāpas un sīkāka informācija pieprasāma no nometnes vadītājas Ievas Johnson arī telefonīski - tel. 317-769-3457.

Jānis Popemeckis

Tālāk dažas Laura Siņica karikatūras. Ar viņu iepazīnāmieš MLB Ziņotājā Nr. 2./527.

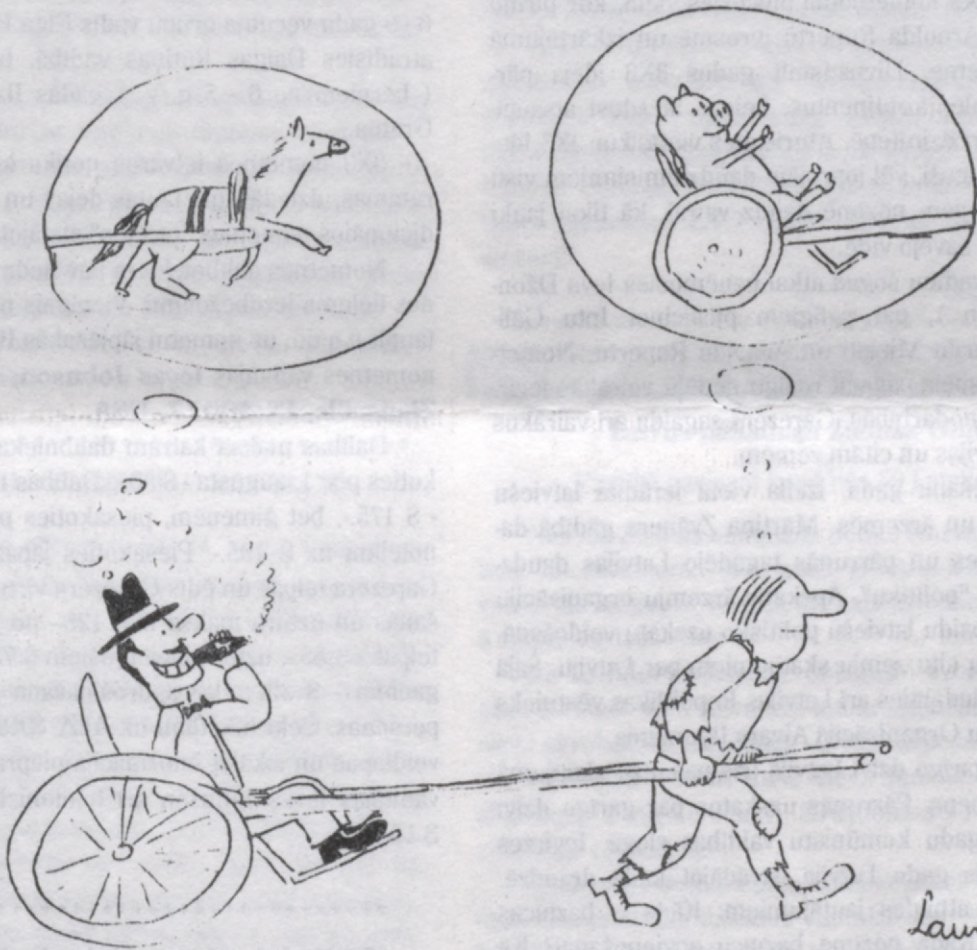

Lauris 92

Lūdzu pilsētas valdī aizliēgt viņa vīstām te staigāt

Deputātu "aprišana"

Domstarpības

Miesas kārība

Lūdzu augsti godāto tiesu atzīt mani šajā zādzībā par nevainīgu, jo pretējā gadījumā mani sodīs.

Inž. Alfrēds Vikmanis

Baznīcas darbinieks un būvzinieris **Alfrēds Vikmanis** šķirās no šīs dzīves 1993. gada 17. maijā, Montrealā.

Viņš dzimis 1913. gada 31. janvārī, Naukšēnu pagasta Sporos, Latvijā.

Alfrēds beidz vietējo pagasta pamatskolu un Rūjienas ģimnaziju. Viņš turpina izglītību Rīgā un 1939. gadā beidz Latvijas Universitātes inženierzinātņu fakultāti ar būvzinieņa grādu. Studiju laikā Alfrēds pievienojas akadēmiskās vienības Austrums saimei.

Pēc studiju beigšanas Alfrēds strādā savā profesijā dzimtenē. Kara laikā viņu iesauc leģionā. Pēc kara nonāk gūstekņu nometnē Cedelghemā, Beļģijā, un vēlāk bēgļu nometnē Virsburgā, Vācijā. Šeit viņš arī satiek Mēriju, savas tālākās dzīves draugu.

Vikmaņu ģimene izceļo uz Kanadu. Alfrēds Montrealā strādā kā būvzinieris. Lai papildinātu savu izglītību, turpina studijas Konkordijas universitātē, kur 1974. gadā iegūst maģistra grādu. Sasniedzis 70 gadus, Alfrēds pensionējas.

Viņš ir viens no mūsu sabiedrības čaklajiem darbiniekiem, kas nemil asus vārdus, risinot sadzīves problēmas. Viņš ir aktīvs Montrealas latviešu ev.-lut. Trīsvienības draudzē un tās revīzijas komisijā, ko vada ilgus gadus.

Neaizmirst dzimtenē palikušos. Daudzus gadus regulāri sūta palīdzību radiem un citīgi atbalsta akadēmisko vienību Austrums dzimtenē, lai tā varētu atjaunot namu ar studentu mitni Rīgā.

Par Alfrēdu sēro sieva Mērija, brālis un māsas, meitas Kristīne un Ilze ar ģimeni.

Pēdējā gaitā viņu 20. maijā no Collins bērnu nama izvadīja māc. G. Hūns. No aizgājēja atvadījās ev.-lut. Trīsvienības draudzes priekšnieks A. Spura, meita Kristīne, radnieks Valdis Ķībēns no ASV un studiju laika draugs un austrumietis Tālivaldis Kraulis, bet bērnu mielasta laikā Latviešu centrā - jaunības draugs Eižens Reveliņš.

U. Lūsis

Dieva mierā aizgājis

ALFRĒDS VIKMANIS

Dzimis 1913. gada 31. janvārī.

Miris 1993. gada 17. maijā.

Viņu piemin

Montrealas Latviešu Biedrība

Dieva mierā aizgājis

ALFRĒDS VIKMANIS

Dzimis 1913. gada 31. janvārī, Naukšēnu pagasta "Sporos".

Miris 1993. gada 17. maijā, Montrealā, Kanadā.

Par viņu sēro un mīlestībā piemin

sieva Merija

meitas Kristīne un Ilze ar ģimenēm, radi Latvijā un Amerikā.

Kas jūs kārāt savas kokles

Svešos raudu vītolos,

Nāciet šodien klusiem soļiem

Plašos Dieva pagalmos!

Andrievs Niedra

PATEICĪBA

Sirsnīgi pateicamies mācītājam Gunāram Hūna kungam par izjustajiem atvadu vārdiem un ērģelniekam Andrejam Vītolam par sēru mūzikas atskaņošanu mūsu mīļā

ALFRĒDA VIKMAŅA

izvadišanas dievkalpojumā. Paldies ev.-lut. Trīsvienības draudzes priekšniekam Andrim Spuras kungam par aizgājējam veltītiem vārdiem, draudzes valdes darbiniekiem par goda sardzi un dāmu komitejai par sirsnīgo piedomāšanu un ziediem, pateicamies studentu biedrībai "Austrums" par izteikto līdzjūtību un ziediem un Alfrēda skolas biedriem Tālivaldim Kraulim un Eiženam Reveliņam par jaunības dienu atmiņām.

Miļš paldies ikvienam, kas bijāt ar mums satraukuma pilnajās dienās, par silto rokas spiedienu, līdzjūtības vārdiem, ziediem un par atbalstu latviešu baznīcai.

Dziļā pateicībā

Merija Vikmane ar ģimeni.

PIEMIN KURZEMES VAROŅUS

Kurzemes cietokšņa atceres dievkalpojums ar māc. Gunāra Hūna vadīto garīgo daļu notika 16. maijā, Dzin-taru lielajā sarīkojumā zālē. Savā pārdomātā, patreizējam laikmetam piemērotā sprediķī mācītājs vispirms cildināja Kurzemes cietokšņa cīnītājus un latviešu leģionārus, kas tik neatlaidīgi un siksti turējās Kurzemes ierakumos. Uzsvēra patreizējā laikmeta vienotības un saprašanās nozīmi, kad latviešu tauta atrodas lielu vēlēšanu priekšā. Runa iet par Latvijas nākotni - būt vai nebūt. Vēlēja DV būt stipriem.

Dievkalpojumam sekoja I. Skrastiņa referāts par Kurzemes cīņām, latvju kaņavīru lieliem un nozīmīgiem upuriem, viņu sīkstumu un neapskaužamo izturību, kuņas rezultātā noturējās visas 6 Kurzemes lielkaujās līdz brīdim, kad bija spiesti nolikt ieročus. Referents uzsvēra, ka vēsturē, laikam gan, nebūs tādu gadījumu, kur neuzva-

rētiem bija jānoliek ieroči, citējot pēdējo dienu ainu Kurzemē, ka "pie mums baltos karogus neizkāra!". Referents uzsvēra mātes lielo nozīmi latvju jaunatnes audzināšanā, kas spilgti atspoguļojās II pasaules karā, kuŗā mūsu kara-vīri pierādīja pasaulei, ka ne pārspēks un ieroču skaits ir uzvaras noteicējs, bet gan ticība, spīts un gribas spēks.

Referātam sekoja latviešu dzejnieku darbu lasījumi, ko veica Ērika Vitiņa, Viktors Hūns un I. Skrastiņš.

Par cienastu rūpējās čaklās vanadzies - Ērika Vitiņa, Spidola Zariņa, Tatjāne Gailis un Dzidra Innus, bet par atspirdzinājumiem Jānis Verners.

Māc. G. Hūns iepazīstināja klātesošos ar Dagmāras Ziediņas sagādāto medicīnu, kas vairumā tiks nosūtīta slimnīcām un ārstiem Latvijā, bet tikai pret \$ 10 ziedojumu pieejama arī privātpersonām vienā iesaiņojumā, kuŗā ir ap 800 atsevišķi apvilktas 500 mg stipras "Entrophen" tabletes, kas noder reimatisma ārstēšanai. Šī ir vienreizēja iespēja, par ko D. Ziediņai pienākas visu pateicība.

I. Skrastiņš

KĀ CENTRS PULSĒ?

12. maijā Centra valdes sēdē J. Tērauds, centra valdes pr-dis, ziņoja, ka saņemta no Kvebekas valdības atļauja ēdienu gatavošanai Centrā (tāda tagad vajadzīga un vienam gadam maksā \$ 20.-).

Montrealas Universitāte, sakarā ar pārbūvēm, piedāvā 30 - 40 zobārstu krēslus.

Šo reto piedāvājumu apskatījuši un nofotogrāfējuši A. Pušpurs un J. Verners. Centra valde atzina to par ļoti vērtīgu un piemērotu Latvijas vajadzībām. Krēsli ir jānomontē un jāizvāc no universitātes telpām līdz 7. jūlijam.

14. jūnija Sēru diena, ko riko Baltiešu federācijas Montrealas nodaļa, notiks svētdien, 13. jūnijā, plkst. 15:00, lietuviešu katoļu baznīcā, Verdānā.

Centrā ir apmainīti un modernizēti visi logi, kas dod ne tikai skaistumu, bet ir arī praktiskāki par iepriekšējiem, jo nu vēdināšanas iespējas ir vienkāršākas. Valde cer, ka samazināsies arī apkures izdevumi.

18. novembra svinības, kuŗas kārtā Montrealas Latviešu Organizāciju Padome, notiks sestdien, 20. novembrī.

Nākošā Centra valdes sēde paredzēta 21. jūlijā, plkst. 19:30, Centrā.

L. Kalniņš

PAČALA PAR MLB ZIŅOTĀJU

Pagājuši 18 gadi kopš patreizējais redaktors un redakcijas sastāvs uzsāka MLB Ziņotāja veidošanu par mēnešrakstu, kāds tas šobrīd ir. Aizvadītajos gados notikušas dažādas pārmaiņas un izdoti 216 numuri. Pati lielākā pārvērtība notika šī gada sākumā, kad uzsākām izdevuma salikšanu datora teknikā. Pamazām esam apguvuši vienu otru triku, kā ar jauno tehnikas mašīnu rīkoties, bet skološanās nav galā. Tā prasis vēl kādu laiku.

Jaunā tehnika dod iespēju sagatavot rakstus iepriekš publicēšanas datumā. Tādēļ vairāk kā svarīgi, ka līdzstrādnieki savus manuskriptus iesūtītu tūdaļ, tikko tiem tie pieejami. Tas daudz palīdzēs ik numura iekārtojumā un nodrošinās to publicēšanu. Lūdzam to darīt.

Lai kā esam centušies novērst dažādas kļūmes, tās arvien atgadās. Dažkārt pat drukas velniņš samaisījis datumus. Tas rada lielas neērtības un neskaidrības. Tādēļ vienmēr lūdzam šādos gadījumos sazināties ar rīkotājiem, lai visu to vērstu par labu. Lielas galvas sāpes vispār

ir sarīkojuma laikrāža sastādīšana. Rīkotājiem dažkārt pilnīgi aizmirstas par saviem sarīkojumiem paziņot. It kā redaktoram un redakcijai šis ziņas būtu jāsavāc, bet tas nu nav vienkārši tehniski iespējams un paveŗ jaunas iespējas citām kļūmēm. Un pavisam vāji pēdējā laikā mums iet ar mūsu pašu sarīkojumu atreferējumiem. Tie trūkst. Vai nebūtu jauki, ka rīkotāji jau laikus sarunātu paši ziņotājus, kas sniegtu īsus aprakstus par notikušo, jo katrs notikums Montrealā ir pelnījis atzīmi. Par to taču nav šaubu.

Svarīgi jeb kuŗa izdevuma izdošanā ir līdzekļi. Līdz šim mums ir izdevies tos nodrošināt, pateicoties lasītāju lielajai atsaucībai. Aina tomēr mainās. Daudz centīgo maksātāju dodas aizsaulē un aprūkstas viņu devums. Citiem ilgāku laiku aizmirstas, ka maksājums nav izdarīts, un redakcijai un izdevējam (MLB) jāknāpinās, it sevišķi vasaras mēnešos. **Tik tiešām, jāaicina Jūs talkā! Samaksājiet izstāvošos rēķinus!** Negaidiet uz atgādājumu. Ja esat neskaidrībā, rakstiet vai piezvaniet administrātorai un noskaidrojiet savu situāciju! Mūsu darba spēks ir ierobežots, un lieka laika mums vispār nav. Un ja izdevumu vairs nevēlaties (par to nu priecīgi nebūsim), lūdzam par to paziņot nekavējoties.

Abonementu maksām un ziedojumiem blakus ienākumu izdevējam dod kopējais Ziemsvētku un Jaungada apsveikums un atlidzība par dažādajiem paziņojumiem, kādi pēdējā laikā pieauguši. Jāpiezīmē, ka mūsu izdevums ir bezpeļņas izdevums un līdz šim nekādu profitu nav nesis.

Esam pateicīgi itin visiem, līdzstrādniekiem, lasītājiem, sludinātājiem un labvēļiem, sevišķi tiem, kas pasūtījuši mūsu izdevumu latviešiem Latvijā vai to uz turieni sūta paši pēc izlasīšanas (cik zinām, tad tādu ir daudz) par līdzšinējo atbalstu. Gaidām to arī nākotnē.

Agrāk pāris reizes izdarījām aptaujas, lai skaidrotu lasītāju un līdzstrādnieku vēlmes un iebildumus. Varbūt, ka ir pienācis laiks atkal pataujāt, jo dažādas izziņas tagad ir iecienītas un vada dažādu pasākumu darbu. Īpašu aptaujas lapu šobrīd vēl neesam gatavi sagatavot. Tomēr - te nu ir daži jautājumi, kuŗus, ja vēlaties, varat atbildēt un iesūtīt uz atsevišķas lapas:

1. Kas Jums MLB Ziņotājā patīk un kas nepatīk?
2. Kādus uzlabojumus un pārmaiņas Jūs vēlētos?
3. Vai varat dot izdevumam kādus materiālus?
4. Vai izdevums attaisno savu iznākšanu?
5. Vai tam patreizējos apstākļos ir nākotne?
6. Ko Jūs darāt ar izlasīto MLB Ziņotāju?

Protams, varētu būt vēl daudz citu. Gaidīsim Jūsu atbildes un piebildes. Par tām būsim pateicīgi un centīsimies ieteikumus, iespēju robežās, arī īstenot.

Ik gadu MLB Ziņotāja atbalstam rīkojam Apriļa joks sarīkojumu, kas kļuvis par vienu no iecienītākajiem Montrealā. Šogad tas bija pulcējums 120 apmeklētāju, kas noklausījās mūsu pašu Atbalss ansamļa mūzikālos priekšnesumus, Kriša Ķepala darbu lasījumu, Ineses Ortmanes un Edvina Skapsta A. Egliša Bezkaunīgo veŗu fragmentu, Intas Hūns asprātības un mielojās garšīgās vakariņās, kuŗas bija gatavojušas čaklās saimnieces, kuŗām nekad itin nekas nav par daudz. Paldies visiem programmas izpildītājiem un ikvienam apmeklētājam.

Visubeidzot, lasītājiem arvien ir liela vara. Jūsu atsaucība, piebildes un kritika spēlē milzīgu lomu izdevuma pastāvēšanā. No Jums atkarājas tik daudz, Jūsu rokās ir izdevuma turpmākie gadi. Ceram, ka tie būs sekmīgi un sagādās Jums prieku un gandarījumu līdzstrādniekiem un redakcijai.

Redakcija

MONTREALAS LATVIEŠU KREDĪTSABIEDRĪBA

PIEDĀVĀ jums sekojošus pakalpojumus:

NOGULDĪJUMI:

Tekošā kontā zem \$ 2,000	3.00 % gadā
no \$ 2,000 - \$ 4.999	3.75 % gadā
virs \$ 5,000	4.50 % gadā

AIZDEVUMI:

Hipotekas uz 1 g., vajējas	7.50 % gadā
Hipotekas uz 1 g., slēgtas	7.00 % gadā
Hipotekas uz 2 g., slēgtas	7.75 % gadā

PERSONĀLIE AIZDEVUMI:

Uz noteiktu termiņu un atmaksas veidu	9.00 % gadā
--	-------------

AUTOMOBĪĻU IEGĀDEI:	8.00 % gadā
----------------------------	-------------

Birojs atvērts:

katru otrdienu no plkst. 17:00 - 20:00;
katru pensionāru saietu ceturtdienu
no plkst. 11:00 - 13:00.

Tālrunis - 514-634-4082

VALDE

EG&A

EDWIN I. GARNIS, Eng.

PRODUCT AND BUSINESS DEVELOPMENT CONSULTING

CREATIVE PROFESSIONAL MANAGEMENT SUPPORT AND SERVICES

Project, technical, and entrepreneurial skills with a Latvian foundation

TEL.: (514) 345-5991

MONTREAL

IZDODAMS

Mēbelēts 3 istabu dzīvoklis Rīgas centrā,
Lāčplēšu ielā 18.
Dziesmu svētku laikam vai visai vasarai.
Tuvākai informācijai zvanīt Mirdzai -
tel. (011-3172) 286-383

Lēti pārdod

Talsu un Krustpils

sieviešu

TAUTAS TĒRPUS

un

citus daiļamata izstrādājumus.

Zvanīt 514-637-9495

J.K.

LATVIJAS 5. SAEIMAS VĒLĒŠANAS

Kanadā līdz šim pavisam kopā reģistrējušies
3558 Latvijas pilsoņi, no tiem 226 Montrealā.

5. Saeimas vēlēšanu komisija Kanadā 21. maijā izsūtīja visiem šiem Latvijas pilsoņiem Rīgas apgabala vēlēšanu materiālus. Daži Montrealā tos saņēma 25. maijā, lielākā daļa 26. maijā, bet citi pēc šī datuma. Citi tos vēl nebija saņēmuši 28. maijā, redakcijas slēgšanas dienā. Jācer, ka tie tos saņems 31. maijā vai vēlākais 1. jūnijā, kad tiem noteikti savas balsis būs jānogādā Otavā pa speciāliem ceļiem.

Būtu interesanti uzzināt, cik reģistrēto pilsoņu Montrealā un apkārtnē, ja tā būtu, nebūs saņēmuši balsošanas materiālus līdz balsošanas slēgšanai 2. jūnijā un kas tos būs saņēmuši pēc tam. Ja esat šo pilsoņu saimē, lūzdu piezvaniet Mārai Valdmanei, tel. 484-0712.

26. maijā vakarā, Latviešu centrā, notika Informācijas sanāksme, uz kuru bija ieradušies ap 60 interesentu. Ar vēlēšanu kārtību tos iepazīstināja LNAK valdes vicepriekšsēdis M. Štauers, video lentu par līdzīgu informācijas sanākumi, kas notika 15. maijā, Toronto centrā, izrādīja J. Tērauds. Vairākiem sanāksmes dalībniekiem bija dažādi tehniskas dabas jautājumi, kas visi saņēma atbildes.

Svarīgi izlasīt vēlēšanu instrukciju. Katram balsotājam, lai tas nezaudētu savu balsi, jāraugas, lai balsošanas aploksne sasniegtu Vēlēšanu komisiju Otavā ne vēlāk kā 2. jūnijā, jo pēc tam saņemtais balsis būs nederīgas, jo vēlēšanu komisija Otavā balsis sāks skaitīt jau 2. jūnija vakarā. Tiem, kas vēl nebūtu savas balsis nosūtījuši pirms 31. maija, tās būtu jāsaņem ar "Priority" pastu ne vēlāk kā 1. jūnijā.

Pats galvenais - piedalīties vēlēšanās! Raudzieties, lai balss nonāktu Otavā laikus un tiktu ieskaitīta nodoto balsu skaitā. Jācer, ka vēlēšanās varēs piedalīties itin visi Montrealā un apkārtnē dzīvojošie un reģistrētie Latvijas pilsoņi.

Redakcija

PALĪDZĪBAS SAIŅI UZ LATVIJU

Nākamais palīdzības saiņu sūtījums uz Latviju notiks jūnija sākumā. Saiņus pieņemsim sekojošos datumos:

- 8. jūnijā, no plkst. 14:00 - 17:00,
- 9. jūnijā, no plkst. 14:00 - 17:00 un
- 10. jūnijā, no plkst. 15:00 - 19:00.

Nosūtīšanas un mājās pievešanas cenas kā iepriekš. Saiņu skaitu lūdzam pieteikt nekavējoties pie (turpat dabūjama arī plašāka informācija):

J. Norvela, tel. 683-3342,
Ē. Vītiņas, tel. 482-2694 un
M. Valdmanes, tel. 484-0712

PALĪDZĪBAS AKCIJAS VADĪBA

MONTREAL TRUST

COURTIER IMMOBILIER

7401, boul. Newman
LaSalle (Québec)
H8N 1X3
Bur.: (514) 366-4633
Rés.: (514) 488-7615
Fax: (514) 366-5975

Uldis Lusis, B.A.
Agent immobilier
Real Estate Agent

PAKALPOJUMI

nekustāmo īpašumu tirdzniecībā.

Zvaniet! - Tel. 514-488-7615

Montrealas Latviešu Biedrības gada sapulce notika 29. aprīlī, Latviešu centrā. To vadīja b-bas pr-ks M. Štauers, pierakstīja Inese Ortmane. Iepriekšējā gada sapulces protokolu un visus ziņojumus - pr-ka M. Štauvera, kasieres A. Porietes-Bedard, bibliotēkāra J. Birzes un sarīkojumu daļas vadītāja U. Lūša ziņojumus pieņēma vienbalsīgi. Revīzijas komisija visus dokumentus bija atradusi labākā kārtībā un izteica sevišķu pateicību kasierei A. Porietei-Bedard.

Biedrības saimniecība 1992./3. darbības gadā uzrāda ienākumus \$ 24.726.89, bet izdevumos \$ 27.626.28, dodot iztrūkumu \$ 2.899.39. Bet tā kā izdevumos ir ieskaitīti par jauno datoru izdotie \$ 3.011.57, kas ņemami no iepriekšējā darbības gada atlikuma, kuŗā bija šim nolūkam paredzētie ienākumi, pati darbība uzrādījusi mazu - \$ 112.18 atlikumu. Biedrības kasē uz 1993. g. 26. aprīli bija tikai \$ 6.081.37, ar kuŗiem līdz rudenim isti nepietiek parastajiem izdevumiem, kas šobrīd ir ap \$ 2.000.- mēnesī. Tādēļ ļoti svarīgi, lai maksājumi ienāktu arī vasaras mēnešos un lai b-bas atbalstītāji to atcerētos jau tagad, nokārtojot biedru un MLB Ziņotāja abonementu maksas.

MLB bibliotēkā 20 lasītāji gada laikā izlasījuši 94 grāmatas (iepriekšējā 19 lasītāji 57 grāmatas). Grāmatu skaits pieaudzis par 62 - no 1637 uz 1699. Bibliotēka ir atvērta pensionāru sanāksmju un dažu citu sarīkojumu laikos. Tā labprāt pieņem grāmatas, kuŗas tautieši vēlas izņemt no saviem grāmatu krājumiem vai tās, kuŗas negrib paturēt viņšaulē aizgājušo tuvinieki. Interesentiem jāsapinājas ar bibliotekāru J. Birzi.

Četri biedrības sarīkojumi bijuši labi apmeklēti un izdevušies. Tie visi notikuši Latviešu centrā. Sarīkojumi virkni ievadīja Toronto latviešu ģimnazijas Drāmas kopas viesizrāde 1992. g. 19. septembrī. Tai sekoja gadskārtējais tirdziņš 7. novembrī, MLB 45 gadu pastāvēšanas svētki 30. janvārī un Aprīļa joks 3. aprīlī.

Budžetu 1993./4. darbības gadam sabalansēja \$ 25,215.- apmēros, lielākos ienākumus un izdevumus paredzot MLB Ziņotājam. Visus maksājumus atstāja līdzšinējos - iestāšanās maksa \$ 5.-, biedru maksa \$ 10.00 un arī MLB Ziņotāja abonementa maksas (Skatiet pēdējā lpp!).

Par b-bas pr-ku atkal ievēlēja M. Štauveru, bet valdē visus līdzšinējos - V. Hūnu, pr-ka vietnieks, I. Ortmani, sekretāre, A. Porieti-Bedard, kasiere un MLB Ziņotāja administrātores, J. Birzi, bibliotekārs, U. Lūsi, sarīkojumu daļas vadītājs un locekles I. Štauveri un D. Ziediņu. Visus ar aklamāciju, jo citu kandidātu nebija. Tāpat revīzijas komisijā - visus līdzšinējos - E. Bārdiņu, A. Krievu un V. Ozolu. Biedrības adrese paliek līdzšinējā - 291 Lorraine Dr., Baie d'Urfe, Que, Canada H9X 2R2, tel. 514-457-9832.

Sapulce ilga nepilnu stundu. Pēc tās dalībnieki pakavējās isās pārrunās pie tases tējas un cepumiem. Tālāk sniedzam priekšnieka ziņojumu un budžeta projektu 1993./4. darbības gadam.

PRIEKŠNIEKA ZIŅOJUMS

1993. gada 4. janvārī biedrība varēja atzīmēt savu 45 gadu pastāvēšanu. Šajā sakarībā 30. janvārī sarīkojām īpašu sarīkojumu, kuŗā kā viešņa piedalījās dzejniece Aina Zemdega. Biedrības ilgā pastāvēšana bijusi nozīmīga, un pieminētajai jubilejai tālāku nozīmi dod fakts, ka LNAK 1993. gadu izsludinājusi par Latviešu biedrību gadu Kanadā. Kamēr Montrealā būs latvieši, biedrībai būs sava loma.

Aizvadītajā 1992./3. darbības gadā MLB darbā, kā arvien, ievērojumu vietu ieņēmis MLB Ziņotājs, kuŗa iznākšana tikko iegājusi 45. gada gājumā un ko tagad lasa daudz lasītāju Latvijā, kur mūsu izdevums kļuvis iecienīts. Dažādu tehnisku apstākļu dēļ bija jāizdod viens dubultnumurs (vasaras mēnešos). Visi pārējie iznākuši paredzētajos laikos. Esam turpinājuši izdalīt atsevišķas burtnīcas sarīkojumos - izdalītas 1983, ietaupot \$ 1880,82; ietaupījumam vēl jāpieskaita \$ 791.02, kas iegūti nepērkot pastmarkas pastā. Līdz ar to izplatīšanā pavisam kopā esam ietaupījuši \$ 2671.84. Metiens patlaban nostabilizējies uz 1175, neskatoties uz to, ka daudz lasītāju aizgājuši aizsaules ceļos. Esam iegādājušies jauno datoru, kas bija vairāku gadu mērķis. Iegādājoties to 1992. gada beigās, pirkums bija gandrīz uz pusi lētāks, kāds tas būtu bijis pirms gada. Ar 1993. gada janvārī MLB Ziņotājs iznāk jaunajā teknikā un šajā ziņā izpelnījies lasītāju atzinību. Līdzstrādnieku skaits arvien turpina pieaugt Latvijā un ārpus Kanadas. Tas dod iespēju dot vispusīgu lasāmvielu, kas palīdz uzturēt lasītāju saimi, jo mūsu sabiedrībā daudzi aizbaidinās ar pārāk daudz pieejamo lasāmvielu, lai vietējo preses izdevumu abonēšanu atsauktu. Kā rāda MLB Ziņotāja saimniecības pārskats, līdzekļu vajadzība izdevumam it sevišķi šobrīd ir akūta, kādēļ ikviena lasītāja atsaucība ļoti nepieciešama, lai izdevums varētu iznākt tāpat kā līdz šim.

Apgrozības summas biedrības saimniecībā ievērojami samazinājušās. Tas daļēji varētu būt patreizējās saimnieciskās krīzes rezultātā, kas skārusi arī mūsu sabiedrību. Esam saimniekojuši uzmanīgi. Ja ievēro, ka pagājušā gada atlikums bija tikai daļa no jaunā datora iegādei sagādātiem līdzekļiem, darbs aizvadītajā darbības gadā būtībā de-

vis pat mazu atlikumu, jo iztrūkums (\$ 2,899.39) ir mazāks par datora izdevumu iegādes kontu (\$ 3,011.57). Še īpaši jāpateicas kasieri A. Porietei-Bedard, kuŗai darba papildnam, lai kasi noturētu pirmklasīgā kārtībā. Paldies arī biedriem un sabiedrībai par atsaucību, kāda nepieciešama, lai biedrība varētu veikt savus gadskārtējos uzdevumus. Nākotnē šis atbalsts būs vajadzīgs vēl vairāk. Un biedrība to gaidīs no līdzšinējiem un jauniem atbalstītājiem!

Biedru skaits samazinājies par 3 (miruši 6, iestājušies 3), patlaban ir 103 (iepriekšējā darb. gadā 106), no kuŗiem puse ir arī LNAK biedri un vairāk kā puse - pensionāri. Rezultātā biedrībai LNAK padomē ir arī savs delegētais padomes loceklis, kas ir Roberts Klaiše. Jaunajā 16. padomē ievēlēja arī MLB priekšnieku M. Štauveru. Abi šie padomes locekļi aktīvi piedalījās šīs LNAK padomes pirmajā sesijā š. g. 24./25. aprīlī, Toronto. Padomē, tās prezidijā un LNAK vadībā daudz jaunu darbinieku. Visi valdes vicepriekšsēži nāk no dažādiem latviešu centriem ārpus Toronto. Tas pa daļai nozīmē, ka apvienība patiešām kļuvusi par visu Kanadas latviešu organizāciju.

Jāpiezīmē, ka LNAK PĀRSKATU GRĀMATA, kas iznāk pirms katras sesijas, kļuvusi par vispusīgu rokas grāmatu, kas dod labu ieskatu ne tikai apvienības, bet arī visas latviešu sabiedriskās dzīves gaitās Kanadā apjomā. Par to sevišķa pateicība pienākas LNAK padomes prezidijai sekretāram J. Briedim un redaktoram I. Alksnim.

MLB sarīkojumi Ulža Lūša vadībā izdevušies teicami. Bez gadskārtējiem tirdziņa, gada svētku un Aprīļa joks sarīkojumiem vēl sarīkojām Toronto latviešu ģimnazijas teātra izrādi un piepalīdzējām LNAK valdes sēdes noturēšanā 1992. gada oktobrī. Sekmīgi darbojusies MLB bibliotēka, bibliotekāra J. Birzes vadībā. To liecinās abu šo pasākumu vadītāju ziņojumi. Jāsaka sirsnīgs paldies viņiem un visiem tiem daudzajiem palīgiem, bez kuŗiem šie pasākumi nav domājami.

Valde noturējusi 3 valdes sēdes, lielāko darbu paveicot pirms sarīkojumiem vai pa tālruni. Paldies jāsaka visiem valdes locekļiem, kas strādājuši pašai izdevīgi un labā saskaņā. Biedrība būtu pateicīga, ja līdzšinējiem darbiniekiem pievienotos vēl citi, jo to nekad nevar būt par daudz. Te kā piemērs varētu būt Hudzonas ielejas biedrība Tilts, Ņujorkas štatā, kuŗas valdē darbojoties 38 valdes locekļi, no kuŗiem puse esot sievietes. Un pašā Hudzonas apkārtnē latviešu ir mazāk kā Montrealā! Un jauni darbinieki un palīgi ļoti vajadzīgi, it sevišķi grāmatvedībā, saimniecībā, MLB Ziņotāja redakcijā un citur. Ir jāsaprot, ka pārmērīgi, kādas nenovēršami nāks un kādas prasīs nākamie gadi.

MLB Ziņotāja kartoteka kārtoti demografisko ziņu sakārtošanu Montrealas apkaimē. 1992. gadā tajā reģistrēti šādi dati: dzimuši 2, miruši 18, iebraukuši 2, no jauna reģistrēti 18, kopskaitā apzināti 951. Šis cipars ir ļoti tuvs Kanadas cenza datiem, pēc kuŗiem Montrealas apkaimē dzīvo 1010 personas, kas uzdevušās, ka ir latvieši un kas sevi pieskaita pie latviešiem. Nemitīgi atrodam jaunas personas, kas šie mitušas visus šos gadus, bet par kuŗām mums nav bijušas ziņas. Būtu jauki, ja šīs ziņas būtu vēl pilnīgākas. Te talkā var nākt ikviens.

Iepriekšējā gada ziņojumu noslēdzu ar vārdiem - būs labi! Gribētos tos pateicībā atkal atkārtot, jo esmu pārliecināts, ka mums visiem rūp Latvijas nākotne un latviešu lieta un līdz ar to mūsu biedrības darbs un pasākumi.

Patiesā cieņā,

M. Štauvers, MLB priekšnieks

Montrealā, 1993. gada 29. aprīlī

MLB BUDŽETS 1993./4. DARBĪBAS GADAM

Ienākumi:		Izdevumi:	
MLB Ziņotājs.....	\$ 19.000	MLB Ziņotājs.....	\$ 21.000
Sarīkojumi.....	\$ 5.000	Sarīkojumi	\$ 3.000
Biedru maksas	\$ 450	Inventūra	\$ 500
LNAK dalības maksas	\$ 215	LNAK	\$ 215
%	\$ 100	Birojs	\$ 100
Ziedojumi	\$ 150	Jaunatnei	\$ 150
Caurejošās summas	\$ 150	Caurejošās summas	\$ 150
Dažādi ienākumi	\$ 150	Dažādi izdevumi	\$ 100
=====		=====	
Kopā	\$ 25.215	Kopā	\$ 25.215
=====		=====	

**MLB KASES PĀRSKATS PAR 1992./3.
DARBĪBAS GADU**

Ienākumi:		Izdevumi:
MLB Ziņotājs	\$ 18,833.09	\$ 20,646.12
Sarīkojumi	\$ 4,806.28	\$ 3,079.35
LNAK	\$ 215.00	\$ 265.00
Biedru maksas	\$ 450.00	
Procentes	\$ 101.52	
Ziedojumi	\$ 162.50	
Caurejošās summas	\$ 128.00	\$ 128.00
Dažādi	\$ 30.50	\$ 257.89
Inventūra, jaunā mašīna		\$ 3,011.57
Birojs		\$ 88.35
Jaunatnei		\$ 150.00
=====		
Kopā	\$ 24,726.89	\$ 27,626.28
Iztrūkums	\$ 2,899.39	
=====		
	\$ 27,626.39	
=====		

**MLB ZIŅOTĀJA KASE
1992./3. DARBĪBAS GADĀ**

Ienākumi		Izdevumi:
Abonementi	\$ 10,839.00	
Ziedojumi	\$ 2,540.00	
Ziemsvētki	\$ 2,039.61	
Paziņojumi	\$ 1,980.00	
Mašinām	\$ 1,433.50	
Pasta izdevumi		\$ 10,900.00
Mašinām		\$ 249.82
Materiāli		\$ 5,627.30
Aploksnes		\$ 878.27
Jaunā mašīna		\$ 3,011.57
Citi izdevumi		\$ 2,990.73
=====		
Kopā	\$ 18,833.09	\$ 23,657.69
Iztrūkums	\$ 4,824.60	
=====		
	\$ 23,657.69	
=====		

**BALTIEŠU FEDERĀCIJAS MONTREALAS
NODAĻAS**

AIZVESTO PIEMIŅAS DIEVKALPOJUMS

svētdien, 13. jūnijā, plkst. 15:00,

Our Lady Gate of Dawn lietuviešu katoļu
baznīcā, 1465 DeSeve avenijā

Piedalīsies visu trīs tautību garīdznieki
un būs mūzikāli priekšnesumi

Aicinām piedalīties kuplā skaitā!

Kolekte: izdevumu segšanai

Pēc tam sēru vainaga nolikšana pie Nezināmā
kareivja pieminekļa, Kanadas laukumā, pilsētas
centrā (to izdarīs īpaša delegācija)

Rīkotāji

* Dators, MLB Ziņotāju uzrakstot, saskaita visus piesitienus. Rezultātā varam uzzināt to skaitu, tikai acis uzmetot. Cipars svārstās no 185.000 līdz 250.000, atkarībā no teksta daudzuma un kāda lieluma burtus lietojam. Tā maija numurā bija par 30 % vairāk teksta kā šajā.

DARBĪGA SAIMNIECISKA VIENĪBA

Tiem, kam rūp Latvijas saimniecība un kas vēlas ar saviem ieguldījumiem gūt eventuāli arī peļņu, katrā ziņā, vajadzētu iepazīties ar akciju sabiedrību "Bebri", kas čakli darbojas Montrealā. Sabiedrības darbu vada izvēlēti direktori, kuŗu priekšgalā darbojas J. Tērauds. Ik mēneša pirmajā trešdienā, Montrealas latviešu centrā notiek informatīvas sanāksmes, kuŗās paju īpašniekus un citus interētos iepazīstina ar projektiem, kas pasākti vai iecerēti un uzklausa ieteikumus citiem projektiem no dalībnieku vidus. Parasti šajās sanāksmēs ir arī kāds referents, speciālists, kas izskaidro tehniskus un saimnieciskus jautājumus, lai visi gūtu skaidrāku ieskatu iztīrājamā pasākumā. Dažkārt notiek arī ārkārtas sanāksmes, ja rodas steidzami iztīrājamās lietas. Tā aprīli un maijā tādu bijušas vairākas.

Sabiedrībai ir vairāki aktīvi projekti, kuŗos ieguldīti itin prāvi līdzekļi, kuŗus aizdevuši paju īpašnieki. Kā pirmā šē jāmin elektrisko apsildīšanas ierīču tirgošana, kas nu jau ilgusi gandrīz apaļu gadu un devusi teicamus rezultātus. Šīs ierīces daudziem palīdzējušas siltuma nodrošināšanā aukstajos ziemas mēnešos. Sabiedrība tikko ieguldījusi lielāku naudas summu - \$ 25.000.- logu ražošanas pasākumā, kas solas būt viens no nozīmīgākiem patreizējiem ieguldījumiem. Ir domāts arī par citiem tirdzniecības un ražošanas veidiem.

Ilgu laiku iztīrāts īpašu apsildīšanas krāsniņu, kuŗas kurina ar koksnes granulām, gatavotām no koksnes apstrādāšanas blakus produktiem, kā zāģu skaidām utt., ražošanas un tirgošanas iespējas Latvijā. Par projekta īstenošanas iespējām plašāk 20. maija sanāksmē, Centrā, referēja otavietis Algirts Vilks, kas tikko kā bija atgriezies no Latvijas.

Sabiedrība piedalās kādā lielākā tehnoloģijas izstādē Tukuma tuvumā ar šīs krāsns paraugmodeļi, lai noskaidrotu tirgošanas iespējas. Lai gan visi saimnieciskie aprēķini un krāsns ekonomija liek domāt, ka šāda apsildīšanas ierīce Latvijai varētu lieti noderēt, citi apsvērumi dod negatīvus slēdzienus - liek apšaubīt projekta lietderību. Nereālu šo projektu padara fakts, ka Latvijā vēl neražo piemērotas presētās koksnes granulas un ir apšaubāms, ka to ražošanai pietiktu izejmateriālu. Bez lielāka kapitāla ieguldījuma šo projektu būs grūti uzsākt, jo granulu ražošanas mašīnas vien maksā ap US \$ 700.000.-! Latvija tomēr šajā tehnoloģijā ir ļoti ieinteresēta un ap to darbojas zinātnieki un citas interešu grupas. Pēc A. Vilka domām, "Bebri" darbinieki ir iespējas visnopietnāk izpētījuši. Tas vien jau ir ieguvums. Jācer, ka dienās šis projekts iegūs dienas gaismu, ka "Bebri" varēs turpināt tajā savu līdzdarbību.

Šķiet, ka visiem, kas vēlas ieguldīt kapitālu Latvijas saimnieciskai uzplaukšanai, būtu sava vieta A/S "Bebri". Par piedalīšanās iespējām varat uzzināt pie sabiedrības direktoriem vai ierodoties kādā no ik mēneša sanāksmēm (Skatiet sarīkojumu laikrādi!).

M. Štauers

LŪGUMS LASĪTĀJIEM

Laipni lūdzam Jūs nokārtot MLB Ziņotāja abonementa maksu par 1993. un iepriekšējiem gadiem, ja vēl to līdz šim neesat izdarījuši. Atgādinājumu izsūtīšana mums sagādā lielas grūtības un prasa līdzekļus. Tādēļ sagaidām, ka lasītāji paši apzināsies savu maksājumu laiku. Ja nu tomēr Jums vajadzīga palīdzība, lūdzam sazināties ar izdevuma administrātoru A. Porieti-Bedard.

Redakcija

SABIEDRISKĀS DZĪVES LAIKRĀDIS

Biežāk lietoto	Sv. Jāņa igauņu baznīca, kur notiek dievkalpojumi, 4345 Marcil ielā.
telpu adreses	Ev.-lut. Trīsvienības draudzes nams - 3438 Rosedale Avenue, telefons 489-3224 Montrealas latviešu sabiedriskais centrs - 3955 Provost ielā, Lašinā, telefons 634-4082

2. jūnijā, plkst. 19:30, Latviešu centrā, A/S "Bebri" kārtējā sanāksme.

5. jūnijā, plkst. 9:00, Tērvetē, **talka**. Talcinieki aicināti ierasties kuplā skaitā.

6. jūnijā, plkst. 11:00, Tērvetē, ev.-lut. Trīsvienības draudzes **Trīsvienības svētku dievkalpojums**.

13. jūnijā, plkst. 15:00, **Our Lady Gate of Dawn** lietuviešu katoļu baznīcā, Baltiešu Federācijas Kanadā Montrealas nodaļas rīkotais **Aizvesto piemiņas dievkalpojums**. Skatiet paziņojumu 30. lpp.!

19. jūnijā, plkst. 17:00, Tērvetē, ev.-lut. Trīsvienības draudzes rīkotais **Jāņu sarīkojums**.

20. jūnijā, plkst. 10:30, Notre Dame bazilikas Jēzus Sv. Sirds kapelā, 426 Sulpice ielā, Montrealas latviešu katoļu draudzes **kārtējais dievkalpojums**. Jūlija un augusta mēnešos dievkalpojumi draudzē **nenotiks**.

24. jūnijā, plkst. 13:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības **Jāņiem veltītā sanāksme**.

27. jūnijā, plkst. 11:00, **Mount Royal kapu latviešu nodalījumā**, ev.-lut. Trīsvienības draudzes **kapu svētki**. Ņemat līdzi lietus sargus, jo kapu svētki notiks neatkarīgi no laika apstākļiem.

4. jūlijā, plkst. 11:15, draudzes namā, ev.-lut. Trīsvienības draudzes **kārtējais dievkalpojums**.

7. jūlijā, plkst. 19:30, Latviešu centrā, A/S "Bebri" kārtējā sanāksme.

8. jūlijā, plkst. 13:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības **kārtējā sanāksme**.

11. jūlijā, plkst. 11:15, draudzes namā, ev.-lut. Trīsvienības draudzes **kārtējais dievkalpojums**.

21. jūlijā, plkst. 19:30, Latviešu centrā, Montrealas latviešu sabiedriskā centra **valdes sēde**.

25. jūlijā, plkst. 11:00, Tērvetē, Tērvetes bērnu nometnes **atklāšanas dievkalpojums**.

25. jūlijā, plkst. 12:00, Tērvetē, Tērvetes bērnu vasaras nometnes **atklāšana**.

31. jūlijā, plkst. 20:00, Tērvetē, Tērvetes bērnu vasaras nometnes **ugunskura vakars**.

1. augustā, plkst. 11:00, Tērvetē, Tērvetes bērnu vasaras nometnes **dievkalpojums**.

1. augustā, plkst. 14:00, Avokas kapos, Tērvetes tuvumā, **kapu svētki**.

4. augustā, plkst. 19:30, Latviešu centrā, A/S "Bebri" kārtējā sanāksme.

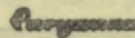
7. augustā, plkst. 20:00, Tērvetē, Tērvetes bērnu vasaras nometnes **ugunskura vakars un nometnes slēgšana**.

8. augustā, plkst. 13:30, Igaņu Sv. Jāņa baznīcā, ev.-lut. Trīsvienības draudzes **kārtējais dievkalpojums**.

12. augustā, plkst. 13:00, Latviešu centrā, Montrealas latviešu pensionāru apvienības **kārtējā sanāksme**.

15. augustā, plkst. 11:00, Dzintaros, DV Montrealas nodaļas **Brīvības cīņu dievkalpojums ar dievgaldu**.

Vēršam Jūsu uzmanību uz faktu, ka nevaram garantēt absolūtu SABIEDRISKĀS DZĪVES LAIKRĀŽA pareizību. Neskaidrību gadījumos aicinām sazināties ar pasākumu organizētājiem.

SPECIALIZĒJOS VISĀ MONTREALAS RIETUMU SALĀ**RE/MAX**
royal (jordan) inc.
independent member broker**renda e. lasdin**agent d'immeuble
real estate agent101 amherst
beaconsfield, que. H9W 6Y7
res.: (514) 630-7105
fax: (514) 694-8176**694-6900****PĒRCIET VAI PĀRDODIET?****Tūlītējs BEZMAKSAS Jūsu īpašuma tirgus cenas novērtējums****Lūdzu, zvaniet šodien!****RENDA LAZDIŅŠ - 630-7105**Šo MLB Ziņotāja numuru izda-
lām lasītājiem uz rokas 29. maija
nedēļas nogalē. Pārējos eksemplā-
rus nododam Kanadas pastā 2. jū-
nijā. Lūdzam ziņot par izdevuma
nesaņemšanu. Arvien atsevišķas
burtnīcas noklist pastā vai citur.**1993. VI MLBZ 1.175e****COLLINS CLARKE**
MACGILLIVRAY
WHITEFLOWERS
by**Funeral Directors**• 5610 Sherbrooke St. W.,
Montreal — Business Office
514 - 483-1870*****
MLB Ziņotāja administrātorai, A. Porietei-Bedard. 113 Highgate Ave., Pointe Claire, Quē., Canada H9R 2X5, tel. 514-697-6624Ar šo nosūtu **MLB Ziņotāja** abonementa samaksu par _____ gadu/iem (\$ 27.50 un \$ 22.50; skatiet zemāk)\$ _____
Gaisa pasta piemaksu (ASV - \$ 6.00, citos kontinentos - \$ 20.00)\$ _____
Ziedoju tehnisko izdevumu segšanai\$ _____
Ziedoju spiestuves uzlabošanai, mašīnu iegādei\$ _____
Vēlos saņemt **sekojošus** MLB Ziņotāja agrākos numurus _____ ā \$ 2.50 ziedojums.....\$ _____
Dāvinu MLB Ziņotāju\$ _____

(Maksātāja vārds, uzvārds, adrese , pasta kods, telefona numurs) Paraksts

MLB ZIŅOTĀJS / ISSN 0227 - 2433**IZDEVĒJA:** Montrealas Latviešu Biedrība, 291 Lorraine Dr., Baie d'Urfē, Quē., Canada H9X 2R2, tālrunis 514-457-9832**REDAKTORS:** Mārtiņš Štaubers, 291 Lorraine Drive, Baie d'Urfē, Quē, Canada H9X 2R2, tālrunis 514-457-9832**ADMINISTRATORE:** Anita Poriete-Bedard, 113 Highgate Ave., Pointe Claire, Quē., Canada H9R 2X5, tālrunis 514-697-6624**EKSPEDĪCIJA:** Velta Ozola **DARBINIEKI:** Elmārs Bārdiņš, Jānis Birze, Imants Freibergs, Anna Kreipāns, Inese Ortmane, Voldemārs Ozols, Aina Paegle, Voldemārs Paegle, Anna Skujiņa, Ilga Štaubere, Vilma Ulmane un daudzi citi.**MLB ZIŅOTĀJA ABONEMENTA MAKSA:** \$ 27.50 gadā; **MLB biedriem, pensionāriem un kaŗa invalīdiem** \$ 22.50; **gaisa pasta piemaksa uz ASV** \$ 6.00, uz citiem kontinentiem - \$ 20.00 gadā; **atsevišķas burtnīcas - pret \$ 2.50 ziedojumu.**Lappušu sleju maksas: mazākais paziņojums \$ 20.-, 1/4 lpp. - \$ 25.-, 1/3 lpp. - \$ 30.- pilna lpp. - \$ 60.-, paziņojumu sagatavošana - \$ 20.-; čeki rakstāmi uz **Montreal Latvian Society** vārda. MLB Ziņotājs, tāpat kā MLB, ir bezpeļņas pasākums.**MLB Ziņotājs iznāk ik mēneša sākumā. Materiāli tekošajam numuram iesūtāmi vai nododami redakcijā līdz ik mēneša 15. datumam.** Par izdevumā publicēto rakstu saturu atbild to autori. Redakcija var rakstus īsināt. Raksti un vispārējās ziņas nepauž ne MLB valdes, nedz redakcijas, nedz tās darbinieku ieskatus iztirzātos jautājumos. Rakstu autoriem jāuzdod pilna adrese, telefona numurs un jāparakstas. Redakcija iesūtītos rakstus neuzglabā un nesūta atpakaļ.MONTREAL LATVIAN SOCIETY
ASSOCIATION LETTONE DE MONTREAL

JUNE 1993 JUIN

MONTHLY BULLETIN MLB ZIŅOTĀJS
BULLETIN MENSUEL MLB ZIŅOTĀJS

Envoyé par la Association Lettone de Montréal; Sent by Montreal Latvian Society - 291 Lorraine Dr., Baie d'Urfé, Quē., Canada H9X 2R2, tel. 514-457-9832